

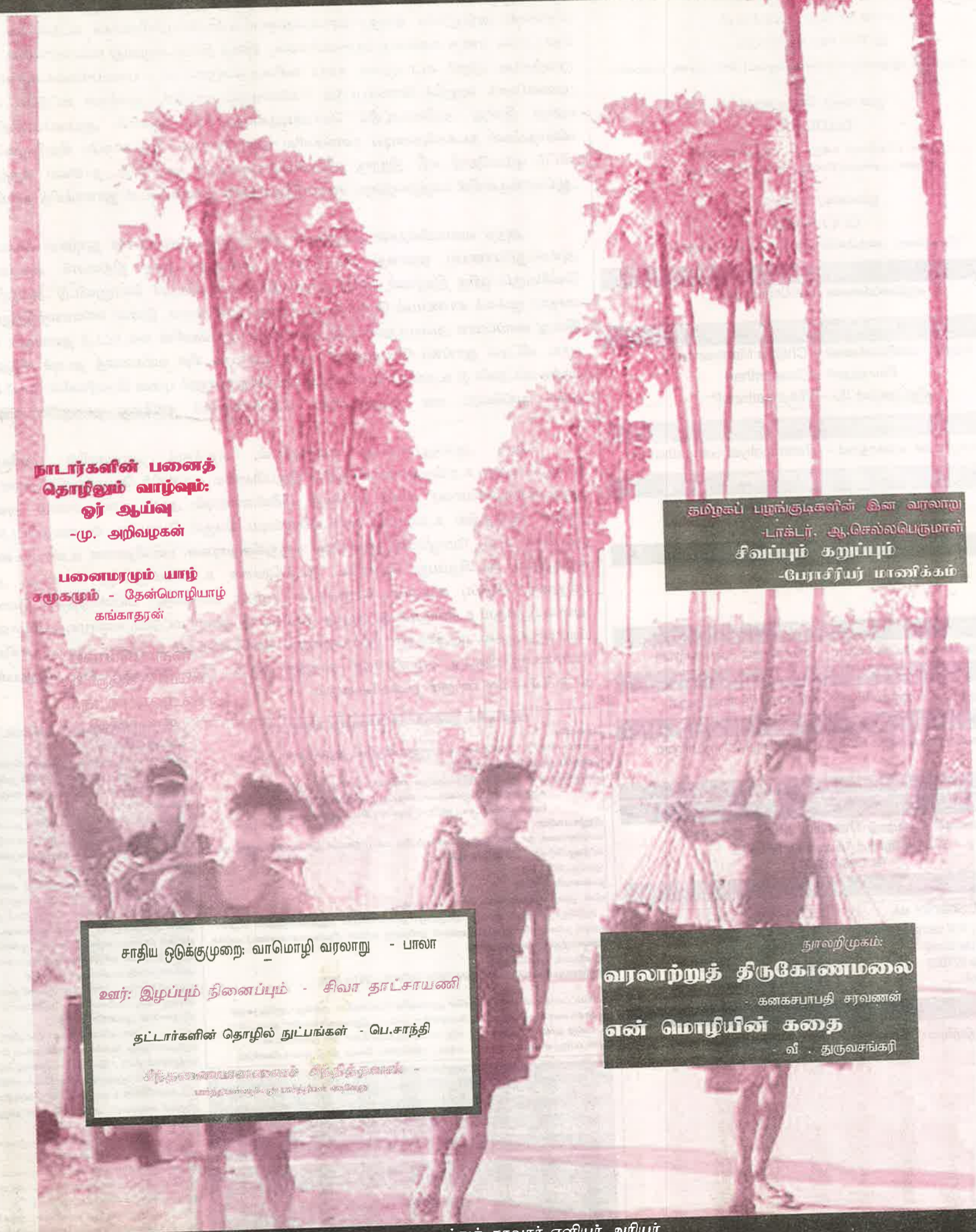
பனை
↔
சிறப்பிதழ்

URAI MOZHIVU

தொகுதி: 1 , இதழ்: 3

விலை : 2 கனடிய டொலர்கள், இந்தியா: 20 ரூபாய்கள், இலங்கை: 50 ரூபாய்கள்

நாடார்களின் பனைத் தொழிலும் வாழ்வும்: ஓர் ஆய்வு - மு. அறிவழகன்

பனைமரமும் யாழ் சமூகமும் - தேன்மொழியாழ் கங்காதரன்

கமறகப் பறங்குடிகளின் இன வாலாறு - டாக்டர். ஆ.செல்லபெருமாள் சீவப்பும் கறப்பும் - பேராசிரியர் மாணிக்கம்

சாதிய ஒடுக்குமுறை: வா_மொழி வரலாறு - பாலா ஊர்: இழப்பும் நினைப்பும் - சிவா தாட்சாயணி தட்டார்களின் தொழில் நுட்பங்கள் - பெ.சாந்தி சித்தவையனவையன் சித்தித்தவன் - பந்தவையனவையன் சித்தித்தவன்

நூலறிமுகம்: வரலாற்றுத் திருகோணமலை - கனகசபாபதி சரவணன் என் மொழியின் கதை - வீ . துருவசங்கரி

பகை அகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர் அவை அகத்து அஞ்சா தவர் (குறள் - 723)

உரை மொழிவு பதிப்பகம்
'Urai Mozhivu' Publications

P.O.Box - 63617
1571, Sandhurst Circle
Scarborough ON
CANADA M1V 1V0
Tel: 416-703-5620 ; Fax:416-265-2027
E-mail:editor@uraimozhivu.com

முனைவர் அம்மன்கிலி முருகதாஸ்
Dr. AMMANKILI MURUGADAS
(கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழகம்) (Eastern University, Sri Lanka)

முனைவர் ஆ.செல்லப்பெருமாள்
Dr. A.CHELLAPERUMAL
(தூய சவேரியார் கல்லூரி, தமிழ்நாடு) (St.Xavier's (university)College, Tamilnadu)

முனைவர் சேரன் உருத்திரமூர்த்தி
Dr.CHERAN URUDRAMURTHY
(யோர்க் பல்கலைக்கழகம்) (York University,Canada)

முனைவர் தொ. பரமசிவன்
Dr.THO.PARAMASIVAN
(மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்) (MSUniversity, Tamilnadu)

முனைவர் தே. லூர்து
Dr.LOURDU
(தூய சவேரியார் கல்லூரி, தமிழ்நாடு. ஓய்வு)
(St.Xavier's (university)College, Tamilnadu (emeritus))

முனைவர் வீ.அரசு
Dr.V.ARASU
(சென்னை பல்கலைக்கழகம்) (University of Madras)

சந்தியாப்பிள்ளை VAR.Chantiapillai

சித்திரா மணிவண்ணன் - Chithra Manivannan
சிவாநந்தன் - Sivananthan
விஜயநாதன் பே. - Vijayanathan.P

தேன்மொழியார் கங்காதரன் - Theanmoliyal Gangatharan

கஜானி குமார்- Kajani Kumar
கௌசலா கந்தையா - Kavusala Kanthaiya

ரொனிறா

சுப்பிரமணியம் ரட்ணசிங்கம் - Ratnasingam Subramanyam

கஜேந்திரன் பரராஜசிங்கம் - Kajendran Pararajasingam

இளையதம்பி வன்னியசிங்கம் - Ilayathambi Vanniyasingam

தயாளினி உதயராஜ் Thayalini uthayaraj B.A (Hon)
93,94, Nithiyapuri, Trincomalee, Sri Lanka.
Tel: (+26) 2224321

பே. சாந்தி P. Shanthy MA.
37/17Ramasamy Koil sannathy street
Palayamkottai - Tirunelveli
Tamilnadu - India 627002
Tel: (+462)2560083

L.Leo Rex B.A.,B.L.
1/118, Brick Kiln Road
Purasaiwalkam, Chennai
Tamilnadu - India 600007
Tel: (+44) 26424307

வடிவமைப்பு:
திருவுடை வடிவிலான் / Thiruvudai Vadivilan

உரை மொழிவு

எண் 3 . தொகுதி 1

டிசம்பர், 2003.

ஆசிரியம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் கல்வி கற்பவர்களும் கற்றவர்களும் பலர், பல்துறை சார்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமிருக்காது. மேலும் அந்தக் கல்வியைப் பறைசாற்றிக் கொள்ளவும் விரும்பி முன்வருவார்கள் என்பதும் ஐயத்திற்கிடமில்லாது. ஆனால் எத்துறை சார்ந்த கல்வி யாளராயினும் வெளிநின்ற தங்கள் கருத்தைச் சொல்வதோ அல்லது தாங்கள் படித்தவற்றைப் பிறருக்காக வெளிக்கொண்டுவருவதோ இல்லை.

சிறிதழ்களில் எழுத்துப் பற்றாக்குறையால் நிற்கும் இதழ்கள் நிறையவே உண்டு. ஆனால் ஆய்வுப்புலத்தில் இதழ்கள் அப்படி நிற்குமாயின் அது அந்தச் சமூகத்திற்குக் கேடு விளையும் அறிகுறியே. இதைச் சொல்வதனால் உரைமொழிவிற்காகக் கட்டுரைகள் கிடைத்தல் தொடர்பாக என்று எண்ணத் தேவையில்லை. இதை இங்கு கூறுவது எம்மவர்களின் முனைப்பும் முயற்சியும் பற்றிச் சுட்டத்தான். கதை கவிதை என்றால்கூட - படைப்பிலக்கியம் என்றால்கூட - முனைப்பாக எழுதிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களே, அவர்கள் மட்டுமே, எழுத்தாளர் என்று இன்று அறியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆய்வுப்புலத்தில், சமூக விவாதங்கள் நடக்கவேண்டிய தளங்களில் இருப்போர்கூட ஆங்காங்கே சிறிதழ்களில் எழுதி விட்டு ஓடுவதோடு சரி. இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் ஒருசிலரே. தாங்கள் கருத்தாங்குகள், ஆய்வரங்குகளில் படித்தவற்றை, சமர்ப்பித்தவற்றை முனைப்புடன் நூலாக்கித் தருகின்றனர்.

அந்த வகையில்தான் தமிழிற்குச் சில ஆய்வு தொடர்பான நூற்கள் கிடைக்கின்றன. அல்லாதுபோனால் ஏதாவது வெளிநாட்டு அல்லது அரசு நிதியைக் கையாளவேண்டி வெளிவரும் ஓரிரு இதழ்கள் சிறிது தூரம் இந்த முயற்சியைச் செய்துவிட்டு அவற்றின் பொரு ளாதார மூச்சுக் காணாமல் போனவுடன் நின்று விடுகின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்று வாய்ப்பாக அமைந்துவிட்டது இணையப் பக்கங்களின் ஊடாட்டத் தளங்கள். மிக வசதி யாக, வீட்டில் தூங்கப் போவதற்குச் சற்று முன்பாக சில வரிகளைத் தட்டிச் சிந்தனையைப் பறக்க விட்டுவிட்டு உறங்கப் போகின்றார்கள். பெரும்பாலும் புனை பெயர்களில் வேலிச் சண்டை தான் அங்கேயும் பல முனைகளில், விதிவிலக்குகள் தவிர்த்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஆக, ஆக்கபூர்வமான உரையாடல், எழுத்துத் தளங்களில் பங்கேற்போரை, இவற்றிலிருந்து உறங்குநிலைகாலத்தில் இருப்போரை, தயங்கிக் கொண்டிருப்போரை, புதிதாக நுழையவிரும்புவோரை எனப் பல்வேறு பிரிவினரையும் அடையாளம் கண்டு அவர்களைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் உரையாட வைக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு, வேலைத்திட்டம் தமக்கி ருப்பதாக 'உரை மொழிவின்' குழுவினர் கருதுகின்றார்கள். பலவிதமான உரையாடல்களிற்குச் சமூகத்தில் இடமிருப்பது போலவே, இடத்திற்கான உரிமையிருப்பது போலவே, அறிவுசார் பல்துறை, விழிப்பு உரையாடல்களுக்கான சமூகக் களத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு அனைவருக்கும் உரிமையுண்டு. அந்தச் செயல்பாடு ஒன்று மட்டுமே கண்முடித்தனமான திறனாய்வு, ஒதுக்குதல், ஒதுங்குதல், புதியவற்றைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்காத "முலப் பாசிசவடிவம்" என்பனவற்றிலிருந்து சமூகத்தைக் காத்துத் தரும். இது காகிதத்தாளின் மீதுதான் என்று மட்டுமில்லாமல் எங்கும் நடக்கவேண்டும்.

மேற்கோள்கள், துணைநூல்கள் பின்வருமாறு அமையலாம்:

நூலாயின்:
வானமாமலை, நா. 1974. மக்களும் மரபுகளும். சென்னை: தியுசெஞ்சரி புக ஹவுஸ்.
தொகுப்பு நூல்களில் இருந்தாயின்:
செல்லப்பெருமாள், ஆ. 1999. இந்தியதமிழக சாதியப் படிமுறையும் ஆள்பற்றிய கருத்தாக்கமும், ஞா.ஸ்பபன். (தொ.ஆ.). பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடி, பாளையங்கோட்டை: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
இதழ்களாயின்:
வானமாமலை, நா. 1976. 'முருக வணக்கம் இரு பண்பாடுகளின் இணைப்பு', ஆராய்ச்சி, 6-1 ஃப்ட்டுரையின் தருவே மேற்கோளாயின்: (ஜூன், 2001. 36-37)
தகவலாளிகளாயின்:
ஜீவா. துறைசேர்தம்பலகலம். பெண். 24. சைவம்.
இதிலிருக்கும் இறுதி இரண்டு அலகுகளும் தகவலாளியின் அனுமதியிருந்தால் மட்டுமே தரவும். தகவலாளியைப்பற்றிய தரவுகள் தனிமனித உரிமை மீறல்களாகாவண்ணம் பார்க்க.
இணையத்தள முகவரிகளாயின்:
தேவதேவன், புல்லின் குரல்.
http://www.santhy.net/ASHWAMETHA/ASMTA_TevTev.htm (29 Oct 2003)
தனிப்பட்டவர்களின் பக்கங்களாயின் அவர்களின் பெயரையோ அல்லது அதிலிருக்கும் ஆக்கங்களை எழுதியவர்களின் பெயரையோ தரலாம். நிறுவனங்களாயின் அவற்றின் பெயரைத் தரலாம். அதன் பின் கீழே காட்டியிருப்பது போல தள முகவரியுடன் அடைப்பிற்குள் தங்கள் அதைப் பார்த்த, பதிவிறக்கம் செய்த திகதி தரப்படவேண்டும்.

கட்டுரைகள், செய்திக்குறிப்புகள், கருத்துரைகள், நூல்விமர்சனங்கள் எதுவாயினும் கணினியில் தட்டச்சுச் செய்ய வசதியுடையார் அப்படி அனுப்பலாம். வாய்ப்பில்லாதோர் சென்னை, இலங்கை முகவரிக்கு அனுப்பினால் தபால் செலவைத் தவிர்க்கலாம்.

திறனாய்வுக்கு நூல்கள், இதழ்கள் இரு படிக்க அனுப்பவும்.

பல்துறைசார்ந்த ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.
ஆய்வுகளைத் துரிதமாக விரும்பியார் தபால் செலவைத் தவிர்க்க விரும்பின் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இருக்கும் எழுது தொடர்பாளர்களின் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். ஆக்கங்களை கணினித் தட்டச்சு செய்வதாயின் 'பாபின்' எழுத்துருவைச்சார்ந்தவற்றில் தட்டச்சு செய்யவும். இது எழுத்துத் தவறுகள் நேராவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள உதவும்.
ஆக்கங்கள் அனுப்பியார் அவற்றின் நம்பத்தன்மையை திறைநாட்டும் பொருட்டு சான்றுகள் துரிதப்படுத்த இடதல் தரலாம். தமது தலை ஆக்கங்களுக்கு இது தேவையில்லை. தனி மனிதத் தாக்குதலின்றிய அனைத்து ஆக்கங்களும் பதிப்பிற்குரியன. தமிழ்ச் சமூகத்திற்குப் பாய்விப் பூச்செய்யும் விதமாகவோ அல்லது இச் சமூகத்திலிருக்கும் பண்பாட்டிலிருக்கும் இயக்கப் போக்குகளை, மெய்மைகளை அடையாளம் காட்டும் விதமாகவோ அமையின் தன்று.
படைப்பிலக்கியங்கள் (தமிழ்த்ரு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய விலக்கமுடியா மொழி மாற்றங்கள் தவிர) இடப்பெறா. ஏதாவது எதிர்பாராத நிகழ்வுகளைப் பற்றிய செய்தியாயின் கணினிவழித் தட்டச்சு செய்து உரைமொழிவின் மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்பி வைக்கவும். அல்லது தொலை தகவல்க்கு அனுப்பவும்.
பல்கலைக்கழகங்களில் முதுகலைக்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளை(சிறிது மாற்றங்களுடன் கூட) தரலாம். உங்களுடைய ஆய்வுகளைப் பதிப்பாக ஒர் வாய்ப்பு தபவுடன் அவற்றைத் தட்டச்சில் அனுப்பும்போது உங்களைப்பற்றித் தெரிந்த கல்வியாளர் ஒருவரின் தொடர்பு தொலையோ அல்லது மின்னஞ்சல் தருக.

இன வரலாறு :

முத்தாதாரங்கள் அற்ற மக்கள், இடம் போன்றவற்றின் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்தலை இன வரலாறு (Ethno history) எனலாம். மக்கள் வாழ்வின் எதார்த்தங்களை அடிப்படையாக வைத்து இன வரலாற்றுக்குத்துக்கள் உருவாக்கப்படும். தொல்குடிகள் மற்றும் திணைக் குடிகளின் வரலாற்றைத் தொல்லியல், மூத்து மற்றும் வாய் மொழி ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மீட்டுருவாக்கம் செய்தலை அது குறிக்கும். அது மட்டுமின்றி வரலாற்று ஆதாரங்களை இனவரைவு அல்லாத தரவுகளோடு இணைத்து புதிய கண்டுபிடிப்புகளை அறிய இனவரலாறு உதவுகின்றது. அதாவது கடந்த காலத்தைச் சமகாலப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் உணர்தலையும் இனவரலாறு தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் மேலாதிக்கத் தரலாகப் பெரும்பாலும் ஒலிக்கும் வரலாற்றுக்கு அதிர்வாதமாக இனவரலாற்றுக் குரல் ஒலிக்கும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இந்த மேலாதிக்கத் தரல் மேற்கத்தியக் குரலாகவும் உள்ளது. அதாவது, இந்தக் குரல் இந்தியாவில் காலக்கிரம அரசியல் கதைப்பாடல்கள் இல்லாததையும் இந்தியர்கட்கு வரலாற்றுணர்வின்மை இருப்பதாகவும் அவை இழித்துரைக்கின்றன. இத்தகையச் சூழலில் இன வரலாறு என்பது பல்வகைப்பட்ட வரலாற்றுக் குரல்களைக் கண்டறியும் பணுவல்களுக்குப் புதிய அர்த்தங்களை உருவாக்குவது, திணைசார் வரலாறுகளை உருவாக்குவது, மைய வரலாறுகளைத் தகர்ப்பது போன்றவையும் இதனுள் அடங்கும்.

வரலாறும் மானிடவியலும் :

இன வரலாற்றோடு தொடர்புடைய கருத்தாக்கங்களாக வரலாற்று இன ஒப்பியலையும் (Historical Ethnology), வரலாற்று மானிடவியலையும் (Historical Anthropology) கூறலாம். வரலாற்று இன ஒப்பியல் என்பது இனக்குழுவினரிடையே வரலாற்றுத் தரவுகளைக் கண்டறியும் முறையாகும். இனக் குழுக்கள் தங்களின் வரலாறுகள் இன்னதென பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாங்கினை வரலாற்று மானிடவியல் விளக்கும்.

வரலாறு என்பது கடந்த காலத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதைக் குறிப்பிடுவது போன்றே கடந்த காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாகவே மானிடவியல் கருதப்பட்டு வந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு வரலாற்று அறிஞர்களின் கவனம் தேசிய அரசுகளைப் பற்றியதாக அமைந்த வேளையில் மானிடவியலார் ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனி ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட மக்களின் மீது கவனஞ் செலுத்தினர்.

ஐரோப்பிய மக்களின் வரலாறுகள் ஆவணங்களில் காணப்பட்டன. ஆனால் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றைக் களத்தில் (field) தான் தேட வேண்டியிருந்தது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் சமயப் பரப்புநர்கள், புதுமை விரும்பிகள், வணிகர்கள், இராணுவத்தினர், நிர்வாகிகள் போன்றோர் 'திணைப்புறம்பான்' (exotic) மக்களைப்பற்றி மானிடவியல் வரலாற்று (Anthropological History) உருவாக்கத்திலும், தொல்பண்பாட்டு நிறுவனங்களைப் பற்றியும் எழுதி வெளியிட்டனர். வரலாற்றில் பண்பாடுகளை அவ்வவற்றுக்குரிய காலகட்டத்தில் பொருத்தி, அவற்றில் எவைகளினால் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது என்பதையும் வரலாற்று மானிடவியல் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்கிறது.

மானிடவியல் தரவுகளை வரலாற்று மீட்டுருவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஒரு புறமிருக்க வரலாற்றுத் தரவுகள் மானிடவியலர் பயன்படுத்தப்படுபவைப் பற்றிய ஒரு மோர்லாண்ட் என்ற அறிஞரின் கூற்று பின்வருமாறு: மானிடவியலர் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை வலியுறுத்த அல்லது எடுத்துக்காட்ட கூற்றுக்களை அதன் சூழல் பின்புலங்களின்றியும் அவற்றின் சார்புத் தன்மைகளை ஆராயமலும் பயன் படுத்துவதன் விளைவு தான்தோன்றித் தனமா எனும் கரவில்லாததுமான ஆய்வு முடிவினைத் தருவதுமாகும். அதனால் அத்தகைய ஆய்வு முடிவுகளை வரலாற்றறிஞர்கள் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகின்றனர் (Moreland 1920: 126). எனவே மோர்லாண்ட் கூறும் முறையைத் தவிர்ந்து வரலாற்று ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

உலகின் பிற பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று ஆய்வுகளைப் போலவே தமிழகத்திலும் பல விதமான வரலாற்று ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பண்டைத் தமிழர் நாகரீகம், மூவேந்தர்களின் வரலாறு, பெரிய, சிறிய சமஸ்தானங்களின் வரலாறு, விடுதலைப் போர், சாதிகளின் வரலாறு, கட்சிகள் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள், தலைவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு இப்படி பல

கருதிய இப்படிப்பட்ட அறிஞர்கள் பழங்குடிகளைப் பற்றி எப்படிப்பட்ட கருத்து கொண்டிருந்திருப்பாரென்பதை கூற வேண்டியிருக்காது. இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்து கொண்டிருந்தவர்களில் கார்ல் மார்க்ஸும் விதி விலக்குடையவர் அல்லர். மார்க்ஸின் தனது மூலதனம் நூலில் இந்தியா உள்ளிட்ட ஆசிய சமூகங்கள் மாறாத தன்மை (Unchangeableness) கொண்டவை என்கிறார் (Marx 1867: 374-76). தென்னிந்திய சமூகங்கள் இவ்வாறு மாறாத தன்மை கொண்டிருக்கவில்லை என்று பர்ட்டன் ஸ்டெயின் (Burton Stein) வாதிடுகிறார். தமிழகம் உள்ளிட்ட பல பழங்குடிகளின் வரலாற்றை எடுத்தியம்பாததற்கான காரணங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டவை கூறப்பட்டாலும் இம்மக்களின் வரலாற்றை பிரஸ்தாபிப்பதில் அரசியல் லாபம் இல்லை என்பதும், பழங்குடிகளின் வாய்மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு விளக்குவதில் முறைப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றாளர்களுக்கு மனமில்லை என்பதுமே உண்மை.

பட்டியல் - 1
தமிழ்நாட்டுப் பழங்குடிகளின் பட்டியல்

கல்வெட்டு

தமிழகப் பழங்குடிகளின் இன வரலாறு

டாக்டர். ஆ. செல்லபெருமாள் *

‘தமிழ்நாட்டில் பழங்குடிகளின் கடந்தகாலம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது என்பதைப் பற்றிய இன வரலாற்று ஆய்வாக இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.’

விதமான வரலாற்று முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வரலாற்று மீட்டுருவாக்கத்திற்கு இலக்கியங்கள், தொல்லியல் ஆதாரங்கள் எழுத்து மற்றும் வாய்மொழி ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

||

தமிழ்நாட்டு மக்கள் தொகையில் மிகச் சிறிய அளவே உள்ள (சுமார் 3 சதவீதம்) ஆனால் வெவ்வேறு விதமான பண்பாட்டு மரபுகளை உடைய சுமார் 36 விதமான பழங்குடிகள் வசிக்கின்றனர். (பார்க்க பட்டியல் 1) இம்மக்கள் பெரும்பாலும் மலைகள் காடுகள் போன்றவற்றில் அதிகத் தகவல் தொடர்பு வசதிகளின்றித் தத்தமக்கான தனிக்கிளை மொழி, பண்பாட்டு மரபுகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட மக்களின் வரலாறுகளை எடுத்தெழுத "முறையான" வரலாற்று அறிஞர்கள் முயற்சி மேற்கொள்வதே இல்லை. அதற்குக் காரணங்களாக கீழ்க்காண்பவை முன்வைக்கப்படுகின்றன.

முதலாவது, இந்தப் பழங்குடிகளின் வரலாற்றை எழுதுவதற்கான ஆவணங்கள் ஏதுமில்லை. ஏனெனில் அவர்களின் கிளைமொழி இன்னும் கூட எழுத்து வடிவத்தினைப் பெற்றிருக்க வில்லை. இரண்டாவது இந்தப் பழங்குடிகளிடம் பெரியளவுக்கு அதாவது எடுத்துச் சொல்லி விளக்குகின்ற அளவுக்கு மாற்றங்களோ, வரலாற்று நிகழ்வுகளோ ஏதுமில்லை. இந்தியாவின் கிராமங்களைப் பற்றி சென்ற நூற்றாண்டின் அறிஞர் ஹென்றி மெய்ன் கூறுவதாவது, "Indian village constitution as the least destructible institution of society which never willingly surrenders and of its usage to it, and the most beneficent systems of government in India have always been those which have recognised it as the basis of Indian administration". (Maine 1876) இந்தியாவின் கிராமங்களே இவ்வாறு மாறாத தன்மை கொண்டவை எனக்

(அரசாங்கத்தால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளவை)

1. அடியன்
2. ஆரநாடன்
3. புருவல்லன்
4. இருளர்
5. காடர்
6. கம்மாரா
7. காணிக்காரன்
8. கணியான்
9. காட்டுநாயக்கன்
10. கொச்சு வேலன்
11. கொண்டகாப்பு
12. கொண்டாரெட்டி
13. கோரகா
14. கோத்தர்
15. குடிய மேலக்குடி
16. குறிச்சான்
17. குறும்பர்
18. குருமான்

19. மஹாமலசர்
20. மலை ஆரயன்
21. மலை பண்டாரம்
22. மலைவேடன்
23. மலைக் குறவன்
24. மலசர்
25. மலையாளி
26. மலையக் கண்டி
27. மன்னான்
28. முதுகர்
29. முதுவன்
30. பல்லெயன்
31. பல்லியன்
32. பல்லியர்
33. பனியன்
34. சோளகர்
35. தொதுவர்
36. ஊராளி

எனவே தமிழ்நாட்டில்

பழங்குடிகளின் கடந்தகாலம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது என்பதைப் பற்றிய இன வரலாற்று ஆய்வாக இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது. மேற்கண்ட பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பழங்குடியினர் பற்றிய வரலாறுகள் எழுத்து ஆவணங்களில் அதிகம் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. அதற்குக் காரணம் மேற்கண்ட மக்களிடையே எழுத்து மரபு அறவே இல்லை. என்பது மட்டுமின்றி இந்த மக்களைப் பற்றிய வரலாறுகள் பதியப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்குமே அக்கறையும் இருந்ததில்லை. அதற்குக் காரணம் இவர்கள் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையில், பெரிய சமுதாயத்துடன் தொடர்பற்ற நிலையில் எங்கோ கண் காணாமல்

* இணைப் பேராசிரியர், நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை துறாய சுவேரியார் கல்லூரி, திருநெல்வேலி - 627 002

வாழ்ந்தனர். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலையில் இத்தகைய பழங்குடிகளின் வரலாற்றை நாம் மீட்டுவாக்கம் செய்ய வேண்டுமாயின் இனவரலாற்று முறையினைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. இனக் குழு வரலாற்று முறையியலைப் பயன்படுத்தி வரலாற்று மீட்டுவாக்கம் செய்யும் போது அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஆதாரங்களைப் பற்றியும் இங்கு விவாதிப்பது அவசியம். ரிச்சர்ட் எம். டார்சன் அவர்களின் கருத்துப்படி கடந்த காலத்து நிகழ்வுகளைப் பற்றி தகவலாளி தரும் எந்த ஒரு கூற்றும் அவரது மரபினைச் சார்ந்த மக்களால் வரலாறாகக் கருதத்தக்க ஒரு பனுவலாம் (Dorson 1973). இந்தக் கூற்றின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டின் சில பழங்குடிகள் தங்களது கடந்த காலத்தை எப்படிச் சித்தரிக்கின்றனர் என்பதைப் பார்ப்போம்.

III

1. முதுவன்:

மலைப்பகுதிகளில் வாழும் முதுவன் பழங்குடி இனம் மதுரையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. திருவாங்கூர் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு 1901 (Travancore Census Report for 1901) இல் குறிப்பிட்டுள்ளதாக வி. நாகம் அய்யா எடுத்தெழுதுவதைக் கீழே காண்போம். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலக் கட்டத்தில் முதுவன்கள் முகலாயர்களின் படையெடுப்பினால் மதுரையிலிருந்து இப்போதுள்ள மலைப்பகுதிகளுக்குத் துரத்தப்பட்டனர். அவ்வாறு அவர்கள் மதுரையை விட்டு வரும் போது தங்களது முதுகில் மீனாட்சி அம்மனைச் சுமந்து கொண்டு வந்து நெரியமங்கலம் என்ற இடத்தில் சேர்ப்பித்தனர். இவ்வாறு முதுகில் சுமந்து வந்ததன் காரணமாக இவர்கள் முதுவன் என்ற அழைக்கப்படுகின்றனர். கேரளாவில் இவர்கள் தற்பொழுது தொடுப்புழா தாலுகாவில் மன்னான்குளம், ஆனக்குளம், திரிக்கார் மலை போன்ற மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். (Nagam Aiya 1989: 418-419)

2. இருளர்:

தமிழகத்தின் இரண்டாவது அதிக மக்கள் தொகையைப் பெற்றுள்ள பழங்குடி இனம் இருளர். கோவை, நீலகிரி, விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை, சேலம், வேலூர், செங்கற்பட்டு, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களின் மலைப்பகுதிகளில் இருளர்கள் வசிக்கின்றனர். மலைப்பகுதிகளில் இவர்கள் வாழ்ந்தாலும் தாங்கள் முன்னொரு காலத்தில் சமவெளிப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்ததாகவும் பிறகு மலைப் பகுதிகளுக்குத் துரத்தப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றனர்.

தற்போது நீலகிரி மலைப்பகுதிகளிலும், கோவை மாவட்டத்தில் அட்டப்பாடி, ஆனைமலை, மருதமலை, சிறுவாணி ஆகிய மலைப் பகுதிகளிலும் வாழும் இருளர்கள் ஒரு காலத்தில் இப்போது கோவை மாநகர் இருக்கும் இடத்தில் வசித்து வந்ததாகவும் பிறகு ஒரு கால கட்டத்தில் வேறிடத்திலிருந்து வந்த பகைவர்கள் இவர்களை விரட்ட இம்மக்கள் அவர்களுக்குப் பயந்து கோவையைச் சுற்றி இருக்கும் மேற்கூறப்பட்ட மலைப்பகுதிகளில் குடியேறினார்கள். இக்கூற்றினை இருளர்களிடம் வழங்கிவரும் கதை வழியாக ஆர். பெரியாழ்வார் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

'இருளர்களுடைய முன்னோர்கள் தாங்கள் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த இடத்திலிருந்து பகைவர்களால் பலவந்தமாகத் துரத்தி அடிக்கப்பட்டார்கள். பகைவர்கள் கிணறுகளிலும் குளம், குட்டைகளிலும் நஞ்சைக் கலந்து பெருத்த உயிர்ச் சேதத்தை

ஏற்படுத்த தங்கள் உயிருக்கும் இ தங்கள் நெருங்கிய உற்றார் உறவினரின் உயிர்களுக்கும் இதன் விளைவாக நேர்ந்த முடிவைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கிய இருளர்கள், வேறு வழியில்லாமல் பின்வாங்கிப் படிப்படியாக அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த பகுதிகள் நோக்கி வந்தனர். அவர்கள் பின்வாங்கிய நிலையில் ஒரு நாள் அவர்கள் எடுத்துச் சென்ற பொருட்களையும், கால் நடைகளையும் தங்களிடம் கொண்டு சென்றனர். ஆற்றங்கரையில் கால்நடைகளும் கருப்புச் செம்மறி ஆடுகளும் மேய்ச்சலுக்கும் தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் அவிழ்த்து விடப்பட்டன. உணவின்றி, நீரின்றி வெகுதூரம் நடந்து வந்த களைப்பு மிகுதியால் இருளர்கள் நித்திரையில் தங்களை மறந்து அயர்ந்திருந்தனர். நள்ளிரவில் அனைவரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தபோது எதிரிகள் நடமாட்டம் மிக அருகில் இருப்பதை உணர்த்துவது போல் செம்மறி ஆடுகள் கத்தின. அமைதியான நள்ளிரவில் செம்மறி ஆடுகள் சேர்ந்தாற் போல் கத்தி உறங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை எழுப்பியது. இருளர்கள் விழித்துக் கொண்டு நோக்கிய போது எதிரிகள் கல் எறியும் தொலைவிலிருந்து கள்ளத்தனமாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். எதிரியின் தாக்குதலிலிருந்து இருளர்கள் தப்பி ஓடி யாராலும் அணுக முடியாத காட்டுப் பகுதியில் வந்து குடியேறினர். (பெரியாழ்வார் 1976 : 5&6)

3. காணிக்காரர்:

காணிக்காரர்களது வாய்மொழிப் பாடல்கள், கதைகளிலிருந்து இவர்கள் மதுரையிலிருந்து கேரளாவிற்குச் சென்றவர்கள் என்று அறிகிறோம். (சக்தி வேல் 1980 : 139)

4. மலையாளி:

மலையாளி பழங்குடி மக்கள் தமிழகத்தில் சேலம், வேலூர், கடலூர், திருச்சி மாவட்டங்களில். சேர்வராயன் மலை, கொல்லி மலை, ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை, பச்சை மலைப்பகுதிகளில் வாழுகின்றனர். தமிழகத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழும் பழங்குடியினர் மலையாளிகள். இவர்கள் காஞ்சீபுரத்திலிருந்து இம்மலைகளுக்குக் குடியேறியதாகக் கீழ்க்காணும் கதை வாயிலாக அறியப்படுகின்றது. சாதி விலக்குக் குட்பட்ட பெரியண்ணன், நடுவண்ணன், சின்னண்ணன் ஆகிய மூவரும் கைகோளர், வேடர், பள்ளர் பெண்களை மணந்து முறையே கல்ராயன், பச்சை மலை, கொல்லிமலைப் பகுதிகளுக்கு வந்து குடியமர்ந்தனர். (Aiyappan: 1948 -143)

IV

தமிழகப் பழங்குடிகள் பெரும்பாலும் தாங்கள் இடம் பெயர்ந்ததைத் தங்களது வரலாறாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள். இந்தக் கருத்தை உண்மையா பொய்யா என்று பரிசோதிப்பதற்கு முன்பாக இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்ததாக தமிழகப் பழங்குடிகள் மட்டுமின்றி தமிழகம் உள்ளிட்ட இந்தியாவின் ஏராளமான சாதிச் சமூகங்களிடமும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளின் சமூகங்களிலும் காணப் படுவதையும் நாம் உணர வேண்டும்.

எடுத்துக் காட்டாக ஹங்கேரியில் காக்கஸ்ட் (Kakasd) பகுதியில் தற்சமயம் வசிக்கும் ஸெக்லர்கள் (Szeklers) பகுதியிலிருந்து விரட்டப்பட்டவர்களாகவே தங்களது பழங்கதை மூலம் எடுத்துக் கூறுகின்றனர் என்று லிண்டா டே அம்மையார் கூறுகின்றனர். (Degh 1989). லிண்டா டேகின் கருத்துப்படி ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் நாட்டுப்புறக் கதைகள் எல்லாம் வெகு வேகமாக மறைந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் அங்கு மக்களிடையே காணப்படும் விதவிதமான

பழங்கதைகள் (legends) மட்டும் அழியாமல் இருக்கின்றன (1989:65) இந்த கூற்று இந்தியாவுக்கும் பொருந்தக் கூடியதுதான். ஐரோப்பிய நாட்டு இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகளுக்கும் முக்கிய வேறுபாடு உண்டு. ஐரோப்பிய சமூகங்களின் இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகள் திட்டவாட்டமாக ஆதாரப் பூர்வமாக சில நூற்றாண்டுக்கு முன்பு நிகழ்ந்து இடம்பெயர்ச்சியை ஓட்டி எழுந்த வழக்காறுகளாம். ஆனால் தமிழகப் பழங்குடிகள் மற்றும் இந்திய சாதி சமூகத்தவரிடையே பரவலாக நிலவி வரும் இடம்பெயர்ச்சி பற்றிய கதைகள் அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட இடம்பெயர்ச்சிகள் உண்மையில் நடைபெற்றனவா என்பதை நாம் இனவரலாற்று முறையின் அடிப்படையிலோ அல்லது ஏனைய இதுகாறும் நிலவி வரும் வரலாற்று முறையியல்களைப் பயன்படுத்தியோ ஆராயப்படல் வேண்டும்.

இப்போது நம்முன் உள்ள பிரச்சனை தமிழ்நாட்டுப் பழங்குடி மக்கள் கூறுகின்ற கதைகளை அவர் களின் வரலாறாக எடுத்துக் கொள்ள இயலுமா என்பது. இந்த இடத்தில் 'வரலாறு' என்ற சொல் குறிக்கும் பொருளையும் ஆராய வேண்டியது அவசியம். ஐரோப்பிய மொழிகளுள் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே history என்ற சொல் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய சம்பவங்களின் வருணனை என்ற பொருள் கொண்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மற்ற மொழிகளில் historia என்ற சொல் கதை என்பதைத் தான் அர்த்தப்படுத்துகின்றது. அதே போல் தமிழ் உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகளில் 'கதை' என்ற சொல், 'வரலாறு' என்ற பொருள்படவும் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு.

தமிழகத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையிலும் வாழும் பெரும்பான்மையான பழங்குடிகள் தாங்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் சமவெளிப்பகுதிகளில் இருந்ததாகவும் பிறகு இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மலைப்பகுதிகளுக்கு வந்து சேர்ந்ததாகவும் கூறுவதையே கருதுகோளாகக் கொண்டு சில ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மற்ற ஆய்வு விளக்கங்கள்

1. எல்லாப் பழங்குடிகளிடமும் இப்படிப்பட்ட இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகள் இருக்கின்றனவா?
2. தமிழகப் பழங்குடிகளின் இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகளுக்கும், இந்தியாவில் உள்ள ஏனைய சாதிகள் உலகின் மற்ற சமூகங்களிடையே காணப்படும் இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?
3. தாங்களும் சமவெளி சாதிகளைப் போன்றோடு என்று கூறிக் கொள்வதில் அவர்கள் இழக்கும் உரிமைகள் எவை? பெறும் அந்தஸ்துகள் யாவை?
4. தமிழக சாதிகளின் இடம்பெயர்ச்சிக் கதைகளில் அவர்கள் விரும்பி இடம்பெயர்ந்ததாகக் கூறப்பட்ட பழங்குடிகள் மட்டும் வலிந்து துரத்தப்பட்டதாகக் கூறிக் கொள்வதேன்?
5. தமிழகத்தின் சில பழங்குடிகளிடம் மட்டும் அப்படிப்பட்ட இடம்பெயர்ச்சி குறித்தான கதைகள் இல்லாமலிருப்பதற்கான காரணங்கள் யாவை?
6. விளிம்பு நிலை உணர்வு / விளிம்பு நிலை எதிர் உணர்வு, பண்பாடேற்றம் ஆகியவற்றுக்கும் பழங்குடிகள் தங்கள் வரலாறு இன்னதென முன்வைக்கும் கருத்துக்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் என்ன? (தொடர்ச்சி 25ஆவது பக்கம்)

பனை பற்றிய சிறப்புப் பகுதி

பனையில் பழஞ்சிறப்புகளாக பழமொழியிலும் முதுமொழியாகும் பைபிளிலும், ஆங்கிலப் புலவர் கீட்ஸ் (Keats) தன்னுடைய இஸபெல்லா காவியத்திலும், உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளிலும் பனை பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றமையைக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பதிகள் (அரசர்கள்) பனையின் சாற்றினைக் குடித்த காரணத்தாலும் இதற்கு 'பதநீர்' என்ற பெயரும் உண்டு எனக் கூறுகிறார். மேலும், பனை 801-வகைச் செயல்களுக்கு பயன்பட்டது என 'பனைமரக் காவியம்' என்ற சமசுகிருத நூல் கூறியுள்ளதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

பதநீர் சுரக்கும் மரங்கள் நான்கு வகைகள் ஆகும். இதில் தென்னை, பனை, ஈந்து, உதிலி (Sago) போன்றன அடங்கும். ஆனால், மேற்கூறியவைகளில் எந்தவொரு தட்ப வெப்ப நிலையிலும் பனைமட்டுமே தெளிவாக வளரக் கூடியது. பனையில் இருந்து வெட்டிப் போடப்படும் கொட்டை கீழே விழும் அதிர்ச்சியால் முளைக்காமல் போகக் கூடும். ஆகவே கயிற்றைக் கட்டிக் கொண்டு இறக்குதல் வேண்டும். மேலும், சுட்ட கொட்டைகளையும் பயன்படுத்தலாம். நார் ஒட்டியிருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். முளைக்கப் போடும் முறை பற்றியும் குறிப்பிட் டுள்ளார். நட்ட 22-ஆம் நாள் முளை விட ஆரம்பிப்ப தாகவும் கூறுகின்றார். இதன் வளர்ச்சிப் பருவ மானது, வித்திலிருந்து 22-ஆம் நாள் வரை விதைப் பருவமாகவும் 22-ஆம் நாள் முதல் மூன்று மாதம் வரை முறிக் கிழங்காகவும், நான்காவது மாதம் முதல் இரண்டாவது வருடம் வரை பீலிப் பருவமாகவும் இரண்டாவது வருடம் முதல் பத்தாவது வருடம் வரை வடலிப் பருவமாகவும் 10-வது வருடம் முதல் 25-வது வருடம் வரை நல்ல வளர்ச்சிப் பருவமாகவும், 25-வது வருடம் முதல் 45-வது வருடம் வரை குறைந்த வளர்ச்சிப் பருவமாகவும், 45-வது வருடம் முதல் 60-வது வருடம் வரை வளர்ச்சி குறைந்து 'வைரம்' உண்டாகின்றது. 60-வது வருடம் முதல் 90-வது வருடம் வரை வளர்ந்து 90-120 வருடத்திற்குள் முற்றுகிறது.

45-வது வயதில் பனையின் வைரமானது ஒன்று முதல் ஒன்றேகால் அடி கனமும் 45-60 வயதில் பனையின் வைரமானது இரண்டு அடி கனமும் 60-90 வயதில் ஈந்து அடி கனமும் 90-120 வயதில் 6 அடி கனமும் உண்டாகின்றது. 120 வயதிற்கு பிறகு பனை மரம் இறந்து விடுவதாகவும் கூறுகின்றார். பனையில் ஆண், பெண் என்ற இரண்டு வகையுண்டு.

ஆண்பனை:
கதிர் வரக்கூடியதாகவும் ஒரு வருடத்தில் ஈந்து முதல் எட்டுப் பாளைகள் வரும் எனவும் இதன் மட்டை பெண் பனையின் மட்டையை விடத் திரட்சியாகவும், பருமனாகவும் அதனைக் காட்டிலும் பருத்தும் உறுதியாகவும் இருக்குமாம்.

பெண்பனை:
இது பருவப் பனை எனப்படும். இது நுங்கும், பழமும் தருகின்றது. வடலி என்பது இரண்டிற்கும் பொதுவான பெயர். பதநீர் இறக்கும் மரங்களில் 10

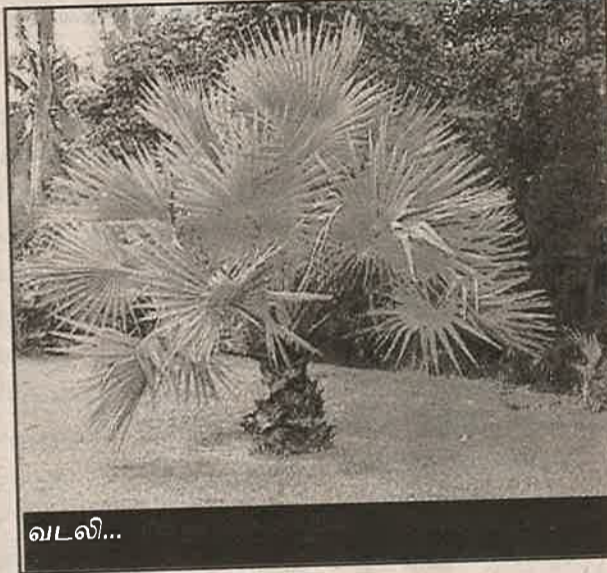
அல்லது 12 ஓலைகள் வருடாவருடம் வெட்ட வேண்டும்.

பனை ஓலை வெட்டுவதனை வைத்து அதனை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பருவமடையா வடலி

ஈந்து அடி வளரும் வரை ஓலைக்கு வெட்டக்கூடாது. எட்டு அடி முதல் பத்து அடி வரை உள்ள பனையில் 10 முதல் 12 ஓலைகள் வெட்டலாம். 16 வருடத்திற்குப் பின்பு நான்கு அல்லது ஈந்து பத்தல்களுடன் ஓலைகளை எடுக்க வேண்டும். வெப்பம் குறைந்த காலத்தில் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல், 5 அடி உயரத்தில் இதைச் செய்தால் பனைவளர்ச்சி இருக்காது.

2. பதநீர் சுரக்கும் மரங்கள்

வடலி...

ஆண் பனை மரத்தை பதநீருக்குச் சீவும் போது அதிகமான அளவு ஓலை வெட்ட வேண்டியுள்ளது. இதனால் மரத்தின் வலுக்குறைந்து விடுகின்றது.

3. வண்டுக்குத்தி (பொத்தன்பு)
4. தீட்டாம் பலகை
5. பாளைதட்டி (தென்னைக்கு அதிகம் பயன்படுத்தல்)
6. தளைநார்
7. நீற்றப்பட்டை (சுண்ணாம்புவட்டி)
8. அமுதகமண்டலம் (பதநீர் குடுவை.)

9. முறுக்குத்தடி
10. நீட்டாம்பலகை
11. நெஞ்சுத்தோல்
12. கால்தோல்
13. சுட்டுப்பாளைக் கடிப்பு
14. பருவப்பனை இடுக்கி
15. அரிவாள்பெட்டி
16. மட்டை அரிவாள்
17. பொடிக்குழாய்
18. தகரக்குடுவை

போன்ற கருவிகள் பனைச்சீவ, பனையேற்பு பயன்படுத்துகின்றனர் என்கிறார் சம்பந்தம்.

பதநீர் இறக்குதலில் நான்கு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

1. சுட்டுப்பாளைச் சீவுதல்
2. அலகு சீவுதல்
3. பருவம் சீவுதல்
4. நுங்கு சீவுதல்

1. சுட்டுப்பாளைச் சீவுதல்:

ஆண் பனை மரத்தில் உள்ள பாளை விரல் போன்றுள்ளது. வெளிவரும் முன்பாக அதனைச் சீவுதல் வேண்டும். அதாவது இந்தப் பாளையைச் சுற்றியுள்ள நெட்டுகளை அறுத்து விட்டு இதனை நன்றாக அடிப்பாகத்தில் தட்டி பாளையை நெகிழச் செய்ய வேண்டும். பின்பு நான்கு அல்லது ஏழு நாட்கள் கழித்து பதநீர் வரும். இந்த பாளையைக் காலை, பகல், மாலை அல்லது இரவு என மூன்று

நாடார்களின் பனைத் தொழிலும் வாழ்வும்: ஓர் ஆய்வு

மு. அறிவழகன்*

இது முதுகலைப் பட்டப் படிப்பிற்காக 1994 ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பெற்ற ஆய்வேட்டின் ஒரு பகுதியாகும். பாளையங்கோட்டை தூய சவேரியார் கல்லூரி நாட்டார்வழக்காற்றியல் துறைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. மேலதிக தரவுகளும் தகவல்களும் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டவை பனைபற்றிய பொதுவான அறிவை முன்னிறுத்தியவை மட்டுமாகும்.

3. வயது முற்றிய மரங்கள்

வயது முற்றிய மரங்களில் எப்போதும் 12 ஓலைகள் இருக்குமாறு விட்டு விட்டு மற்ற ஓலைகளைக் களைதல் வேண்டும்.

தென்னிந்தியாவில் உள்ள பதநீர் இறக்கும் முறைகள்

- (1) நெஞ்சணைத்து ஏறுதல்
- (2) கை குத்தி ஏறுதல்
- (3) இடைக் கயிற்றால் ஏறுதல்
- (4) ஏணியால் ஏறுதல்
- (5) குதித்துக் குதித்து ஏறுதல்
- (6) கயிற்றால் பனைகடத்தல்

நெஞ்சணைத்து ஏறும் முறைதான் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதுபற்றிக் கீழ்க்கண்டவற்றை சம்பந்தம் கூறுகின்றார்.

1. சந்திராயுதம் (பாளை அரிவாள்)
2. இடுக்கி

நேரங்களில் சீவுதல் வேண்டும். இந்தச் சீவுதல் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை செய்தல் போதுமானது. முதல் நாள் கடிப்பால் உருவிய பின்பு நான்காம் நாள் சீப்பு கடிப்பால் இடைவிடாமல் இருக்க வேண்டும். இவை ஒரு மாதம் முதல் மூன்று மாதம் வரை பதநீர் கொடுக்கும். சில வேளை, சில பாளைகள் கள்ளப் பாளையாகவும் இருக்கும். இவைகளின் முகத்தைச் சீவுப்போது இது நிறம் மாறாமல் வெண்மை நிறத்துடனேயே இருக்கும்.

பெண்பனை சீவுதல்:

பெண்பனைப் பாளையில் நுனி மட்டைகளுக்கு வெளியே இரண்டு அங்குலம் தோன்றி, அடியில் ஒன்று, இரண்டு குரும்பைகளுடன் காணப்படும். பாளை நுனியை நெட்டி மூடியிருக்கும். குரும்பைகள் நெட்டியைப் பிளந்து வெளியே தென்பட்டால் பாளை இருக்கும் பருவம் என்ற பெயர்.

* Research Scholar, Madras Institute of Developmental Studies

கல்வெட்டி

இதனை இடுக்கும்போது, குரும்பைகளுக்கு மத்தியில் இடுக்கி படக்கூடாது. காம்பு தெரியும் வரை நெட்டைக் கிழித்து எடுக்க வேண்டும். பெண்பாளை இடுக்கியைக் கொண்டு பாளையின் அடிப்பாகத்தில் இருந்து நுனி வரை ஒரு வரி இருக்கவும். இரண்டாம் நாள் பாளை சீவுதல் - பதநீர்க் கசியும் நான்காம் நாள் அறுத்து காம்பை திருகுதல் - லேசாக இடுக்குதல், ஆறாம் நாள் சீனிக்கலயம் கட்டுதல் இருக்கவில்லையெனில் பழம் நுங்கு ஆக மாறும் பாளையை இடது கையில் பிடித்துக் கொண்டு வலது கையில் அரிவாளால் சீவுதல் வேண்டும்.

பண்டபாளைப் பதநீர்:

ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் நுங்கில் இருந்து பதநீர் எடுத்தல். நுங்கை அகற்றி விட்டு அந்த இடத்தை கல்லால் அடித்து தயார் செய்தல் ஆகும்.

பனைவெல்லம் செய்யும் முறை:

பனை வெல்லம் செய்வதற்குத் தொன்று தொட்டு பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் அடுப்புகளில் தாழி அடுப்பே முக்கியமானதாகும். தாழி அடுப்பானது, தரையில் 1½ அடி உயரத்தில் களிமண்ணால் வட்ட வடிவங்களில் சுவரெழுப்பி, மேல் பாகத்தில் ஒன்று முதல் ஏழு, எட்டுப் பாளைகளை வைத்துக் காய்ச்சித் தக்கபடி முன்பாகத்தில் வாய் வைத்துக் கட்டப்படும். விறகுவாய் அடிக்கடி இடிந்து விடாமல் பாளைகளின் வாய் ஓட்டைப் பதிந்து விறகுவாய் வட்டமாக அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. எரிபொருளாக அனைத்து கழிவுப் பொருட்களையும் பயன்படுத்தலாம்.

பாளையில் இருந்து கிடைத்த பதநீரை நன்றாக வடிக்கடி, காய்ச்சி (பதம், பருவம் வரும் வரை) பின்பு அச்சுகளில் அச்சினைக் கழுவி மணற்பரப்பின் மேல் வைத்து ஊற்றி அவை தட்டி எடுக்கப்படும். வெல்லம் அல்லது கருப்புக் கட்டியில் தரமானது மண்வளத்தினைப் பொருத்தது. மணற்பாங்கான பகுதியில் கருப்புக் கட்டியானது நன்றாகவும், சுவையாகவும் இருக்கும். மேலும் சில்லுக் கருப்பட்டி, பாளைக் கருப்பட்டி, கத்தரிக்காய் வெல்லம், பூசணிக்காய் வெல்லம் போன்றவை செய்வது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், பனை வெல்லத்தின் அச்சுகள் சதுரவடிவமாகவும் சிரட்டை (அரைக்கோளம்) வடிவிலும் இருக்கும்.

கழிவுப்பாகில் பயன்கள் பற்றியும் சம்பந்தம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது இது மதுக்கலவை கால்நடைகளின் உணவு, மருத்துவம் பதனிடும் தொழில், வளர்ப்புத் தொழில் (Moulding) போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்படும். கரும்பையும், பனையையும் ஒப்பிட்டு இரண்டிலும் சீனி தயாரிப்பதற்கான புள்ளி விபரங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் பனஞ்சீனி (பனங்கற்கண்டு) மூலம் பலவகை மேனாட்டு மிட்டாய் வகைகள் உற்பத்தி செய்து கொள்வது பற்றியும், பதநீரைப் பாதுகாக்கும் அணுகுமுறை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பனைத்தொழில் பாகம் இரண்டில் கூறியுள்ளதாவது: பனையின் உடம்பிலிருந்தும் மற்றப் பாகங்களிலிருந்தும் பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுவதனையும் சம்பந்தம் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். அதாவது மட்டை வேலி, பீலித்துடைப்பம், வைரச் சட்டம், தண்ணீர் பாயும் தடி, வேரிலிருந்து கூடைகள் செய்வது போன்றவற்றினையும், கருக்கு நாரில் கட்டில் கட்டுதல், வேலி கட்டுதல் போன்றவற்றிற்கு பயன்படுத்துவதனையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

பெண் பனையில் இருந்து கிடைக்கும் நுங்கு, பனம்பழம் மற்றும் பனங்கிழங்கு, தவன் தவிர

பனாட்டு (பனம்பழ ஜாம் செய்தல் போன்றவற்றினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.) பனங் கொட்டையில் இருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெயை எலும்பு முறிவுக்கு பயன்படுத்துவதாகவும் கூறுகின்றார். பனை ஓலைகள் அக்காலத்தில் சுவடிகளாக இருந்தன. இவை ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் பயன்படுத்தியமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனை பின்வருமாறு பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர் என்கிறார்.

திருமண காரியம் மணவோலை

பெண்கள் பூப்படைந்ததைக் கறித்தனுப்புவது மாராயவோலை

மரணத்தை அனுப்புவது சாவோலை

காதலைக் குறித்தனுப்புவது தூதோலை

சுவடிகளுக்கு குருத்தோலை பயன்படுத்தப் படுகின்றது. குருத்தோலைப் பொருட்கள் செய்வதில் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் போன்ற மாவட்டங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இதன்மூலம் சிறுசிறு பெட்டிகள், கடகங்கள் (பெரிய பெட்டிகள்) ஓலைத்தட்டுக்கு, இறைப்பெட்டி, அரசிப்பெட்டி, போன்றவை செய்யப் படுவதாகவும் கூறுகின்றார். மேலும் ஓலைகளில் சாயம் ஏற்றி வண்ணப்பொருட்கள் செய்வதன் செய்முறை பற்றியும், விளையாட்டுப் பொருட்கள் செய்வதன் செய்முறை பற்றியும், கூடைகள் ஓலை ஆபரணங்கள், கலை வடிவங்கள் செய்வதற்கு பயன்படுத்துவதனையும் சம்பந்தம் குறிப்பிட்டுகின்றார்.

மேலும் ஈர்க்கில் இருந்து 'சொளகு' செய்வதும், ஈர்க்குப் பெட்டிகள், தட்டுகள் போன்றவையும் செய்யப்படுகின்றன. சோற்று நாற்றில் இருந்து செய்யப்படும் மாட்டுத் தும்பு, உரிக்கயிறு, கமலைக்கயிறு, பிரிமனை, ஊஞ்சல் கயிறு போன்றவை செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகை நாரில் இருந்து செய்யப்படும் பொருட்களையும் சம்பந்தம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பனையேறிகளின் தொழில் :

3.1. பனையிரிடல்:

பனை பயிரிடல் என்பதில் பனை மரம் முளைக்கப் போடல் மற்றும் பனங்கிழங்கு உண்டு பண்ணும் முறை போன்றன அடங்கும்.

பனையில் இருந்து கிடைக்கும் கொட்டையை சுட்டோ, பச்சையாகவோ முளைக்கப் போடலாம். ஆனால் அவமித்த பின்பு அது முளைக்காது. இப்படி முளைக்கப்போட மணல் பகுதியே ஏற்றது. இதனை ஒரே இடத்தில் (மொத் தமாகவே) முளைக்கப் போடலாம். கொட்டையானது ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த மாதங்களில் முளைக்கப் போட்டால் அது தை மாதத்தில் தமிழர் திருநாளோடு உண்ணப்படும் பொருளாகி விடுகின்றது. இதனை அப்போது தோண்டி எடுக்க வேண்டும்.

மரமாக முளைக்க வேண்டுமென்றால் அதனை அப்படியே விட்டுவிட வேண்டும். பனங் கொட்டையானது முளைக்கப் போடும் முன்பாக எப்படி குல தெய்வத்தையோ, பத்ரகாளியையோ வணங்குகின்றனரோ அதே போன்று, கிழங்கினைத் தோண்டும் முன்பாகவும் வழிபடுகின்றனர்.

முளைக்கப் போட்ட கொட்டைகள் அப்படியே முளைப்பதில்லை. நூற்றுக்கு இருபத்தியைந்து, பதினைந்து, பத்து சதவிகிதக் கொட்டைகள் முளைக்காமலேயே போய்விடுகின்றன. பனங்கிழங்கினைத் தோண்டிய திலிருந்து 'தவன்' என்ற திண்பண்டம் கிடைக்கின்றது. இது பூமியின் சற்று கீழ் நிலையில் உள்ள கொட்டையின் உள்ளே இருக்கின்றது. இது வெண்மை மற்றும் லேசான மஞ்சள் நிறத்திலும் இருக்கும். ஆவணி மாதம் முளைக்கப் போட்டு தை

மாதத்தில் தோண்டிப்பார்க்கும்போது அந்த கிழங்கானது மூன்று விரல் பருமனுடன் காணப்படுகிறது. இதன் உள்ளே உள்ள 'பீலி' என முளையே முளைத்து மரமாகின்றது, இந்தப் பன கிழங்கானது நார்ப்பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததா இருக்கின்றது.

இப்படி உற்பத்தியான கிழங்கை இவர்களே வெளியிடங்களுக்குச் சென்று விற்கவும் செய்கின்றனர். மேலும், வியாபாரிகளும் அந்தந்த இடங்களுக்கு வந்து வாங்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

3.2 பனம்பழம்:

பனம்பழம் என்பது நுங்கில் இருந்து வருவது. நுங்கின் அதிக பட்ச வளர்ச்சி நிலையே இந்தப் பனம்பழமாக இருக்கின்றது. கொட்டைகளை முளைக்கப் போடும் முன்பாக, இதனையும் விற்பனை செய்கின்றனர். இந்தப் பனம்பழத்துடன் கருப்புக் கட்டியோ அல்லது மண்டவெல்லமோ போட்டு அவித்தால் இதன் சுவை மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பனம் பழத்தினையும், பனங்கிழங்கினையும் அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் மற்றும் மீன் பிடிக்கும் சமூகத்தினரிடையே பண்டமாற்றம் செய்து கொள்கின்றனர். மேலும் இந்தப் பழக்கம் தற்போது அதிகமாக இல்லை.

3.3. பனையின் வளர்ச்சி நிலைப்பெயர்கள்

பனங்கொட்டையானது முளைக்கப் போட்ட ஐந்து மாதத்தில் கிழங்காகின்றது. அப்போது உள்ள நிலையில் அதனை கிழங்குப் பருவம் என்கின்றனர். மேலும், அந்த கிழங்கிலிருந்து பீலியானது வெளிவந்த நிலையில் அதனை பீலிப்பருவம் என்றும் அழைக்கின்றனர். மேலும் நட்ட நான்கு அல்லது ஐந்து வருட நிலையில் அதனை வடலிப்பருவம் என்று அழைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். நட்ட நிலையில் இருந்து பதினைந்து அல்லது பத்து வருடங்கள் கழித்து அது பனை என்ற நிலையினை அடைகின்றது. பனை இரண்டு, மூன்று தலைமுறை வரை உயிர் வாழ்வதாகவும் கூறுகின்றனர்.

3.4. பனையின் பருவநிலை:

பனையானது, நட்ட பத்து அல்லது பதினைந்து வருடத்திற்குள்ளாகவே பதனி கொடுக்க ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. பனையில், ஆண்பனையும், பெண்பனையும் உண்டு. ஆண் பனையை "கட்டுப்பாளை" பனை என்றும், பெண் பனையை "பருதப்பனை" என்றும் கூறுகின்றனர். பெண் பனையில் பாளையை "குரும்பல்" என்றும், ஆண் பனையில் பாளையை "அலவரல்" என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். ஆண்பனையின் பாளையானது விரல் போன்ற அமைப்புடன் காணப்பெறும். பெண் பனையில் பாளையானது, பல குரும்பல்கள் சேர்ந்த நிலையில் காணப்பெறும். பெண் பனையில் பாளை வெளியே வந்திருப்பதனை "இசுப்பு வந்திருக்கு, குரும்பல் வந்திருக்கு" என்று கூறுகின்றனர்.

ஒரு வருடத்தில், ஒரு பனையில் எத்தனை பாளைகள் வெளிவரும் என்று கேட்டபோது, அதனைக் கணக்கிடுவது கடினம் எனத் தகவலாளிகள் கூறுகின்றனர். அதாவது முதலில், வருகின்ற பாளையின் உறையை உடைத்துவிட்டுப் பார்த்தால் அதில் இரண்டு பாளையானது இருக்குமென்றும், அதனைப் பதனி கொடுப்பதற்கு தயார் செய்தால் அதற்கு மேல் இது போன்ற இரண்டு பாளைகள் வருமென்றும் இதனையும் வசப்படுத்தினால், வேறு பக்கத்தில் இதுபோன்றே தோன்றும் என்றும் கூறுகின்றனர். இதற்கு மேல்வரும் பாளையை தயார் செய்தால் பனையின் பலம் குறைந்து விடுகின்றது. மேலும் அதற்கு மேல் வருகின்ற பாளையில் உயிர் இருக்காது. அதாவது, குருத்து நிலையிலேயே பட்டுவிடும்.

ஆண்பனையானது, தைமாதத்தில் இருந்து பங்குனி மாதம் வரை பதநீர் கொடுக்கின்றது. பெண் பனையானது, சித்திரை மாதத்தில் இருந்து ஆடி,

ஆவணி வரையில் பதநீர் கொடுக்கின்றது. பெண் பனையில் முதலில் வரும் பாளையில் இருந்து, "கசும்பு" என்று சொல்லக்கூடிய பிள்ளைப் பாளை யானது மற்ற வகையைவிட அதிகக் காலம் பதநீர் கொடுக்க உதவக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே பெண்பனையில் பதநீர் ஆவணி மாதம் வரை கிடைக்கின்றது. ஆண்பனையில் 'புள்ளைப் (பிள்ளை) பாளை' என்பது வராத காரணத்தால், அது மாசி, பங்குனியோடு பதநீர் கொடுப்பதனை நிறுத்திக் கொள்கின்றது.

ஆண்பனையும், பெண்பனையும் ஒரேயளவு உறுதி வாய்ந்தது. ஆனாலும், பெண்பனையே அதி கமான அளவு பதநீர் கொடுக்கின்றது. ஆண் பனையானது ஒரு மாதம் அல்லது ஒன்றரை மாதமே பதநீர் கொடுக்கின்றது. பெண்பனையானது மூன்று அல்லது மூன்றரை மாதம் வரையான பதநீர் கொடு க்கின்றது. பெண் பனையில் சித்திரை மாதத்தில், ஒரே பனையில் நாலு கல சம் பதநீர் வந்தது என்றால் 'ஆடி, ஆவணி மாதங்களில், ஒரு கலசமோ, ஒன்றரைக் கலசம், அரைக் கலசம் என்று குறைந்து விடுகின்றது.

ஆடி, ஆவணி மாதங்களுக்கு பிறகு இவை பாளை விடாது. ஏனென்றால் இதனுடைய பலமானது குறைந்து விடு கின்றது. இந்த பகுதியில் உள்ளவர்கள், பதநீரை 'பைனி', 'பதினி' என்று அழைக்கின்றனர்.

ஆண்பனை பதநீர் நன்றாக இருக்குமா, பெண் பதநீர் நன்றாக இருக்குமா என்று கேட்ட போது, அது அந்தந்த காலகட்டத்தினை பொறுத்தது என்கின்றனர். அதாவது, ஆண்பனையில், மாசி மாதம் கடைசி

வரையிலும் மற்றும் பங்குனி மாதமும் பதநீர் மிகவும் சுவையாக இருக்கும். ஏனென்றால், இந்த காலகட்டத்தின்போது, பதனியானது (பதனியின் அளவு) குறைந்து கொண்டே வருவதினால் மிகவும் இனிப்பாக இருக்கின்றது. பெண் பனையில் சித்திரை மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் நிறைய பதநீர் கிடைக்கும்போது, அதனுடைய சுவையானது சற்று குறைவாகவும், 'மேகாத்து' என்று சொல்லக் கூடிய பிள்ளை பாளையும் இருப்பதால் அதிக பட்சமாக பதினைந்து கலையத்தில் (மண்பாத்திரம்) இருந்து, இருபது கலையம் வரை கட்டுவதாக கூறுகிறார். மேலும் பாளைகளின் எண்ணிக்கை, மிகவும் குறைவாக இருக்கும் பட்சத்தில் மூன்றில் இருந்து ஐந்து கலையம் வரைக்கட்டுகின்றனர். பெண் பனையைவிட ஆண்பனைகளில் மிகவும் குறை வாகக் கலையம் கட்டப்படுகிறது. ஏனென்றால், ஆண்பனையில், பெண்பனையில் தோன்றக்கூடிய பிள்ளைப்பாளையானது தோன்றுவது கிடையாது.

3.5. பனையேறும் நேரங்கள்

ஆண்பனை ஏறும் காலகட்டமாகிய தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களில் ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை ஒரே பனையில் ஏறுகின்றனர். அதாவது, காலையிலும், மதியத்திலும், மாலையிலும் ஏறுகி ன்றனர். பெண்பனை ஏறும் காலகட்டமாகிய சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி ஆவணி மாதங்களில் ஒரே நாளையில் இரண்டு தடவைகள் ஒரே பனையில் ஏறுகின்றனர். மாலையில் சீவக்கூடி யதனை 'மால்ப்பனை' அல்லது 'வாத்திப் பனை' என்றும் கூறுகின்றனர்.

ஆண்பனையில் பனையை மூன்று நேரம்

சீவவதற்கு பின்வரும் காரணத்தை கூறுகின்றனர். அதாவது, தை, மாசி, பங்குனி மாதத்தில், பாளையின் முகமானது அடிக்கடி வாடிவிடும். எனவே பதநீர் ஒழுங்காக சுரக்காது. எனவே மூன்று நேரம் சீவவ தாகவும் கூறுகின்றனர். பெண்பனை சீவும் காலகட்டங்களில், சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி மாதங்களில் உப்பங்காத்து, மேகாத்து, தென்னங் காத்து என்று சொல்லக்கூடிய காற்றுகள் அடிப்ப தினால், பாளையின் முகமானது மிகவும் குளிர்ச் சியாகவே இருக்கும். எனவே இரண்டு நேரம் மட்டுமே சீவுகின்றோம் என்று தகவலாளிகள் கூறுகின்றனர்.

3.6. ஓலை வெட்டுதல்

ஓலை வெட்டுதலானது, வடலிப் பனையிலே யே அதிகமாக நடைபெறும். மற்றப் பதினி கொடு க்கும் பனைகளில் அதிகமாக வெட்டுவது கிடையாது. வடலிப்பனையில் ஓலை வெட்டுவதற்கு காரணமாக, பின் வருவதினை கூறுகின்றார். அதாவது, ஆடு, மாடு கடித்துவிடும். அப்படிக்கடித்தால் அந்த பனையானது நொடிந்து போய் விடும் என்ற காரணத்தினாலும், மரமும் வேகமாக வளரும் என்ற காரணத்தினாலும் இந்த ஓலையானது வெட்டப் படுகிறது. இப்படி ஓலை வெட்டுவதை பனை நட்ட ஒன்பது வருடத்திலிருந்து செய்யவேண்டும் என்கின்ற னர். இப்படி ஓலை வெட்டும்போது, அதனுடைய மட்டையோடு சேர்த்தே அறுப்பார்கள். அப்படி அறுக்கும் போது, அதன் மட்டையை நன்றாக 'கொட்டப்பூலி' என்ற கருவியால் அறுத்து, அதனைத் தும்பாக ஆக்கி விடுகின்றனர். இது கால்மீதியடிகள், புருசுக்கட்டைகள் போன்றனவும் செய்யப் பயன்ப டுத்தப்படும்.

பதநீர் கொடுக்கும் பனைகளில், ஆண் மரத்தில் வெட்டும் ஓலைகளைவிட மிகவும் குறைவாகவே பெண்மரத்தில் வெட்டுகின்றனர். இந்த மரங்களில் வெட்டும் ஓலைகள் பதநீர் இறக்க ஆரம்ப பாளைகள் செங்குத்தாக மேல்நோக்கி வளர்வதால், அதனை நன்கு வசப்படுத்தி கீழ்நோக்கி இருக்குமாறு செய்து அதன் பின்பு கலையம் கட்ட வேண்டி இருப்பதால் அதிகமான அளவு ஓலைகளை வெட்ட வேண்டி இருக்கின்றது. பெண்பனையில், பெண் பாளையானது செங்குத்தாக நோக்கி வளராது. எனவே, இங்கு காய்ந்த நிலையில் உள்ள ஓலை மட்டுமே வெட்டப்படுகின்றது. இப்படி ஓலை வெட்டும் நேரத்தின் போது தான் மட்டையில் உள்ள கருக்கும் வெட்டிவிடப்படுகின்றது. அதே காலகட்டத்தில், அதாவது வடலிப்பனையின் ஓலை வெட்டும் போதே அதன் நாரும் வெட்டப்படுகிறது. இது கட்டில், பெட்டி கள் தயார் செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் இவைகளின் குருத்து ஓலைகள், ஓலைப்பெட்டிகள் முடையப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் கருப்புக் கட்டி கொட்டான்கள் செய்யவும் இவை பயன்படுத்த ப்படுகின்றன.

3.7 பனை ஏற பயன்படுத்தப்படும் கருவிகள்

அ) முருக்குத்தட்டி

முருக்குத்தட்டி ஒரு பாகம் இருக்கும் என்று கூறுகின்றனர். அதாவது ஒரு மீட்டரில் இருந்து ஒன்றரை மீட்டருக்குள்ளாகவே இருக்கும். இதில் ஒரு முழம் அளவில் தீட்டுப்பலகை என்ற ஒன்று இரு க்கும். இது பாளை அருவாளை அவ்வப்போது தீட்டிக் கொள்ளப்பயன்படுகிறது. இதன் பயன்பாடாது, மரத்தில் இதனை சாற்றி வைத்து பனைமீது ஒரு காலும், இதன் மேல் ஒரு காலையும் வைத்து தளைந் தாரை காலில் அணித்து கொண்டு மரத்தின் மேல் செல்ல உதவக்கூடியது.

ஆ) பாளை அரிவாள்

இது, ஆண்பனை, பெண்பனை இரண்டும் பயன்படும் அரிவாள் அல்லது பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பாளை அறுக்க மட்டுமே இதனை பயன் படுத்து கின்றனர். இதனை தினமும் தீட்டிக் கொள் வார்கள். பனை சீவப் போகும் முன்பு தீட்டிக் கொண்டாலும், பனை சீவிக் கொண்டிருக்கும் போதும் முருக்குத் தட்டில் உள்ள தீட்டுப்பலகையில் தீட்டிக் கொள்கின்றனர்.

இ) மட்டை அரிவாள்

மட்டை அரிவாள் என்பது, பனையினுடைய ஓலை, மட்டை மற்றும் பாளையை மூடியிருக்கும் மூடிகள் போன்றவற்றினை அறுக்கப் பயன் படுத்துகின்றனர்.

ஈ) அரிவாள் பெட்டி

இந்தப் பெட்டியில்தான் இரண்டு அரிவாள் களும் இருக்கும். இந்தப் பெட்டியானது தென்னம் பாளையால் செய்யப்பட்டிருக்கும். இது மூன்று அறைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இரண்டு அறையி ல் இரண்டு அரிவாள்களும், மூன்றாவது அறையில் சுண்ணாம்புக் கொட்டானும் இருக்கும்.

உ) சுண்ணாம்புக் கொட்டான்

சுண்ணாம்புக் கொட்டானில் சுண்ணாம்பு இருக்கும். இது பதநீரில் சேர்க்கப்பட்டு, 'கள்ளாக மாறிவிடாமல், இருக்கச் செய்கின்றது. சுண்ணாம்பு கலயத்தில் தடவப்படுகிறது.

ஊ) சுண்ணாம்பு மட்டை

இது வடலிப் பனையின் மட்டையில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு முழ நீளமிருக்கும். இதன் ஒரு நுனியானது நன்றாக சிதைக்கப் பட்டிருக்கும். இதனை சுண்ணாம்புக் கொட்டானில் நுழைத்து, கலயத்தின் உள்ளே நன்றாக தடவுகி ன்றனர். இதன் நுனியும் கூட தினமும் நன்றாக நையக்க அல்லது சிதைக்கப்படுகிறது.

எ) கட்டுப்பாளைக்கடிப்பு

கட்டுப்பாளைக்கடிப்பு என்பது ஆண் மரத்தின் பாளையை பதநீர் உண்டாகத் தயார் செய்யப்பயன்படுத்தும் கருவியாகும். இது மரத்தால் செய்யப் பட்டிருக்கும். இரு ஒரு முழம் நீளமிருக்கும். பெண்மரத்தின் மூன்று பக்கம் உருண்டையாகவும், ஒரு பக்கம் தட்டையாகவும் கொண்ட அமைப் பினைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு கட்டைகளின் தட்டையான பாகமானது ஒன்றை யொன்று பார்த்தவாறு இருக்கும். இந்த அமைப்பில் இவைகளின் ஒரு பகுதியானது பனைநாரினால், நன்றாக இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். பனை சீவப் போகும் முன்பாக இந்த நார்ப்பகுதியானது நன்றாக நீரில் நனைத்தே கொண்டு செல்வார்கள்.

ஏ) பருகப்பனக்கடிப்பு

இது பெண்பனையை பதநீர் சுரக்கச் செய்யப், பயன் படுத்தப்படும் கருவியாகும். இதுவும் மரத்தால் செய்யப்பட்டதேயாகும். இதுவும் அந்தப் பாளை (கட்டுப்பாளை) கடிப்பாளைப் போன்றே இருக்கும். இதனையும் நீரில் நனைத்துக் கொண்டே செல்கின்றனர்.

ஐ) போட்டேறி தவரம்

இந்த உபகரணமானது, தகரத்தால் செய்யப் பட்டிருக்கும். இது குடுவை போன்ற அமைப் புடையது. இதனை அரிவாள் பெட்டியின் மேல் போட்டுக்கொண்டு மரத்தில் ஏறுகின்றனர். இதனை காலையில் மட்டுமே கொண்டு செல்வார்கள். இது ஐந்து அல்லது ஆறு படி பதநீர் பிடிக்கும் 'கொள்ளளவு கொண்டதாகும். இதனைக் கொண்டே மரத்தின் மேல் உள்ள பதநீரைச் சேகரித்து கீழே கொண்டு வருகின்றனர். இதனைத் தன்னுடனே கொண்டு செல்வதினால் (மரத்தில் ஏறும்போது) இதனைப் 'போட்டேறி-தவரம்' என்கின்றனர்.

ஓ) வச்சேறி தவரம்

வச்சேறி தவரம் என்பது, எண்ணெய்த் தவரத்தில் அதன் வாய்ப்பகுதி தகரத்தினை முழு வதுமாக எடுத்துவிட்டு, அதன் எதிர் எதிர் பக்கங்களில் கயிற்றின் மூலம் கட்டப்பட்டு இருக்கும். இது துவாரம் செய்யப்பட்டு கட்டப்பட்டிருக்கும். இது பத்துப் படி பதநீர் பிடிக்கும் கொள்ளளவு கொண்டதாகும்.

இவை தவிர நெஞ்சுவார்,கால்வார் போன்ற வற்றைச் சில இடங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு பயன்படுத்துவதில்லை. அதே போன்ற கட்டுப் பாளை கடிப்பு ஒன்று, பருதப்பனையின் கடிப்பினை விடவும் பெரிதாக இருக்கின்றது. இது 'அலவரல்' என்று சொல்லக்கூடிய ஆண்பனையின், கதிர் வந்த நிலையில், அதில் இருந்து பதநீர் எடுக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

3.8. பனைஏறும் முறை

பனையேற பல முறைகள் உண்டு என்று கே. சம்பந்தம் தன்னுடைய "பனைத்தொழில்" என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் நான் களப்பணி செய்த ஒரே ஊரில் உள்ள முறையைத்தான் பனை ஏறுதலில் பின்பற்றுகின்றனர். இவர்கள் காலில் தளை நாரைப் போட்டுக் கொண்டு கையை நன்றாக கோர்த்துக் கொண்டு, அதாவது பனைமரத்தோடு சேர்த்துக் கையைக்கோர் பூட்டிக் கொண்டு, கையை உயரே தூக்கிக் கொண்டே மரம் ஏறுகின்றனர்.

அதாவது, யாரும் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. இவர்களாகவே பழகிக் கொள்கின்றனர். மேலும், இடுப்பில் கயிறு போட்டு ஏறக்கூடிய ஒரு முறை உள்ளது. தென்னை மரம் ஏறவே இதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர் எனக் கூறுகின்றனர்.

3.9. பதநீர் இறக்குதல்

ஆண்பனை, பெண்பனைகளில் இருந்து பதநீர் பெறப்பட்டாலும் இவைகளை வெவ்வேறாகவே பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். பாளை சீவுவதனை அடிப்படையாக வைத்தே இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. ஆண்பனையைச் சீவுவதை கட்டுப் பாளை சீவுதல் என்றும், பெண்பனையைச் சீவுவதனை பருவப்பாளை சீவுதல் என்றும் அழைக்கின்றனர். இல்லையெனில் 'கட்டுப்பாளை பனையேத்து' என்றும் 'பருவப்பாளை பனையேத்து' என்றும் அழைக்கின்றனர்.

ஆண்பனையில் கதிர் என்று சொல்லக்கூடிய அலவரல் என்பதில் இருந்தும், கதிர் தோன்றுவதற்கு முன் உள்ள நிலையிலும் பதநீர் எடுக்கலாம். பொதுவாக பெரும்பாலும் கதிரிலிருந்து பதநீர் எடுப்பது கிடையாது. கதிர் வருவதற்கு முன் உள்ள நிலையிலேயே பதநீர் எடுக்க அந்தப் பாளையை பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த நிலையில் பாளையானது வெளியே தெரிந்தவுடன் அந்தப் பாளைக்குக் கீழே உள்ள மட்டைகளை மட்டை அரிவாளால் வெட்டி எடுத்துவிடுகின்றனர். பின்பு பாளையை முடியிருக்கும் அதன் உறையையும் கழட்டி விடுகின்றனர். இதைப் பாளை அரிவாளை வைத்தே செய்கின்றனர். இதில் உள்ள கட்டுப்பாளை செங்குத்தாக மேல்நோக்கி வளர்வதினால், இதனைக் கீழ்நோக்கி வளைக்க வேண்டி இருப்பதினாலும், இதில் பெண்பனையினை விட அதிகமாகவே ஓலைகளை வெட்டுகின்றனர். மேலும், தலைகீழாகப் படுத்துக் கிடந்த நிலையிலேயே பாளையை சீவும் வேண்டியிருக்கின்றது என்றும் கூறுகின்றனர். ஏனெனில் பாளையானது அந்த மட்டைகளுக்கிடையே இருந்து செங்குத்து நிலையில் வருவதினால், அதனை வளைக்க வேண்டி அந்த மட்டையை எடுக்க வேண்டிவருகின்றது. எனவே மட்டைகளின் எண்ணிக்கையானது அதிகமாக குறைந்து விடுகின்றது.

ஆண்பனையில், பாளையானது மட்டைக்கு உள்ளே சிறிதாக இருக்கும் போதே அதனைத் தயார் செய்யவேண்டும். பாளையின் நெட்டினை அல்லது

முடியை கழட்டிய பின்பு அதனைக் 'கடிப்பு' என்ற கருவியின் உதவியுடன் நன்றாகப் பாளையை உருவ அல்லது 'நையக்க' வேண்டும். அப்படி நையக்கும் போது அந்தப் பாளையின் உள்ளே உள்ள குருத்தானது சிதைந்து வெளியே பதநீரானது வருகின்றது.

'கடிப்பு போடுதல்' என்பது பாளையின் உறையை கழற்றிய உடன் அதன் மேல் அதாவது கீழ் இருந்து மேலாகப் பாளையை நன்றாக உருவிவிட்டு அதன் குருத்தினைச் சிதைப்பதனைக் குறிக்கும். இந்தக் குருத்து சிதைந்த பின்பே பதநீர் வரும். இது போட அல்லது கடிப்புப் போட ஆரம்பித்த ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகே பதநீரானது வெளியே வரும். அதாவது இந்த ஏழு நாட்களிலும் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் பாளையை உருவி விடுவார்கள். அப்போதுதான் அது நன்றாகக் கன்னி சாற்றினை வெளியேற்றும். அப்படி ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் உருவும் போதே அந்தப் பாளையையும் சீவிவிடுவார்கள். அந்தப் பாளையின் மீது குருத்து

ஓ ல ய ர ன து சுற்றப்படும் இருக்கும். இது பாளையை வாடிவிடாமல் பாதுகாக்கக் கூடியது. ஏழு நாட்களுக்குள் பதநீர் வடிவதால் அது மரத்திற்குக் கீழே விழுந்ததனை வைத்து அறிந்து கொண்டு கலயத்தினைக் கட்டுகின்றனர். அதாவது, அப்படி பதநீர் விழும் போது, மணலில் ஈரப்பதமானது தெரிவதனை வைத்து கலயம் கட்டக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

பெண்பனையில் அதிகமாக ஓலையானது வெட்டுவது கிடையாது. ஏனெனில் இங்கு பாளையானது மட்டைக்குள் இருக்கும் போது, பதநீருக்கு தயார் செய்ய வேண்டியதில்லை. சற்று வளர்ந்த பின்பு தயார் செய்யலாம். மேலும் இதன் பாளையானது மேல்நோக்கி செங்குத்தாக வருவது கிடையாது. எனவே ஓலையை அதிகமாகக் களைய வேண்டியதில்லை. எனவே இங்கு கட்டுப்பாளைப் பனையைப் போன்று படுத்து தலைகீழான நிலையில் பாளையைச் சீவவேண்டியதில்லை. பனைமரத்தின் மண்டையில் நன்றாக உட்கார்ந்த நிலையிலேயே பாளையைச் சீவலாம். இங்கு பாளையை சீவும் முறையானது முன்பு கூறியது போன்றே அதாவது கட்டுப்பாளைப் பனையைச் சீவுவதே இங்கும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் பயன்படுத்தும் கடிப்புகள் வெவ்வேறானவையே. பெண் பனையில், ஆண்பனையினைப் போன்றே பாளையை நன்றாக நையத்து அல்லது பாளையை உருவிவிட்டு பின்பு கலயமானது கட்டப்படல் வேண்டும். ஆனால் கடிப்புப் போட்டு பாளையை நன்றாக நையக்காவிட்டால் பதநீர் வராது.

பதநீரானது தரையில் சொட்டப்படுவதினை அறிந்த பின்பு, ஒரு கலயத்தின் வாயில் பனைநாரினைக் கொண்டு எதிரெதிர் திசையில் கட்டிக் கொண்டு அதனைக் கீழிருந்தே மரத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கு அந்தப் பாளைக்கு அருகில் உள்ள மட்டையில் கட்டுகின்றனர். அப்படிக்கட்டியதை தினமும் பதநீர் சேர்த்தவுடன் கலயத்தோடு அப்படியே வச்சேறி தவரத்தில் ஊற்றிவிட்டு, சுண்ணாம்பு மட்டையின் உதவியுடன், கலயத்தின் சுண்ணாம்பினை தடவிவிட்டு பின்பு பாளையை நன்றாகச் சீவி விட்டு அந்தப் பாளையை கலய

த்தினுள் சொட்டுமாறு செய்கின்றனர்.

படிப்படியாக, பாளையைச் சீவும் போது ஓவ்வொரு நேரமும் அது ஆண்பனையாக இருந்தாலும் சரி, பெண்பனையாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு அல்லது மூன்று முறைக்கு மேல் சீவுவது கிடையாது. சரியாக பதநீர் சொட்டாத பனையாக இருந்தால் ஐந்து முறைக்கு மேல் அறுப்பது கிடையாது. இப்படி அறுப்பதால் 'தானி' பதநீரானது ஒரே சீராக சொட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது எனக்கூறுகின்றனர்.

ஒரே பாளையானது சில நேரங்களில் ஒரு மாதம் வரையும் பதநீர் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மற்ற சிலவகைகள் பதினைந்து நாட்களுக்கும், வேறு சிலவகைகள் இருபது நாட்களுக்கும், கொடுக்க

ஆடு, மாடு கடித்துவிடும். அப்படிக்கடித்தால் அந்த பனை நொடிந்து போய் விடும் என்ற காரணத்தினாலும், மரமும் வேகமாக வளரும் என்ற காரணத்தினாலும் வடலிப்பனையில் ஓலை வெட்டப்படுகிறது. இப்படி ஓலை வெட்டுவதை பனை நட்ட ஒன்பது வருடத்திலிருந்து செய்யவேண்டும் என்கின்றனர்.

க்கூடியது. ஆனால், சில வகைப் பாளைகள் பத்து நாட்களுக்குக் கூட பதநீர் கொடுப்பது கிடையாது.

பாளையை அறுக்க வலது கையை அதிகமாக பயன்படுத்துகின்றனர். அதாவது இடது கையால் பாளையை பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையில் உள்ள பாளை அரிவாளைக் கொண்டு அறுக்கின்றனர். இரவு நேரங்களில் அல்லது அதிகாலை நேரங்களில் பனையைச் சீவும் போது, பாளையும், அரிவாளும் தெரியாத நிலையில் கையினை ஒட்டி அதாவது பெருவிரலினை ஒட்டி அரிவாளை வைத்துக் கொண்டு சீவுகின்றனர்.

நுங்கில் இருந்து பதநீர் எடுக்க முடியும் என்ற 'பனைத் தொழில்' என்ற நூலின் ஆசிரியர் சம்பந்தம் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இங்குள்ள மக்கள் அவ்வாறு எடுப்பது கிடையாது, மேலும் எடுக்கவும் முடியாது எனக்கூறுகின்றனர்.

களள்ப்பாளைப் பனை என்பது, பதநீர் கொடுக்காத பனையினைக் குறிப்பிடக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதாவது சில பனையின் பாளைகள் எவ்வளவு தான் நாம் கடினப்பட்டு உழைத்தாலும் அது பதநீர் கொடுக்காமல் அல்லது மிகவும் குறைந்த அளவே கொடுப்பதாக இருக்கின்றது. அதனால் இவைகளில் அதிகமாகப் பதநீர் எடுக்க முடியாது. இப்படி உள்ள பனைகள் ஆண், பெண் என்ற இரண்டு மரங்களிலும் உண்டு. இது கள்ளப்பாளைப் பனையென்று மரத்தைப் பார்த்து கண்டுபிடிக்க முடியாததென்றும், இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்கள் இந்தப் பனையைச் சீவிப் பார்ப்பதன் மூலமே அறியமுடியுமாம். இந்த மாதிரியான பனைகளில் இருந்து தினமும் இரண்டு, மூன்று பதினி அல்லது குறைந்த பட்சம் கால்படி, அரைப்படி என்ற அளவிலாவது கொடுக்கின்றது.

பனை மரத்தின் உயரத்திற்கும் அது கொடுக்கும் பதநீரின் அளவுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. குட்டையான பனைமரம் அதிகமான பதநீரையும் நெட்டையான பனைமரம் மிகக் குறைந்த அளவே பதநீரையும் கொடுக்கக்கூடும். மேலும் கலயங்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் பெண் பனையிலேயே கட்டப்படுகின்றது எனவும் கூறுகின்றனர்.

பதநீரானது ஆரம்ப காலகட்டங்களில் அரைப்படி, முக்கால்படி, ஒரு படி என்ற நிலையிலேயே வருகின்றது. அதிகபட்சமாக மூன்று, நான்கு கலசம் வரை கிடைக்கின்றது. ஒரு பனையில், ஆரம்ப காலகட்டங்களில் அதாவது பதநீர் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதனைத் தயார் பண்ணும் போது, ஒரு பனையில் இருபத்தைந்து

அல்லது முப்பது நிமிடங்களுக்கு மேல் செலவு செய்கின்றனர். மற்றப்படி பதநீர் தொடர்ச்சியாக கிடைக்கும் போது, கலசங்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, அவைகளில் நேரங்களின் செலவானது பிடிக்கின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில், பதநீரானது மிகவும் குறைவாக கிடைக்கும் போது, இவர்கள் இதனை அப்படியே விற்பனையே செய்கின்றனர். அதிகமாகக் கிடைத்த பின்பு அதனைக் காய்ச்சுகின்றனர். பதநீரை படி 4 ரூபாய் என்ற அளவிலேயே விற்பனை செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். பதநீரானது, பத்துபடி பிடிக்கும் பாளை அளவு வந்தவுடனே காய்ச்ச ஆரம்பிக்கின்றனர்.

பதநீரில் சுண்ணாம்பு என்ற பொருளானது, காலை பனையேறியவுடன் முன்பு உள்ள பதநீரை 'வச்சேறி' தவரத்தில் சேர்த்து விட்டு, பின்பு, கலசத்தினுள் சுண்ணாம்பினைத் தடவுகின்றனர். இது ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறை செய்யப்படுகிறது. இப்படிச் சுண்ணாம்பு சேர்க்கப்படுவதற்கு காரணமாக பின்வருவனவற்றினைக் கூறுகின்றனர். அதாவது, பதநீரானது, 'கள்'- ஆகக் கூடிய நிலையில் இருந்து மாற்றப்படுகிறது. மேலும், பதநீர்க்கு மணமும், சுவையும் உண்டாக்கப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இது தவிர பதநீரானது கெடாமலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.

கலயத்தில் காக்கை போன்ற சில பறவைகள் அசிங்கப்படுத்திவிடாமல் இருக்க, எந்த மரத்தில் பறவைகளின் தொல்லைகளானது அதிகமாக இருக்கின்றதோ அங்கு பனை ஓலையால் கலயத்தினை மறைக்கவும் செய்கின்றனர். மேலும் மழைக் காலங்களில் அதாவது மழையானது திடீரென்று பெய்யும் போதும் அதனை மறைக்காமலே விட்டு விடுகின்றனர். எப்படி மறைத்தாலும் அதில் மழைத் தண்ணீரானது கலந்தேவிடுகின்றது என்பதி னாலே அவ்வாறு செய்கின்றனர். அப்படி விழும் மழைத் தண்ணீர் மிகவும் குறைவாக விழுந்தால், அதனை அப்படியே கீழே கொட்டி விடவேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். பதநீர் குடிப்பதினால், அது உடம்பில் உள்ள வெப்பத்தை தணிக்கக் கூடியதாகவும் மேலும் நல்ல ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது. இந்தப் பதநீரில் இருந்து கருப்புக்கட்டி, சில்லுக் கருப்பட்டி, பாளைக் கருப்பட்டி, பனங் கற்கண்டு இப்படி எண்ணிலடங்காப் பொருட்களும் தயாரிக்கப் படுகின்றன. மேலும் பனைமரம் தவிர்ந்த தென்னை மரத்திலிருந்தும் பதநீர் அல்லது 'கள்' எடுக்கப் படுவதாகத் தகவலாளிகள் கூறுகின்றனர்.

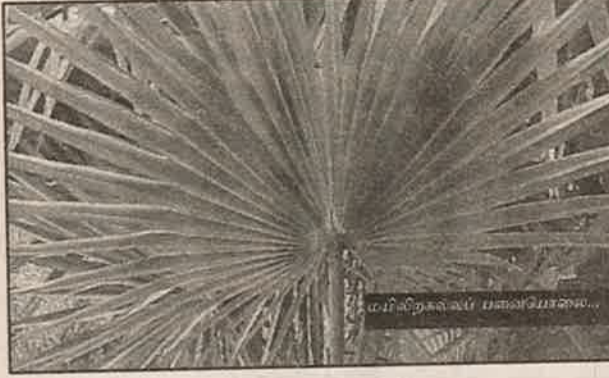
3.10 'கள்' தயாரிப்பு

பாளையில் கொண்டு போய்க் கட்டக்கூடிய கலயத்தில் சுண்ணாம்பினைத் தடவாமல் விட்டுவிட வேண்டும். இரண்டு நாட்கள் அதனைத் தொடர்ச்சியாகச் சீவ வேண்டும். இரண்டு நாளைக்கு அப்புறம் அதில் நுரையானது உண்டாகும். அப்புறம் இதன் நிறமும் மாறி புளித்த சுவையானது உண்டாகும். மேலும் இதில் இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு போன்ற சுவைகளானது வெளிப்படும். மேலும் இதிலுள்ள வாயுவானது ஒருவித போதையினைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது எனவும் கூறுகின்றனர். இது குடிப்பதினால் உடம்பு வலியானது தெரியாது. ஆனால் உடம்புக்கு நோயை உண்டாக்கிவிடும் என்றும் அஞ்சுகின்றனர்.

ஆண், பெண் பனைகளில் இருந்து இறங்கக் கூடிய 'கள்' ஒரே சுவையுடையனவே. மேலும், 'கள்' னில் இரண்டு வகையானது இருக்கின்றது. முதலாவதாக, பாதியளவு சுண்ணாம்பு பதினியுடன், பாதியளவு கள்ளும் பதினியையும் சேர்த்து உருவாக்கும் போது அதனை 'வடிப்பு' என்றோ அல்லது 'கள்ளப்பதினி' என்றோ கூறுகின்றனர். இரண்டாவதாக, சுண்ணாம்புப் பதினியானது சேர்க்காமல், வெறுமனே உள்ள பதினியை 'கள்ளப்பதினி' என்றோ அல்லது 'தனிப்பதினி நீரானோ' (தனிப்பதினி நீரானம்) என்றோ அழைக்கின்றனர்.

3.11 பதநீர் காய்ச்சப் பயன்படுத்தும் கருவிகள் :

பதநீர் காய்ச்சல் என்பதோ கருப்புக்கட்டி என்பதோ கருப்புக்கட்டி தயாரிக்கப்படுவதையே குறிப்பிடுவதாகும். இப்படிப் பதநீர் காய்ச்ச என்னென்ன பொருட்கள் பயன்படுத்தப் படுகிற தென்றால், பெரிய அண்டா, 'தீ'- தள்ளுவதற்கு நீளமான கவுளிக்கம்பு, ஓட்டையுள்ள தென்னஞ் சிரட்டைகள், அகப்பை (சிறியது), சில் கருப்பட்டி கிளறுகிற மட்டை, வடிப்பான் போன்றனவாகும்.

அண்டா

அண்டா குறைந்த பத்துபடி பதநீர்க்கு மேல் பிடிக்கக்கூடிய ஒரு பாத்திரமாகும். இது நாகத் தட்டினால் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இந்த அண்டா வட்டமான அளவில் உயரம் குறைவாகவும் பரப்பளவு ஆனது அதிகமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அடுப்பானது பெரிதாக இருப்பதாலும் மேலும் பதநீர் விரைவாக சூடேற வேண்டுமென்பதினாலும் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும்.

அச்சுகள்

அச்சுகளாக பெரும்பாலும் தென்னை மரத்தின் அடியில் ஓட்டையுள்ள சிரட்டைகளே பயன்படுத்தப் படுகின்றன. ஓட்டையின் வழியாக நீரானது இறங்கி விடும். அப்போது, அது விரைவாக கருப்புக் கட்டியாகிவிடுகின்றது.

'தீ' தள்ளும் கருவி

தீயை அடுப்பில் நிமிர்ந்த நிலையில் இருந்து தள்ளுவதற்கு ஏற்ப மிகவும் நீளமான 'கவுளிக்கம்போ' அல்லது கம்பியோ பயன்படுத்தப்படலாம். ஆனால் பெரும்பாலும் கவுளிக் கம்புகளையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

அகப்பை

இது, கருப்பட்டியானது கிளறி முடித்தவுடன் அச்சில் முகர்ந்து ஊற்றப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் நீளமானது குறைவாகவே இருக்கும்.

சில்

இந்த உபகரணமானது, நீள் சதுர வடிவில் நான்கு முனைகளும் மழுங்கடிக்கப்பட்டு காணப் பெறும். இது கருப்பட்டியை அச்சில் ஊற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது, அண்டாவின் பக்கங்களில் உறைவதனைச் சுரண்டப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது தகரத்தாலோ, அல்லது அலுமினியத் தகட்டினாலோ செய்து பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கருப்பட்டி கிளறுகின்ற மட்டை

இதற்குப் பனைமரத்தின் மட்டையே பயன்படுத்தப் படுகின்றது. அடுப்பில் பதநீரை வைத்து காய்ச்சிக் கொண்டிருக்கும் போது, அதனைப் கிளறிவிட இதனை பயன்படுத்துகின்றனர். மேலும், காய்ச்சிய பதநீரானது, பருவமடைந்தவுடன் அதிகமான அளவில் திரவ நிலையில் இருப்பதனை ஓரளவு திரவ நிலைக்குக் கொணர் இந்த மட்டையானது பயன்படுகின்றது. இதனை வைத்தே அதனைக் கிளறி ஓரளவான திரவ நிலைக்கு கொணர்கின்றனர்.

வடிப்பான்

பதநீரில் தூசி, துரும்புகள் மற்றும் எலும்புகள் காணப்பெறும் பதநீரை பதநீர் காய்ச்சும் அண்டாவில் ஊற்றும் முன்பாக அதனை வடிகட்டியே பயன்படுத்துகின்றனர். அப்படிச் செய்தால் தான் கருப்புக் கட்டியானது மிகவும் சுத்தமாகவும், சுவையாகவும் இருக்கும். இங்கு வடிப்பானாக, கடைகளில் விற்கும் பிளாஸ்டிக் வடிப்பான்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அல்லது 'பனஞ் சில்லாடை' களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அடுப்பு

பதநீர் காய்ச்ச அண்டா போன்று மிகவும் முக்கியமான பொருளாக அடுப்பு விளங்குகின்றது. இந்த அடுப்பிற்கு 'தாழி அடுப்பு' என்று பெயர். இது தரையின் மட்டத்தில் இருந்து சிறிது உயரமாகவும், ஒன்றரை முழம் ஆழம் கொண்டதாகவும் இருக்கும். இது செம்மண் கொண்டும் மற்றும் செங்கல் கொண்டும் பூசப்படுகிறது. இந்த அடுப்பினை ஒரே நாளில் செய்து விடலாம் என்று கூறுகின்றனர். மேலும், அடுப்புச் செய்த பின்பு மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் வரை அதனை நன்றாக உலரவைக்க வேண்டும். அப்போது தான் அது மிகவும் வலிமையாக இருக்கும். அதாவது அந்த அண்டாவையும், பதநீரையும் தாங்கும் சக்தியினைப் பெற்றிருக்கும். அடுப்பின் வாயானது மேற்குப் பக்கமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். இதனைப் பின்பு 'சாணத்தை' கொண்டும் மெழுகுவாரர்கள். இப்படி மெழுகுவது இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு முறையோ நிகழும்.

3.12 எரிபொருட்கள்

அடுப்பெரிக்க விறகாக பனையின் கழிவுப் பொருட்களான ஓலை, மட்டைகளை பயன்படுத்துகின்றனர். அடுப்பு எரிக்க பனைபடுபொருட்கள் தவிர வேலிக்கருவை முள்ளும், நல்ல ஓடமுள்ளும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. நல்ல ஓடமுள்ளு தான் சீக்கிரமாக பதநீர் காயப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

3.13. பதநீர் சேகரிப்பு

பதநீர் சேகரிப்பு என்று சொல்லும் போது காலையில் பனையில் இருந்து பனையேறிகள் பதநீரை இறக்கியவுடன் அதனை அங்கு சென்று பதநீர் காய்ச்சக்கூடிய பெண்கள் அல்லது அவர்களின் குழந்தைகள் வாங்கிக் கொண்டு வருவார்கள். பனையேறிகள் 'வச்சேறி தவரம்' நிறையும் வரை அதனை உடன் கொண்டே செல்வார்கள்.

அப்படிச் சேகரித்து வைத்திருப்பதனை 'மீடாவி' என்று சொல்லக்கூடிய இருபது படி பதநீர் பிடிக்கக் கூடிய பாளையினைக் கொண்டு சென்று, அந்தப் பதநீரை விட்டுக்குக் கொண்டு வருவார்கள். இது பதினைந்து படி பிடிக்கும் அளவிலும் இருக்கின்றது. இவை பதநீர் மிகவும் குறைவாக உள்ள காலகட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. மிகவும் குறைவாக கிடைக்கும் காலகட்டங்களில், பனையேறிகள்:ளே பதநீரை வீடுகளில் கொண்டு சேர்த்து விடுகின்றனர். ஒரு அண்டாவில் பதநீரானது, காய்ச்சுவதற்கு போதுமான அளவு கிடைத்தபின்பு, காய்ச்சப் படுகிறது. ஆனால் பதநீர் மிகவும் குறைவாக கிடைக்கும் காலங்களில் இப்படிச் செய்வது கிடையாது.

3.14 காய்ச்சும் நேரம்

காலைப் பதநீரை மட்டுமே காய்ச்சுகின்றனர். சிலர் பதநீரை காய்ச்ச ஐந்து மணிக்கெல்லாம் ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். இப்படியாக ஐந்து மணிக்கு ஆரம்பித்து பத்து மணி வரை காய்ச்ச ஆரம்பித்துவிடுகின்றனர். பதநீர் காய்ச்சக் குறைந்தது இரண்டு பேர் தேவை. மேலும் சில குடும்பங்களில்

ஒரு பெண்ணை இப்பணியில் ஈடுபடுத்தினார். ஒருவர் அண்டாவினை கிளறி விட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றும், சிரட்டையை எடுத்து வைத்து அதில் அள்ளி ஊற்றுவதற்கு ஒருவர் வேண்டுமென்றும் கூறுகின்றனர்.

3.15 பதநீர் காய்ச்சுதல்

பதநீரை நன்கு வடிக்கப்பின்பு, அதனை அண்டாவில் ஊற்றி நன்றாக காய்ச்சப்படுகிறது. அப்படி காய்ச்சும் போது, அது கருப்பட்டி நிலையினை அடைகின்றது. நன்றாகச் சூடாகிய பின்பு கொதிநிலையில் பொங்குகின்றது. அப்போது ஆமணக்கு விதையோ (கொட்டமுத்து) அல்லது தேங்காய் எண்ணெயோ அதனுடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. பின்பு இதன் வேகமானது குறைந்து விடுகின்றது. பின்பு நன்றாக சூட்டெறும்பு படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் கழித்து ஒரு சிறிய ஓலைத்தண்டின் உதவியால் அந்தப் பாகினுள் அமிழ்ந்து அதனை வெளியே எடுத்து நீரில் அமிழ்ந்து அதனைக் கையில் அல்லது விரலில் வைத்து நசுக்கிப் பார்க்கின்றனர். அப்போது அது கடினமாக இருந்தால் அது கருப்புக்கட்டி நிலையினை அடைந்துவிட்டதாக அர்த்தம். அப்படி கையில் எடுத்துப் பார்க்கும் போது, அது மிருதுவாக அல்லது நெகிழ்வு தன்மையுடன் காணப்பட்டால் அதனைக் கிளறிக் கொண்டும், தீ தொடர்ச்சியாக போட்டுக் கொண்டும் இருப்பர். பதநீரானது பொங்கிய நிலைக்குப் பின் இருந்து மட்டையைப் போட்டு கிளறிக் கொண்டும் அல்லது துளாவிக்கொண்டும் இருப்பார்கள். நன்றாக, அதிகமாக பதநீர் ஆனது, கிடைக்கும் கால கட்டங்களில் இரண்டு அண்டாக்கள், காய்ச்சுவதற்கு பயன்படுத்துகின்றனர். நிறை பதநீர் இருக்கும் போது மொத்தத்தையும் ஒரே அடுப்பில் காய்ச்ச அதிகமான நேரமாகுமென்பதினாலும் மேலும் அப்படி அதிகமான நேரமானதால் பதநீரானது கெட்டுவிடும் என்பதினாலும், இரண்டு அண்டாக்கள் பயன்படுத்தப் படுவதாகக் கூறுகின்றனர். பதநீர்ப் பாணைகளில் பதினைந்து முதல் இருபது படிக்கக் கூடிய 'மீடாவி'கள் இருக்கின்றன. ஐந்து மீடாவிக்கள் பதநீரை ஒரே பதனி அண்டாவில் காய்ச்சி எடுத்து விடலாம்.

காய்ச்சிய பதநீரானது நல்ல ஒரு நிலைக்கு வந்தவுடன், அதனை அச்சுகளில் ஊற்றி கருப்பட்டியாக்கப்படுகிறது. அச்சுகளில் ஊற்றுவதற்கு அரைமணி நேரத்திற்கு முன்பாக, அதாவது சிரட்டையில் ஊற்றும் முன்பாக நன்றாக ஊற வைக்கப்படுகிறது. ஊறவைத்தால் தான் கருப்புக் கட்டியானது விரைவாக உறையும். மேலும் தட்டிய வுடன் அச்சில் ஓட்டாமல் வெளியே வந்து விடும். அச்சில் ஊற்றும் முன்பாக மணலை நன்றாக பரப்பி அதன் மேல் துணியை விரித்து அதற்கு மேலாக ஓட்டையுள்ள சிரட்டையைப் பதிக்கின்றனர். இதன் பின்பு இங்கு மூன்று படிமுறைகள் தொடர் ச்சியாக நடைபெறுகின்றன. அதாவது சிறிய அகப்பையை கொண்டு சிரட்டையில் மொண்டு ஊற்றுகின்றனர். கருப்பட்டி மட்டையைக் கொண்டு அந்தப் பாகானது உறைந்துவிடாமல் கிண்டி அல்லது கிளரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் அண்டாவின் ஓரங்களில் உறையும் கருப்பட்டிகளைச் சுரண்டித் திரவ நிலையில் உள்ளதுடன் சேர்க்கின்றனர். இந்தச் செயல்பாடானது, செயல் படுத்தப் படும்போது அண்டா அடுப்பில் இருந்து இறக்கப் பட்டிருக்கும்.

இப்படியாக, ஈரச்சிரட்டையில் ஊற்றியபின்பு, நீரம் ஓட்டையின் வழியாக அடியில் அல்லது மணலால் உறிஞ்சப்பட்டு விடுகிறது. அப்படி உறிஞ்சியதும் கருப்புக் கட்டியானது விரைவாக உறைந்து விடுகின்றது. பின்பு, இதனை ஒன்றரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின்பு ஒரு தட்டுத் தட்டினால் அப்படியே அச்சாக, சிரட்டையுடன் ஓட்டாமல் வந்துவிடுகின்றது.

குறைவாக ஊற்றினால் விரைவிலேயே பதநீர்

கருப்புக்கட்டி நிலையினை அடைந்து விடுகின்றது. இருபது படி பதநீர் என்றால் இரண்டு மணி நேரத்திற்குக் குறையாமல் ஆகின்றது. இது மட்டு மில்லாமல் தீயின் வேகத்தினையும் பொறுத்து பதநீர் கருப்பட்டியாக மாறும் நேரம் குறையும், அல்லது அதிகமாகக் கூடும். மேலும் வேகமாக ஊற்றி, நன்றாக வடிக்கட்டி, விரைவாகத் தீப்போட்டு அதனை அச்சில் ஊற்றினால் அந்தக் கருப்பட்டியானது மிகவும் வெள்ளையாக இருக்கும்.

3.16 கருப்புக்கட்டி பாதுகாப்பு

இப்படி தயாரிக்கப்பட்ட கருப்பட்டியினை, பத்துக் கிலோ பிடிக்கக்கூடிய ஒரு கொட்டாளில் போட்டுப் பத்திரமாக வீட்டின் உள்ளே, 'மச்சி' என்று சொல்லக்கூடிய கூரைக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய அறையில் வைத்து பாதுகாக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். சிலர் வீட்டின் உள்ளேயே தரையில் பாயை விரித்து அதில் கருப்பட்டிக் கொட்டாள்களை அடுக்கி வைக்கின்றனர். இப்படி வைக்கும் கருப்பட்டியானது, ஒருவாரம் வரை நன்றாக நெகிழ்வுறாமல் இருக்கின்றது. மேலும், இது பாதுகாப்பதன் அடிப்படையிலேயே இருக்கின்றது.

பதநீர் காய்ச்சும் இடமானது, வீட்டிற்கு அருகாமையிலேயே இருக்கின்றது. இதன் அருகே விறகானது அதிகமாக குவிந்து கிடக்கின்றன. இதனை 'பதனி காய்ச்சும் விடுதி' என்றும் அழைக்கின்றனர். இதன் வாசலானது தெற்குப் பக்கம் நோக்கி இருக்கின்றது. "அடுப்பின் வாயாவை" மேற்குப் பக்கம் நோக்கி இருக்கின்றது. இந்த விடுதியின் உள்ளேயே கருப்புக் கட்டியானது அச்சாக ஊற்றப்படும். இது ஓலைகள் வைத்தே வேயப் பட்டிருக்கும்.

3.17 பாணைக்கருப்பட்டி

பாணையில் ஊற்றி வைத்து அதாவது சிரட்டைக்குப் பதிலாக பாணையில் ஊற்றி அதனை அப்படியே எடுக்காமலேயே வைத்துவிடுவார்கள். அதாவது இங்கு புதுப்பாணையைப் பயன் படுத்த வேண்டும்.

3.18 கற்கண்டு

புதுப்பாணையில், கருப்பட்டியானது விளையும் நிலைக்கு முன்பாக "கூப்பைனி" என்ற நிலையில், அந்தப்பாணையின் உள்ளே பனை ஓலையின் வளையத்தினை உள்ளே போட்டு வைக்க வேண்டும். அதன் பின்பு அதன் கூப்பைனியை ஊற்ற வேண்டும். இதன் பிறகு நாற்பது நாட்கள் கழித்து, பாணையின் மேற்பகுதியில் பனங்கற்கண்டானது விளகின்றது. இதனை நீரில் நன்றாக அலசி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீரில் அலசியதோடு அதனை நன்றாக உலர வைக்க வேண்டும். இந்தப் பாணையில் அடையான பிடித்ததிற்கு ஏற்றவாறு அங்கு பனங்கற்கண்டு உருவாகின்றது. மேலும் கூப்பைனியானது பாணையின் உள்ளே அப்படியே இருக்கின்றது.

3.19 சில்லுக் கருப்பட்டி

கருப்பட்டியானது நன்கு விளைந்த நிலையில் சிரட்டையில் ஊற்றுவதற்குப் பதிலாக, மணல் பரப்பில் துணியை விரித்து, அதன் மேல் சிறு சிறு பள்ளங்கள் உருவாக்கி அதன் மேலேயே கருப்பட்டியை ஊற்றிப் பின்பு எடுக்கப்படுவதை சில்லுக்கருப்பட்டி என்பர். இது காய்ந்த நிலையில் தட்டி எடுக்கப்படுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல் :

தமிழ் :

1. இராசதுரை. 4. 1983. 'உறவின் முறை' விருதுநகர்: இளமாறன் பதிப்பகம்
2. இராசதுரை. 4. 1992. 'சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு நாடார்கள் ஆற்றிய தொண்டு' விருதுநகர்: இளமாறன் பதிப்பகம்
3. இராபர்ட் எல், ஹார்டுகிரேன். 1979. 'தமிழக

நாட்டார் வரலாறு' (மொழிபெயர்ப்பு. மு.செயபாண்டியன்) சென்னை: முருகன் பப்ளிகேசன்ஸ்.

4. இராமச்சந்திரன். மா. 1986. 'தட்சிணமாற நாடார் குல மரபுச் சடங்குகள்' எம்.பில் பட்ட ஆய்வேடு (அச்சிடப்படாதது) திருநெல்வேலி: ம. தி. தா. இந்துக்கல்லூரி.
 5. சம்பந்தம். கே. 1963. 'பனைத் தொழில்' (முதல்பாகம்) சென்னை: சென்னை மாநில பனைவெல்லக் கூட்டுறவு சம்மேளனம்.
 6. சம்பந்தம். கே. 1981 'பனைத் தொழில்' (இரண்டாம் பாகம்) சென்னை : சென்னை மாநில பனைவெல்லக் கூட்டுறவு சம்மேளனம்.
 7. பக்தவத்சலபாரதி. சீ 1990. 'பண்பாட்டு மானிடவியல்' சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
 8. பாலின் செயலட்சுமி. ப் 1985. 'தூத்துக்குடி வட்டாரக் கிறித்துவநாடார் குலச்சடங்குகள்'. எம். பில் பட்ட ஆய்வேடு (அச்சிடப்படாதது) மதுரை: தியாகராசர் கல்லூரி.
 9. தங்கசுவாமி. ப. யேர் 1990 'நட்டாத்தியர் திருமண வாழ்த்துப்பாட்டு' சென்னை. தங்கம் பதிப்பகம்.
- ஆங்கிலம் :**
10. Arnold Van Gennep. 1960 : "The Rites of passage" London and Hanley: Routledge and Keganpaul.
 11. Edgar Thurston, & Rangachari. K, 1909. "Castes and Tribes of Southern India".
 12. Ridolph & Rudolph. 1967. "The Modernity of Tradition" (Political Development in India) Hyderabad: Orient Long man Limited.
 13. William R. Boscom. 1965 . Four Functions of Folklore in Study of Folklore, (ed. Dundes. Alan) United States of America. P. 279-298.

நாளிதழ்கள் :

1. 3-4-1994. தினத்தந்தி.
2. 4-4-1994. கதிரவன் (வணிககதிர்)

உரைமொழிவு இதழுக்கு ஆக்கங்களை மட்டுமல்லாது தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்தித் தருமாறு வேண்டுகின்றோம். ஏதாவது மூலையில் மறைந்திருக்கும் புதிய, இளைய கல்வியாளர்களையும் சிந்தனையாளர்களையும் கண்டு வெளிக்கொணர விரும்புகின்றோம்.

'நாடார்களின் பனைத் தொழிலும் வாழ்வும்' - ஓர் ஆய்வு மு.அறிவுழகன் முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேடு, 1994 பொருளடக்கம்

0. முன்னுரை
1. இதுவரை நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள்
2. ஆய்விடம்
3. பனையேறிகளின் தொழில்
4. பனையேறிகளின் வாழ்வு
5. பகுப்பாய்வும் முடிவுரையும்

பின்னிணைப்பு-1

பின்னிணைப்பு-2

மூன்றாவது இயல் முழுமையும் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை நாற்புறமும் கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு தேசம். அனைத்து வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட தேசம் அது. இந்து சமுத்திரம் நிறைந்த கடல் வளத்தை காலந்தோறும் வற்றாது வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனிடம் இனப்பேதம் இல்லை. தமிழன் சிங்களவன் என்ற பாகுபாடு இல்லை. இலங்கையில் பாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் கடல் பளம் கிடைக்கின்றது.

நிலப்பரப்பைப் பொறுத்தவரையில் அது கூட குறைவில்லாத வளத்தைத் தரக்கூடியது தான். இங்கு நாம் இந்த நிலத்தில் வளரும் ஒரு மரமான பனை வளம் பற்றிப் பேச இருக்கின்றோம். இலங்கையின் அனைத்துப்பகுதிகளிலும் பனை மரம் உள்ளபோதிலும் வடபகுதி மட்டும் பனைமரங்கள் நன்கு நிறைந்த பிரதேசம். "பனைமரக்காடே பறவைகள் கூடே" என்று ஆச்சரியப்படுகிறது தென்னிந்தியத் திரைப் படம் ஒன்று.

யாழ்ப்பாண மக்கள் வானம் பார்த்த விளைச்சலை எதிர் பார்த்திருப்பவர். மழையை நம்பிய விவசாயம். ஆனால் மழை அவர்களை ஏமாற்று வதில்லை. விவசாயம் தவிர்ந்த காலங்களில் இவர்களின் பொழுதுகள் பனையுடன் பயனுள்ள முறையில் கழியும்.

பனை அதன் அடிமுதல் நுனி வரை அத்தனை பகுதிகளிலும் பயன்களைத் தன்னகத்தே தேக்கி வைத்துள்ளது. யாழ்ப்பாண மக்கள் அதன் பயன்களை நன்குணர்ந்து கொண்டு யாழ்ப்பழகி விட்டார்கள். அவர்களுடைய அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் பனை இடம் பெறுகின்றது. இதனை உணர்ந்து அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை கவிஞர்கள் பனையைப் பற்றிப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர்.

'நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய் பனம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன பவளக்கூர்வாய் செங்கால் நாராய்'

என்று சத்திமுற்றத்துப்புலவர் பனங்கிழங்கினை நாராயின் சொண்டுக்கு உவமை கூறுகின்றார். இதே போல சிறு குழந்தைகளும்,

"பனை மரமே பனைமரமே சிறிய குருவி நான் மழைகாலம் தங்குவதற்கு இடம் தருவாயா"

என்று பாடல்கள் பாடி விளையாடுவதை அவதானித்திருக்கின்றோம். இன்றைய நம் கவிஞர் காசியானந்தன் அவர்கள் கூட பனையைப் பற்றியும் அதன் நினைவுகள் பற்றியும் பாடியுள்ளார். அதே போல கவிஞர் சேரன் தனது கவிதைகளில் பல இடங்களில் பனைமரத்தைச் சுட்டிக்காட்டித் தனது தேசத்தில் பனையின் பங்கை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு சாதாரண வாழ்க்கையோடு பனைமரம் இணைந்திருப்பதை இலக்கியத்தில் வாயிலாக நாம் சான்றுப்படுத்தலாம்.

பனைமரம் நமக்கு உணவுக்கு மட்டுமன்றி

சுழி

தேன்மொழியாள் கங்காதரன்

பனைமரமும் 'யாழ்' சமூகமும்

உடை தவிர்ந்த அனைத்து அவசியத் தேவைகளுக்கும் பயன்படுகிறது. பனையை வளர்த்துப் பயனைப் பெறுவோம் என்று கூறுவது மிகையானதல்ல. பனைமரத்திலிருந்து அவசியத் தேவைகளான உணவு, உறையுள் மற்றும் வீட்டுத் தேவைக்கான பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உணவைப் பொறுத்தவரை பனம் பழத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் பனங்கழி பனாட்டாகவும் பாணிப்பனாட்டாகவும் பதப்படுத்தப்பட்டுச் சேமிக்கப்படுகின்றது. பனாட்டு பழஞ்சோற்றுடன் கலந்து உண்டால் மிகவும் சுவையாக இருக்கும் என்பர் முதியவர். பனாட்டை ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் கூடச் சேமித்து வைத்துச் சாப்பிட முடியும். பழுதாகாமல் அப்படியே இருக்கும் பனங்கழியிலிருந்து "பனங்காய்க்காய்" (வரணிமக்களின் பேச்சுமொழி) "பனங்காய்ப் பணியாரம்" என்று சொல்லப்படும் பலகாரம் செய்யலாம். இதுவும் ஓரிரண்டு நாட்களுக்கு வைத்திருந்து சாப்பிடக்கூடிய சுவையான பண்டம். அதைவிட பனங்கழி இன்று போத்தல்களில் அடைக்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. பனங்கழி உணவில் சேர்த்தால் அதன் நார்ச்சத்து செமிபாடு அடைவதற்கான தொழிலைச் செய்கின்றது.

பனங்கழி உணவுக்கு மட்டுமன்றி உடைகளைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யவும் ஓரிரு காலங்களில் (சவர்க்காரம் இறக்குமதி செய்யாதபோது) பயன்பட்டது. அத்துடன் நாம் குளிப்பதற்கும்

உடலை நன்கு தேய்த்துக் குளிக்க இப்பனங்கழி பயன்பட்டது. இதில் அழுக்கு நீக்கும் தன்மை உண்டு என்பர் அதனைப்பயன்படுத்தியோர்.

கழி எடுக்கப்பட்ட பனங்கொட்டைகளைச் சேகரித்து பாத்தி போட்டால் அவை முளைத்து கிழங்காக மாறும். ஆனால் போட்ட அனைத்துக் கொட்டைகளும் முளைத்து விடுவதில்லை. சில வெறும் ஊமல்களாக மாறி எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படும். உரிய பருவத்தில் அக்கிழங்குகளை அறுவடை செய்து அவற்றுள் பருமனான கிழங்குகளை அவித்துச் சாப்பிடலாம். இதனைப் பனங்கிழங்கு என்பர். அவித்துச் சாப்பிட்டது போக மிகுதியாக உள்ள கிழங்குகளை இரண்டாகக் கிழித்து வெயிலில் காய வைத்துச் சேமிக்கலாம். இதனைப் புழுக்கொடியல் என்பர். புழுக்கொடியலை இடித்து மாவாக்கி தேங்காய், சீனி போட்டு உருண்டைகளாக்கி உண்ணலாம். அவித்த கிழங்குகளை மெல்லிய வட்டங்களாகச் சீவி வெயிலில் காயப்போட்டு, காய்ந்தவற்றிற்குச் சீனிப்பாகு காய்ச்சி ஊற்றினால் சுவையான புழுக்கொடியல் கிடைக்கும். இவை இன்று தகரங்களில் அடைக்கப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

அது தவிர மிகுதிக் கிழங்குகளை பச்சையாகக் கிழித்துக் காயவைத்துச் சேமிக்கலாம். இதனை ஓடியல் என்பர். ஓடியலில் பிட்டு, கூழ் போன்ற உணவுப் பண்டங்களைத் தயாரிக்கலாம். கனடாவில் கூட இன்றும் ஓடியற் கூழ் அவ்வப்போது நண்பர் பலர் சேரும்போது காய்ச்சிக் குடிப்பது அதன் சுவையை மட்டுமல்லாது தாய் நாட்டின் பெருமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இப்பண்டங்கள் மிகவும் சத்தானவை.

இவ்வாறு உணவுக்காகப் பனங்கழி, கிழங்குகளைப் பயன்படுத்தியது போக, பனம் பாளையிலிருந்து வடியும் பதநீரிலிருந்து கள்ளு, மற்றும் கருப்பநீர் (கருப்பணி) போன்றவற்றை எடுத்துப் பயன்படுத்துவர். கள்ளு ஒரு சிறந்த குடிவகை. இதனை அளவோடு பருகினால் உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரும் என்பர் அதன் பயன்பாட்டாளர். பனைமரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் பதநீரை, பதநீர்ப்பானைகளில் சிறிது சுண்ணாம்பைத் தடவி விட்டு பதநீரைச் சேகரித்தால் அது கருப்பநீராக மாறும். கருப்ப நீரைக் சுண்டக் காய்ச்சினால் அது பனங்கட்டியாக மாறும். பனங்கட்டி சுவையான இனிப்புப் பண்டம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சீனியில்லாத காலங்களில் சீனிக்கான பதிலீடாக இப்பனங்கட்டிகளையே மக்கள் பயன்படுத்தினர். பனங்கட்டி வெறும் இனிப்புப் பண்டம் என்று ஒதுக்கி விடாது மருந்துக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய ஒரு பொருள். குழந்தை பெற்ற தாய்மார் தமது உடல் இழந்த பலத்தை சிலவகை சரக்குவகைகளை உண்பதன் மூலம் மீண்டும் பெறுவர். அந்தச் சரக்கை அப்படியே சாப்பிட்டுவிட முடியாது. சரக்குடன் பனங்கட்டியைச் சேர்த்து உண்ண வைப்பர் அவர்களுடைய அன்னையர்.

(தொடர்ச்சி 25ஆவது பக்கம்)

Century
Towne & Country Realty

80, Corporate Drive, #208
Toronto, Ontario M1H 3G5
Business: 416-290-1200 (24Hr.)
Cell: 416-727-9945

Uthayan Nadarajah

உதயன் நடராஜா
Sales Representative

நாங்கள் வீடுவாங்க
உதவுகின்றோம்
நீங்கள் இல்லமாக மாற்ற...

பனையின் அனைத்துப் பகுதிகளும் உள்ளடக்கிய படம்.

Animal food
Packing material
Roofing Material
Fencing
Fertilizer
Hamdicrafts

ஓலை

கால்நடை உணவு
பொதிசெய்பொருள்
கூரைமேய்பொருள்
வேலி
உரம் / பசுளை
கைப்பணிப்பாருட்கள்

Jam
Panattu /
Cordial
jam
Sauce
Pectin
Shampoo
Tooth paste
Wine
Brandy
Pampari
Palmta
Panam Paanam
Nungu

Fruit

மட்டை

மெத்தை

நார்

துரிகை

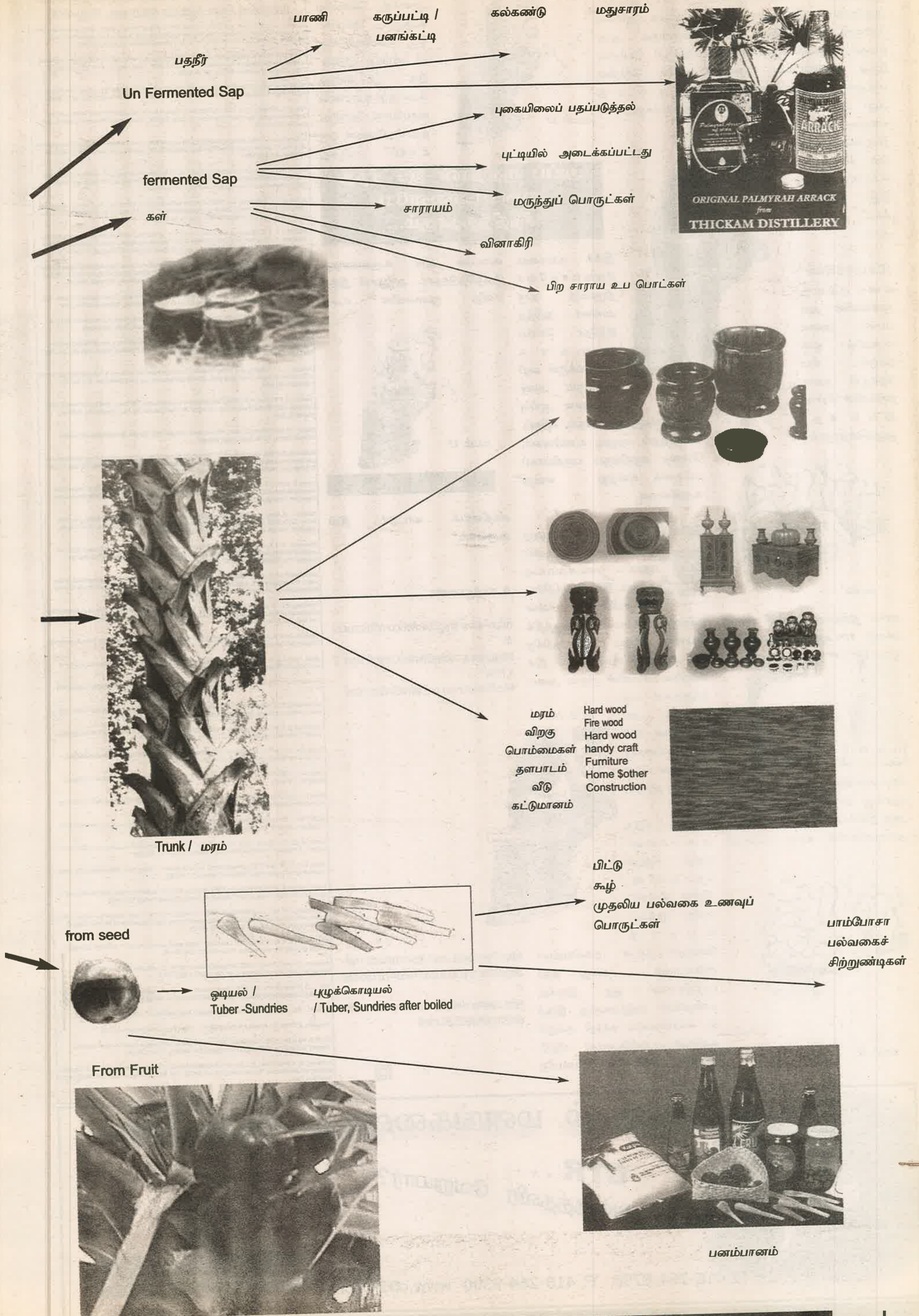
தும்பு

வேர் / Root

சித்த மருத்துவப் பயன்பாடு

பனையின் பயன்களும் பகுதிகளும்
தொகுப்பு: உரைமொழிவு

(26ஆவது பக்கத் தொடர்ச்சி) குழாய்களைக் கொண்டதாகும். அத்தோடு, இங்குள்ள சில தொகுதி நரம்பணுக்கள் சுவாசத்தைச் சீர்செய்ய உதவுகின்றன. இந்த "medulla"வின் ஒருமைப் பாட்டில் ஏதாவது சிக்கல் ஏற்படின் அது உயிர்வாழ அத்தியாவசியமான தொழிற்பாடுகளில் ஏற்படும் சிக்கலாகக் கொள்ளலாம். இது இறப்பைக் கூட ஏற்படுத்தலாம்.

"Cerebellum" எனப்படுவது மூளையின் அடிப்படை அமைப்புகளில் ஒன்றாகும். சில தொகுதி தசைபடம் 7 நாரர்களின் சீரான இயக்கத்திற்கும் ஒழுங்காற்றலுக்கும் அசைவு

படம் 8

களின் துரிதமான துல்லியமான செயற்பாட்டிற்கும் இவ்வறுப்பு

காரணமாகிறது. இந்த உறுப்பில் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுமானால் அது இயக்கங்களின் இழப்பிற்கும் தசைநாரர்களின் களைப்பிற்கும்

படம் 11

பெராம மலாட்டத்தைப் போன்ற அசைவுகளுக்கும் தூரத்தைச் செம்மையாகச் சொல்ல முடியாத தன்மைக்கும் சில

படம் 12

கள், இவ்வறுப்பு பேசுதல், கற்றல், கவனித்தல் மற்றும் உணர்வுகள், போன்ற வற்றிற்கும் பகுதியாகப் பங்களிக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர்.

இதில் சிறப்பு என்னவெனில், முழு மூளையையும் பிரதிபலிப்பதாக படைக்கப்பட்டிருக்கும் இச் சிற்பத்திலே, மூளையின் பின்ன

ணிக்குள் அகப்படாமல் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் பகுதி தெரிகிறதே! அதுதான் உண்மையில் இச் சிந்தனையாளனின் மூளை அமைந்திருக்கும் பகுதியாகும். அப்பகுதிதான் இச்சிந்தனையாளனையே சிந்தித்ததாகும்.

இந்தச் சிந்தனையாளன் என்ற சிற்பம் ரோடினின் "Gates of Hell" என்ற முற்றுப்பெறாத செயற்திட்டத்தின் முக்கியமான சிற்பமாகும். தனது கதாபாத்திரங்கள் தழு இருக்க, பாறைமேல் குத்தவைத்து இருந்து, வார்தைவரக் காத்திருக்கும் கவிஞன் டான்டேயைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதே

படம் 14

அப்பகுதிதான் இச்சிந்தனையாளனையே சிந்தித்ததாகும்...

இயக்கங்களை மையாக இவ் உருவத்தைத் வேகமாகவோ தேர்ந்தெடுத்தார். அதுதான் இந்த திரும்பத் திரும்பவோ அடுத்தடுத்தோ செய்ய முடியாத தன்மைக்கும் வழிவகுக்கும். அண்மைக்கால ஆய்வுகள், இவ்வறுப்பு பேசுதல், கற்றல், கவனித்தல் மற்றும் உணர்வுகள், போன்ற வற்றிற்கும் பகுதியாகப் பங்களிக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர்.

படம் 13

சக்தியைக் காட்டும் இவ் உருவகம்.

உசாத்துணை:
<http://www.knightwriter.com/thinker.htm>
http://www.rodinsthinker.com/Page_2_x.html
<http://www.rom.on.ca/rodin/bio.html>

<http://encarta.msn.com/encnet/refpages/refarticle.aspx?refid=761554384>
<http://www.clevelandart.org/edu/rodin/html/6992620.html>

Papers Written on and about Palmyrah (Borassus flabellifer) From Agricola database. 1970-1996

Aryasena, D. D., E. R. Jansz, et al. (2000). Inhibitory effect of bitter principle of palmyrah (Borassus flabellifer L.) fruit pulp on the growth of mice: Evidence using bitter and non-bitter fruit pulp. *Journal of the Science of Food and Agriculture*. [print] 80(12): 1763-1766. [a] University of Sri Jayawardenepura, Nugegoda, Sri Lanka

Sansa, H. N. and H. C. Mahera (2000). Modulation of morphological changes of endometrial surface epithelium by administration of composite root extract in albino rat. *Contraception*. [print] July 62(1): 51-54. [a] Department of Zoology, Anurath University, Anurath, 791 111, India

Rao, G. M. N. and T. M. Florence (1999). Abnormal branching in Borassus flabellifer Linn. *Journal of the Bombay Natural History Society*. April 96(1): 179-180. [a] Department of Botany, Andhra University, Waltair, 530 003, India

Revesz, L. P. Hestand, et al. (1999). Isolation and synthesis of a novel immunosuppressive 17alpha-substituted dammarane from the flour of the Palmyrah palm (Borassus flabellifer). *Bioorganic and Medicinal Chemistry Letters*. June 9(11): 1521-1526.

Sankaranarayanan, A. (1999). Management of labor rot in palmyrah palm. *Journal of Mycology and Plant Pathology*. April 28(1): 114-115. [a] Department of Plant Pathology, Agricultural College and Research Institute (TNAU), Kilkulam, Tamil Nadu, 628 252, India

Borin, K. (1998). Sugar palm (Borassus flabellifer): Potential feed resource for livestock in small-scale farming systems. *World Animal Review Multilingual Edition* 9(2): 21-23. [a] Department of Animal Production and Health, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Phnom Penh, Cambodia

Chowdhury, L. P. Chakraborty, et al. (1998). Allergic relationship among four common and dominant airborne palm pollen grains from Eastern India. *Clinical and Experimental Allergy* 28(5): 977-983. [a] Div. Polymol. and Environ. Bot., Dep. Bot., Bose Inst., 92/1 Acharya P.C. Road, Calcutta-700 009, India

Nikawela, J. K., S. C. Wijeyaratne, et al. (1998). Flavelliferins, steroidal saponins from palmyrah (Borassus flabellifer L.) fruit pulp: 1. Preliminary investigations of effect on yeast and selected bacteria. *Journal of the National Science Council of Sri Lanka* 28(2): 141-150. [a] Univ. Sri Jayawardenepura, Gangodawila, Nugegoda, Sri Lanka

Nikawela, J. K., A. M. Abeysekera, et al. (1998). Flavelliferins - steroidal saponins from palmyrah (Borassus flabellifer L.) fruit pulp: 1. Isolation by flash chromatography, quantification and saponin related activity. *Journal of the National Science Council of Sri Lanka* 28(1): 9-18. Univ. Sri Jayawardenepura, Gangodawila, Nugegoda, Sri Lanka

Kaipana, T. P. and C. G. K. Ramanujam (1996). Sugarcane honey: Its significance. *Current Science Bangalore* 70(4): 261-262. *Palaeobotany-Palynol. Lab., Dep. Botany, Post-grad. Coll. Sci., Salfabad, Hyderabad 500 004, India*

Awal, A., Q. N. Haq, et al. (1995). Structural study of a polysaccharide from the seeds of Borassus flabellifer Linn. *Carbohydrate Research* 277(1): 188-195. [a] Carbohydrate Sect., BCSIR Lab., Dhaka, Bangladesh

Ramanujam, C. G. K. and T. P. Kaipana (1995). Microscopic analysis of honeys from a coastal district of Andhra Pradesh, India. *Review of Palaeobotany and Palynology* 89(3-4): 469-480. *Palaeobot.-Palynol. Lab., Dep. Bot., Post Graduate College Sci., Salfabad, Hyderabad 500 004, India*

Jansz, E. R., J. K. Nikawela, et al. (1994). Studies on the bitter principle and debittering of Palmyrah fruit pulp. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 65(2): 185-189. [a] Ceylon Inst. Sci. and Industrial Res., P.O. Box 787, Colombo 7, Sri Lanka

Jhansi, P., T. P. Kaipana, et al. (1994). Pollen analysis of some Apis cerana Fabr. honeys from Andhra Pradesh, India. *Apidologie* 25(3): 299-298. *Palaeobotany-Palynology Lab., Post Graduate Coll. Sci., Osmania Univ., Salfabad, Hyderabad, India*

Kilman, W. and J. Dransfield (1994). Palms in Stone. *Principes* 38(3): 157-160. [a] Forest Research Institute Malaysia, Kaping, 52109 Kuala Lumpur, Malaysia

Mahendran, S. (1994). The activities of the Palmyrah Development Board and some aspects of agronomic research and development needs of the organization. *Journal of the National Science Council of Sri Lanka* 22(Suppl. A): 547-553. *Palmyrah Dev. Board, 244 Galle Rd., Colombo 04, Sri Lanka*

Mason, D. and C. J. K. Henry (1994). Chemical composition of palmyrah (Borassus flabellifer) seed shoots-odiyat. *International Journal of Food Sciences and Nutrition* 45(4): 287-290. [a] Sch. Biol. Mol. Sci., Oxford Brookes Univ., Gypsy Lane, Harington, Oxford OX3 8BP, UK

Kazonis, K., M. Ansay, et al. (1993). Plants used in ethnomedicine for asthma in Kivu (Zaire). *Belgian Journal of Botany* 129(1): 20-28. [a] Universitei Lubumbashi, Universitei Liege, Fac. Medecine Veterinaire, Pharmacologie Toxicologie, B-41 Bld. de Colonster, Sart-Tilman, B-4000 Liege, Belgique

Ramanujam, C. G. K., P. R. Reddy, et al. (1992). Pollen analysis of apian honeys from east Godavari district, AP. *Journal of the Indian Institute of Science* 72(4): 288-298. *Palaeobot. Palynol. Lab., Dep. Bot., P. G. Coll. Sci., Osmania Univ., Salfabad, Hyderabad 500 004, India*

Santhakumaran, L. M. (1992). Natural resistance of twenty species of Indian timbers to marine borer attack in Goa waters. *Proceedings of the National Academy of Sciences India Section B Biological Sciences* 62(1): 23-30. *Wood Biodegradation Div., c/o National Institute of Oceanography, Dona Paula, Goa-403 004, India*

Tennekoon, K. H., S. Jeyanthiprasana, et al. (1992). Evaluation of possible galactagogue activity of a selected group of Sri Lankan medicinal plants. *Journal of the National Science Council of Sri Lanka* 22(1): 33-41. [a] Dep. Physiol., Fac. Med., Univ. Colombo, Colombo

Ghose, M. and B. M. Jishi (1990). Anatomy of the stems of seedling palms. *Proceedings Of The Indian Academy Of Sciences Plant Sciences* 100(4): 215-224.

Jhansi, P. and C. G. K. Ramanujam (1990). Pollen analysis of some honey samples from Andhra Pradesh (India). *Asian Journal of Plant Science* 2(1): 19-26.

Bhaskara, S. M. (1989). New plant records for Nagpur District (Maharashtra, India). *Indian Botanical Reporter* 8(1): 30-42.

Kangwanpong, D., D. Maratana, et al. (1989). Induction of sister-chromatid exchange in human blood lymphocytes by aqueous extract of palmyrah (Borassus flabellifer) flour. *Mutation Research* 224(2): 241-246.

Christopher, R. K. and K. Thevendiramah (1988). Palmyrah palm wine: Part II. Improvements in alcohol production. *Journal Of The National Science Council Of Sri Lanka* 18(2): 147-152.

Christopher, R. K. and K. Thevendiramah (1988). Palmyrah palm wine: 1. Microbial and biochemical changes. *Journal Of The National Science Council Of Sri Lanka* 18(1): 131-141.

Morion, J. F. (1988). Notes on distribution, propagation, and products of Borassus palms (Arecaceae). *Economic Botany* 42(3): 420-441.

Rajak, R. C., A. K. Pandey, et al. (1988). Some new species of Eurytella from Madhya Pradesh, India. *Proceedings Of The National Academy Of Sciences India Section B* 58(3): 419-426.

Ali, M. (1987). Palm mealybug, *Palmicoccus palmarum*, new record (Homoptera: Pseudococcidae), new to the Indian subcontinent. *Annals Of The Entomological Society Of America* 80(4): 501.

Davis, T. A. and D. V. Johnson (1987). Current utilization and further development of the palmyra palm (Borassus flabellifer L., Arecaceae) in Tamil Nadu State, India. *Economic Botany* 41(2): 247-266.

Ghose, M. and B. M. Jishi (1987). Cell inclusions in vegetative structure of young palms. *Proceedings Of The Indian National Science Academy Part B Biological Sciences* 53(2): 153-156.

Thevendiramah, K. and R. K. Christopher (1987). Microflora and microbial activity in palmyrah (Borassus flabellifer) palm wine in Sri Lanka. *Miran Journal Of Applied Microbiology And Biotechnology* 3(1): 23-32.

Krishnamurthy, K. V. and C. Rajachidambaram (1986). A scanning electron microscopic study of the changes induced by cement like exhaust dust on the phylloplane wax deposits of three plants. *Proceedings Of The Indian National Science Academy Part B Biological Sciences* 52(6): 745-750.

Krishnamurthy, K. V. and C. Rajachidambaram (1986). Factors associated with reduction in photosynthetic oxygen evolution in cement dust coated leaves. *Photosynthetica* 20(2): 164-168.

Andersen, P. H. and E. Poulsen (1985). Mutagenicity of flour from the palmyrah palm (Borassus flabellifer) in *Salmonella typhimurium* and *Escherichia coli*. *Cancer Letters* 25(1): 113-119.

Dev, S., S. N. Anandakrishnan, et al. (1985). Suppression of cell-mediated immunity following oral feeding of mice with palmyrah (Borassus flabellifer) flour. *Australian Journal Of Experimental Biology And Medical Science* 63(4): 371-380.

Ghose, M. (1984). Vessel elements in roots of young palms. *Principes* 28(4): 179-186.

Veerasamy, S. (1984). Sex reversal in Borassus flabellifer, a break. *Phytomorphology* 34(1-4): 21-25.

Ghosh, R. and A. Das (1959). Structure of a glucan isolated from tal fruit (Borassus flabellifer). *Indian Journal Of Chemistry Section B Organic Chemistry including Medicinal Chemistry* 28(11): 1059-1061.

Veerasamy, S., K. Rajarathinam, et al. Disimilar morphological destiny of auxiliary buds and interpolation of vegetative shoots in Borassus flabellifer. *Phytomorphology* 42(3-4): 275-278. *Dep. Bot., Santhakumaran Nader Coll., Vrudhunagar, Tamil Nadu, India*

மண்ணையும் மனங்களையும் நேசிப்போம்...

CTR... அதைத்தவிர வேறுயார்?

T:416-264-8798 F: 416-264-9500 www.ctr24.com

நீங்கள் அங்கு என்ன செய்தீர்கள் என்பது பற்றிய பின்னணியைச் சொல்லுங்கள்?

ப: பனம்பொருள் சபையின் தலைவராக சாங்கம் 1982ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் னைத் தெரிவு செய்தது. இது பற்றிச் சொல்

ற்குமுன்

னை ஏ

தெரிவு

ய்தார் க

என்பது

றிக் கூறு

ய் நல்ல

எனது

யம் வயதி

எனக்கு

ில் நாட்

இல்

வ. பனை

பச் சார்ந்த

பொழுது,

பனங்காயை

மாடு

ரிக்கின்ற

பொழுது,

கள்ளைச்சீவி

வீட்டில்

ட்களுக்கு

விற்கின்ற

பொழுது,

கள்ளைக் குடிக்க

நபவன்

வீட்டில்

இருந்து

கள்ளைக் குடித்து

விட்டு

ங்கிருக்கும்

பெண்பிள்ளைகளை

நக்கலடிப்பது

ல்லது

கள்ளைக்குடிப்பதால்

சமூகம் பாதிக்கப்படு

து என்பன

போன்ற

விடயங்கள்

என்னைப்

தித்தன.

அதுமட்டுமன்றி

இது மாறவேண்டும்

என்ற

ண்ணமும்

தோன்றியது.

மேலும்

பனை என்றால்

ர்ளு,

பனங்காய்,

பிளாட்டு

என்றுதான்

உலக

ிற்குத்

தெரியும்.

வீட்டுக்கு

ஓலைமேய்வது,

ட்டுக்கு

ஓலை

பால்கறக்கும்

மாட்டிற்குக்

கயர்

டாது

- அணில்

அரித்து

விழுந்த

நொங்கைக்

றுவார்கள்-

என்பனவற்றை

மாற்ற

வேண்டும்

என்ற

ண்ணம்

வந்தது.

மில்லாவை

கனகராஜர்

என்று

நுவர்

யாழ்ப்பாணத்தில்

இருந்தார், அவர்

இவர் இலங்கையில் பனம்பொருள் அபிவிருத்திச் சபைக்கான கருவை உருவாக்கியவர். இச்சபை தெங்குப் பொருள் சபையின் ஒரு துணைப்பிரிவாக அப்பொழுது இயங்கியது. அதன் தலைவராக இருந்து உண்மையிலேயே பணியாற்றியவர். இலங்கையில் பனைவளம் பற்றிய அறிவும், பனைகளும் இவரால் நிறையவே வளர்ந்துள்ளன. தற்போது ஆவுஸ்திரேலியாவில் முதியோருக்கான நலன்புரிச்சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்து செயல்பட்டு வருகின்றார். இவருடைய செவ்வி முறைப்படுத்தப்பட்ட, நேரடியான செவ்வியாக அல்லாது உன்னிப்பான வாசிப்பிற்குப் பல விடயங்கள் தருவதாக இருக்கும். நேர்காணலைச் செய்தவர்கள் சித்திரா மணிவண்ணனும் தேன்மொழியாழ் கங்காதரனும்.

நாம் அதை உருவாக்கினோம். இதை உருவாக்க 'எம்.பி.மார் - தம்பிமார்' எல்லோரும் ஒரு முகத்தோடு செயற்பட்டனர். அதில் நான் ஆசிரியராக இருந்து கொண்டும், ஈடுபட்டு வெற்றி மேல் வெற்றி கண்டு வருமானம் லட்சம், கோடிக்கணக்கிற்கு அங்காலே போனபடியால் இங்கு ஒரு பெரிய தங்கச் சுரங்கம் இருக்கின்றது என்று பலரும் அந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கப் பனைவளம் பெரிதாக வந்து விட்டது. Coconut palmyra board என்று வந்தவுடன் (அதற்கு முன்பு தலைவராக இருந்தவர் க.வித்தியானந்தன் என்பவர்.) பின்பு நான் -படித்தவர்களை பல்கலைக் கழகத்தில் சித்தி எய்தியவர்களை - வைத்துச் செய்தேன். பனையால் பிரயோசனப்படுகின்ற

நாடுகள் இலங்கை, இந்தியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து என்பன. இவற்றுள் இன்று பனையை மிகக்கூடுதலாகப் பயன்படுத்துவது ஈழத்தின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் ஆகும். என்னைப் பற்றிச் சொல்வதென்றால் இவையாவற்றையும் உருவாக்கித் தொழிற் சாலைகளைக் (கைவினைப் பயிற்சி - பொருளுற்பத்தி நிலையம்) கட்டியது என்று சொல்லலாம். கைப்பணி என்று சொல்லும் போது வீட்டிற்குத் தேவையான பொருட்கள் - சுளகு, பெட்டி, மற்றும் அழகு சாதனப் பொருட்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உண்டு. நீங்கள் அவற்றைப் பார்த்தால் அதிசயப்படுவீர்கள். அதைவிடப் பனங்கட்டியை நவீனமுறையில் செய்கின்றோம். இலங்கையில் சீனி தட்டுப்பாடாக இருக்கும் போது, (75களில்) சீனியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அதை நக்கித்தான் தேனீர் குடிப்பது வழக்கம். இக்காலகட்டத்தில் பனங்கட்டியை (74-76களில்) ஏறக்குறைய 100 மில்லியன் ரூபாய்க்கு இக்கூட்டுறவு மூலம் விற்போம். இதன்போது 35 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 77ல் அரசியல் மாற்றத்தால் சீனி தாராளமாக வந்தது. உலகச்சந்தையில் சீனி மலிந்ததும் நம் தொழிற்சாலை பிரச்சனை

யாகியது. அப்போ நாம் வருமானத்திற்காக மதுபானப் பக்கத்திற்குக் கொஞ்சம் திரும்பினோம். அப்போது தென் இலங்கையில் இருந்து தான் சாராயம் வரும். இதை உள்நாட்டிலேயே உருவாக்கினோம். 1956-57இல் மில்லியன் செலவில் ஒரு பெரிய வடிச்சாலை உருவாக்கப்பட்டது. இன்றும் ஒரு நாளைக்கு 17-20 லட்சம் ரூபாய்கள் சாராயத் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைக்கின்றன. இத்தொழிற்சாலை திக்கம் என்ற இடத்தில்தான் அமைந்துள்ளது. இலங்கைக்குப் போகும் மக்கள் இதைப் பார்ப்பர். இம்மாதிரி நாம் கூட்டுறவு முறைகளை எல்லாம் பரப்பினோம். இவை வன்னி, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை, அம்பாந்தோட்டை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் பரப்பப்பட்டன. புத்தளத்திலும் பனைவளத்திட்டம் ஆரம்பித்துச் சிங்கள மக்களையும் முஸ்லீம் மக்களையும் ஈடுபடுத்தினோம். இன்று அதை ஒரு தேசிய விருட்சமாகக் கணிக்கப்படும் அளவுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டோம்.

பனை ஒரு பெரிய தங்கச் சுரங்கம். இவற்றின் பொருட்களை வெளிநாடுகளில் உள்ள எம்மவர்கள் வாங்க விரும்புகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு அவை இலகுவாகக் கிடைப்பதில்லை. இதைக் கிடைக்கச் செய்வது தான் என் பணி. எனது சுற்றுப் பயணத்தின் நோக்கங்கள் மூன்று. அதில் ஒன்று: பனம் பொருள் பற்றி எம்மவரிடம் அறிமுகப் படுத்தல். கனடாவில் கூடுதலான மக்கள் இருப்பதால் இங்குதான் கூட விற்கலாம். எனினும் அவுஸ்திரேலியாவில்தான் தொடங்கியுள்ளேன். இதன் மூலம் அங்கு வாழும் உழைக்கும் மகளிர் நிறுவனங்களுக்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம்.

கே: இதைப் பனம்பொருள் அபிவிருத்திச் சபையால்

பனம்பொருள் அபிவிருத்திச் சபையின்

கலைவராகப் பணியாற்றிய

திரு.க.நடராசா அவர்களுடன்...

செய்யப் போகின்றீர்களா அல்லது தனியாகவா?

ப: இது நல்ல கேள்வி. பனம்பொருள் அபிவிருத்திச் சபையில் கொஞ்சம் அரசியல் புகுந்து விளையாடுகின்றது. உதாரணத்திற்கு ஒரு அமைச்சர் 25 மில்லியன் ரூபாய்களை எடுத்து விட்டு இன்னும் கணக்குக்காட்டுகிறார் இல்லை. கடைசியாக இருந்த இன்னொரு தமிழ் அமைச்சர் 30 மில்லியன் ரூபாய்களுக்குச் செக் (cheque) எழுதிவிட்டு அதற்குக் கணக்கே இல்லை. அப்போது பனம் பொருள் அபிவிருத்திச்சபை அந்தக்கட்டத்தில், அரசியல் வாதிகளிடம் சிக்கிக் கிடந்தபடியால் ஏற்கனவே நாம் செய்த மக்கள் மயப்படுத்தலில் செயற்படுத்தினோம். எப்பொழுதும் மக்களுடன் ஒரு தொழிற்சாலையை வைத்துக் கொண்டால் வீணாகாது. இதற்கு விடுதலை விரும்பிகளின் உதவியும் இருந்தது. பனம் பொருள் அபிவிருத்திச்சபையால் இவர்களின் உற்பத்திகளை கொள்வனவுசெய்ய வைக்கின்றோம். அதாவது 'கற்பகம்'தான் பனம் பொருள் அபிவிருத்திச் சபையின் விற்பனை ஸ்தாபனம். இதை நான் தான் தொடக்கினேன். இது 1980ம் ஆண்டு தொடங்கியது. பம்பலப்பிட்டியில் ஒரு பெரிய

Accounting and Income Tax Services

Selvam Kasipillai CPA

Financial Advisor

905-737-6244

Cell: 647-282-1877

Fax 905-737-5822 E-Mail: taxservices@rogers.com

307 Shirley Drive, Richmond Hill ON L4S 2P1

உணர்வு

கட்டிடம் உள்ளது. இன்று கதிர்காமம் உட்பட எல்லா மாகாணங்களிலும் 35 கற்பகங்கள் உள்ளன.

கே: வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் பொதுவாக மக்களை ஒன்றாக்கி இப்போது இருக்கும் செயற்பாட்டிற்கு என்ன பெயர்?

ப: அதாவது பனம்பொருள் சபைக்குக் கீழ் இரண்டு ஸ்தாபனங்கள் உண்டு.

(1) பனம்பொருள் அபிவிருத்திச் சபை. இதற்குக் கீழ் பயிற்சி நிலையங்களும் (Palmyra board) உழைக்கும் மகளிர் நிறுவனமும் (independent) உண்டு.

(2) பனை தென்னைவளக் கூட்டுறவுச் சங்கம். பின்பு சங்கங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்றியம் ஆனது. இப்போது யாழ் மாவட்டத்தில் 27 சங்கங்களும் ஒரு ஒன்றியமும் உண்டு. இவை எல்லா வற்றிற்கும் ஒரு கணக்காளர், தலைவர், முகாமையாளர் என்போர் இருக்கின்றனர். கள்ளுச் சீவுவதெல்லாம் பனை தென்னை வள அபிவிருத்தியின் அங்கத்தவராகினால்தான் செய்யலாம். இதே போல் சங்கங்கள் (30 சங்கங்கள்) வன்னி, மன்னாரிலும் உண்டு.

கே: இவையாவும் இன்றைக்கான நிலமைகளா?

ப: இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, கடந்த 15 வருங்களாக - 72ம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை இந்நிலையே இருந்து வருகின்றது. எனவே கருங்கக்கூறின் இது ஒரு Institution involve with the development of palmyra industry.

கே: இலங்கையில் பனை இருக்கக்கூடிய பகுதி எது? பொதுவாக எந்தெந்த ஊர்களில் உண்டு. குடா நாட்டிற்குள் வடலியும் பனையுமாக நிறைந்த காணிகள் இருக்கும். தெற்கு நோக்கி வரும்போது குறைவாக இருக்குமே?

ப: ஆனையிறவில் கூடுதலாகவும் அங்காலே வரவரக் குறைவாகவும் இருக்கும். ஆனால் உள் மாவட்டங்களில் பனை நடுகையை 1972 இல் ஆரம்பித்து விட்டோம். பழைய பனைகள் எல்லாம் மனிதரைப் போல், செத்து விட்டன. முன்பு எனில் பனங்காடு என்பது ஓரிரண்டு தான் இருக்கும். இப்போது பெரும் பனங்காடுகள் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம் முழுக்க ஆடு மாடுகள் ஒன்றுங் கடிக்காததால் - நன்கு வளர்கின்றன.

கே: அமைதிப்படை வந்திருந்தபோது நிறையவே அழித்திருந்தார்கள் அல்லவா?

ப: தமிழரில் ஒரு பழக்கம் உண்டு, பழியை எப்பொழுதும் மற்றவரில் போடுவது. விடுதலைப்பிலிகள் பனைகளை வெட்டியதைக் காணவில்லையா? இவர்கள் கொஞ்சமும் பயப்பிடாமல் பனைகளை வெட்டினார்கள். அவன் பயந்து பயந்து வெட்டினான். பின்னர் விடுதலைப்பிலிகளே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டனர். அவர்கள் சம்மத த்துடன் 'பனை வெட்டினால் பிணையும் கிடையாது' என்ற ஒரு வியம்பரத்தை நான் பத்திரிகைக்குக் கொடுத்தேன். காரணம் அப்போது மக்களும் தொழிலுக்காகவும் உணவிற்காகவும் விறகிற்காகவும் வெட்டத் தொடங்கியிருந்தார்கள். இப்போது கண்டபடி பனையை வெட்ட முடியாது. இதைப் பக்கத்து வீட்டுக் காரரும் இன்று தடுப்பார்கள்.

கே: ஒப் பீட்டளவில் இந்தியாவில் பனை

சாந்த நிலை அல்லது தொழில் எவ்வாறு உள்ளது?

ப: இந்தியாவில் தமிழர் மாவட்டங்களில் ஆந்திரா, திருவனந்தபுரம்-கேரளா, கன்னியாகுமரி, திருச்செந்தூர் பிரதேசங்களில் உண்டு. சென்னை நகரில் பனை குறைவு. அடுத்தது இலங்கை-யாழ்ப்பாணம், மன்னார்.

கே: பனை எவ்வளவுகாலத்தில் வளர்ச்சியடைந்து முழுமை பெறும்?

ப: பனையின் வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்வதானால், 21 வருடங்களில் முழுமை பெற்று விடும். ஆடுமாடு கடிக்காவிட்டால் 15 வருடங்கள் போதும். இதற்கு நான் துண்டுப்பிரகரம் ஒன்று விட்டிருந்தேன். அதாவது குழந்தையின் படமும். பனையின் படமும், குழந்தை சொல்கிறது எனக்காக வாயினும் ஒரு பனம் விதை நாட்டுங்கள் - பனையும் வளரும் நானும் வளர்வேன் என்கின்றது. நான் பார்த்துநட்ட பனையை நான் இன்று பார்க்கின்றேன். காரணம் நாம் இதை ஒரு முறைப் படுத்தலில் செய்கின்றோம் (10 அடி இடைவெளியில்).

சிங்களவர் முன்பு 'பனங்கொட்டை' என்று தமிழர்களைப் பேசினார்கள். ஆனால் இன்று, தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் பனை வளமே என்று அவர்களும் இத்திட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அம்பாந்தோட்டையில் இன்று 50,000 பனைகள் வளர்கின்றன.

கே: பனைவளர்ச்சிக் கென்ற காலநிலை என்ன?

ப: நுவரெலியாவைத் தவிர எல்லா இடத்திலும் வரும். உண்மையில் எம் பாரம்பரிய பயிர் கஜுவும் பனையும்தான். கஜு புத்தளம் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வளர்வது. நாம் ஒரு 500 ஏக்கர் காணி எடுத்து மாமுனை என்ற இடத்தில் 83 - 84ல் போட்டோம். பனம் விதை நட்டு அதற்கேற்றபடி கஜு நடுவோம். கஜு மேலே வளர்ந்து நிழல் கொடுக்கப்பின் பனைவளரும். பனை ஆடுமாடு கடிக்காவிட்டால் 15 வருடங்களில் பயன்தரத் தொடங்கிவிடும்.

கே: தமிழ்நாடு பற்றி உங்கள் பார்வை என்ன?

ப: தமிழ் நாட்டில் ஏழை மக்கள் வறுமையில் சீவனத்திற்காகத்தான் பனைவள உற்பத்தியில் ஈடுபடுகின்றார்கள். கள்ளுச்சாராயம் காய்ச்சுவது பெரிய தொழில். பெரும் முதலாளிமார் மக்களிடம் பனங்கட்டியை வாங்கிக் கள்ளுச்சாராயம் காய்ச்சுவார்கள். ஏனெனில் இது சட்டரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. காந்தியத்தின் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ்தான் பனையும் இயங்குகின்றது. மற்றது கைப்பணி (handy craft). எத்தனையோ கோடி பனையிருப்பினும் அதன் பயனைப் பெறாமளவிற்கு உற்பத்தி செய்யும் முயற்சி அங்கில்லை. சீவுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் வருமானம் இல்லை. இலங்கையில் முன்பு பனை சீவுவர்கள் கீழ்சாதி என்று ஒதுக்கிய நிலை இன்று மாறிப்பல தொழிற் பயிற்சியால் பொருளாதார ரீதியில்

முன்னேற வாய்ப்பளிக்கின்றது. ஒரு கலன் கள்ளு 75-80 ரூபாக்கள் வரை கொடுத்தோம். அதேவேலீட்டில் இருக்கும் மற்றப் பெண்களைக் கொடுக்க வேண்டித் தான் 'கற்பகத்தை' உருவாக்கினோம். கற்பகம் என்ற The place of sales outlet, the purchasing and sales of the palmyra products. 'கற்பகத்தில்' மக்தம்பனைப் பொருளைக் கொடுத்தும்

சிலவற்றை வாங்கியும் கொள்ளலாம். மேலும் கற்பகத்தில் பனம் பொருள் தவிர்ந்த இடியப்பஉரை நல்லெண்ணை, தூள், அரிசிமா போன்றவற்றை விற்கும் இந்த எண்ணக்கருவை 1980 களில் நாம்தான் உருவாக்கினோம்.

கே: தமிழ் நாட்டில் காமராஜர் வரும்போது கள்ளிற்கும் தொழிலைத் தடை செய்தார் ஆனால் இதன் எதிர் விளைவாக இத்தொழிலை அப்படியே நிற்கச் சாராயம் ஏதோ ஒரு வகையிலே மதுவாக இன்றும் விற்கப்பட்டு வருகின்றது. இது பற்றி...?

ப: அதாவது, காமராஜர் சொன்னார் மதுவை நிறுத்திப் பதனீரை உற்பத்தி செய்யுங்கள் என்று ஆனால் வியாபாரிகள் பதநீர் உற்பத்தியான பனங்கட்டியை (கருப்பட்டி) வாங்கிச் கள்ளுச்சாராயம் காய்ச்சினார்கள்.

கே: ஆனால் இப்பனைவள உற்பத்தி இன்னும் தமிழ் நாட்டில் வரவில்லையே?

ப: இல்லை. மக்கள் அரசின் உதவி இல்லாமல் தம் தேவைக்குத்தாமே எதையோ செய்து விற்கின்றார்கள். சமூகம் பற்றிய அக்கறை அங்கு மிகக் குறைவு.

கே: ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பனைக்கான ஓர் ஆய்வுகூடம் உண்டோ?...அதுபற்றிச் சொல்லுங்கள்.

ப: கோயம்புத்தூருடன் இணைந்து பெரும் ஆய்வு செய்தார்கள். பனையைக் கட்டையாக (குட்டையாக) வளர்ப்பது, மரத்திற்கு(கட்டுமானப்பணிகருதி), மாட்டிற்காக வளர்த்தால் என்ன (தீவனம்), கள்ளுக்கு வளர்ப்போம், பனங்காய்க்காக வளர்ப்போம் என்று செய்தனர். (சிறப்பு நோக்கிற்காக வளர்க்கப்படும் தாவரங்கள் போல், பனையையும் வளர்க்கச் செய்யாத தாவரவியல் முயற்சியைக் குறிப்பிடுகின்றார்) ஆனால் இவை பலனளிக்கவில்லை.

கே: இதே போல் ஒரு ஆய்வு இலங்கையிலும் உயர்த்துகின்றதா? நடந்ததல்லவா?

ப: ஆம், நடந்தது. ஆனால் இந்தியாவைவிட இலங்கையில் பிரச்சனைகள் அதிகம். எனவே அது நடக்கவில்லை.

“முதலில் என்னைப்பற்றிச் சொல்லிப் போட்டு இந்தக் கேள்விக்கு விடை சொல்கிறேன். இலங்கையில் ஒரு கூட்டுத் தாபனத்தின் தலைவராகத் தொடர்ந்து இருப்பது என்பது மிகக்கடினம். கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராகத் தங்கராசா என்பவர் 13 வருடங்கள் இருந்து இறந்து விட்டார். அதன்பின் நான் 14 வருடங்களாக இருந்தேன். எந்த ஒரு அரசி யல்நிகழ்வும் என்னைப் பாதிக்கவில்லை. ஒரு புறம் நாகம். மறுபுறம் வேடன் என்பது போன்ற நிலைதான். அதுமட்டுமல்ல நல்ல சம்பளமும் கூட. நான் பல சுற்றுலாக்களை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். எனது செலவுகளுக்கும் பணம் தருவார்கள். ஆனால் இடப்பெயர்வின் பாதிப்பு என்னை அதிகம் இருக்கவிடவில்லை. கனடாவை விட 25 நாடுகளுக்குப் போயுள்ளேன். இலங்கையில் நாயையும் தாயையும் விட்டு விட்டு எல்லோரும் ஓடியபோது நானும் இடம் பெயர்ந்து விட்டேன்.”

கே: பனை ஏறுவதற்குப் பாதுகாப்பான பொறி இயந்திரம் ஏதும் வந்துள்ளதா?

ப: நல்ல கேள்வி. கடற்றொழிலில் சாவது (இறப்பது) போல்தான் இதுவும். இதை ஒரு common sense இல் பார்த்தால் பொதுவாக வளர்முக நாடுகளில் உயர்ப்போவதற்கு elevator ஐ - பாரம்தூக்கியைப் பயன் படுத்துகின்றோம். அப்படிப் பார்ப்பின் பனைக் கொரு பாரம்தூக்கி வேண்டும். எனவே இது சாத்தியமில்லை. ஆனால் ஒரு வழி உண்டு. அதாவது பனையில் ஏறும் போது இடுப்பில் கயிறு ஒன்றைக்கட்டிவிட ஏற்பாடு செய்தோம். இது தற்பாது காப்பாக இருக்கும். ஒருவர் பனையில் ஏறுவதற்குரிய இயந்திரம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார். இந்தக் கண்டுபிடிப்பை ஒரு வெளிநாட்டவர்கள் கண்டுபிடிக்க வில்லை. எனினும் இது 65-70வீதம் தான் சாத்தியமாகும். அது தொடர்பான மரணவீதம் குறைவாக இருப்பினும் இதனால் தொழிலில் இறப்போரின் வீட்டார்க்கும் 2லட்சம் ரூபா பணம் கொடுக்கம் மரணநிதித் திட்டத்தை உருவாக்கி யுள்ளோம்.

கே: வளர்ந்த நாடுகளில், முக்கியமாக அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் தொழில் பற்றிக் கணிக்கும் போது risk factor - உள்ள தொழில்களைத் தவிர்ப்பது அல்லது அதற்குக் கூடிய வருவாய் கொடுப்பது என்று உள்ளது. எனவே இத்தொழில் உள்ள risk இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை பெருளாதார வகையில்

ப: இதில் நிறைய வருமானம் உள்ளபடியால் தான் இதைச் செய்கின்றார்கள். ஏனெனில் இன்று பனை ஏறுபவர்கள் ஏறுவதற்குப் பனை இல்லாமல் உள்ளார்கள்.

கே: பொதுவாகப் பனைத் தொழிலில் ஒரு சமூக அடையாளம் உண்டு. எதிர்காலத்தில் இது ஒரு பொதுவான பொருளாதாரத்திற்கான வளர்ச்சிக் கானவழியாக இருக்கும்போது வேறு சமூகத்தைச் - சாதியைச் சேர்ந்த யாரும் இதற்கு முன்வருவார்களா?

ப: இத்தொழில் முன்பு வறுமை இருந்த படியால்தான் மக்கள் இத்தொழிலைச் செய்தார்கள். இங்கே பனையில் இருந்து விழுந்து இறப்பவர்களைப் போலத்தான் கமத்தில் அருவி வெட்டும்போது பாம்பு கடித்து இறப்பவர்களும் உண்டு. எல்லாத் தொழிலும் ஆபத்துண்டு. இத்தொழில் செய்பவரைச் சில சாதிப் பெயர்களைச் சொல்லி அழைத்தபடியால்தான் அதைச் செய்ய யாரும் முன்வருவதில்லை. அமைதிப் படைவந்த காலத்தே ஏனைய சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் - 15-20 வீதம் பேர் - உழைப்பிற்காக இத்தொழிலைச் செய்தார்கள். பின்னர் சமூகம் இதை பழையபடி மாற்றிவிட்டது.

கே: 10 லட்சம் பனைகளை இலங்கையில்

நாட்டுவதற்கான செய்தி கிட்டடியில் வெளிவந்த போது, சிலர் 'இத்திட்டத்தின் வழியாக யாழ்ப்பாணத்தில் சாதியைத் தக்கவைக்க முயற்சி செய்கின்றார்கள்' என்றதொரு குற்றச்சாட்டை முன்வைத்து உள்ளனர். இது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: சுருங்கக்கூறின் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அறிவு ரீதியான சில சிகிச்சைகள் செய்ய வேண்டி உள்ளது. இவர்களுக்குப் பதில் சொல்வதை விடுத்து வேறு பயனுள்ளவை சொல்கிறேன்.

பனைபற்றிய ஆய்வில் ஒரு ஜேர்மன் நிபுணர் பனம்பொருள் சாற்றில் எத்தனையோ

விதமான பழச்சாறு வகைகள் எடுக்கலாம் என்றார். பனம் ஜாம் இதில் ஒருவகை. இது மிகவும் பயனுள்ள ஒரு கண்டுபிடிப்பு. ஒருமுறை தாய்லாந்தில் நொங்கு செய்யும் தொழிற்சாலைக்குப் போனபோது அவர்கள் palmyra ற்குப் பதிலாக toddy palm என்று எழுதியிருந்தார்கள். தாவரவியல் ரீதியில் பார்க்கும்போது இச்சொல் பிழையானது. கடைசியாக இப்பனை வளத்தில் நாம் கண்டுபிடித்தது வருமானம் தரும் தும்பு - 'பைபர்'. இதை 35 வருடங்களுக்கு முன்னேயே இந்தியாவில் இருந்து ஜப்பானியர் வாங்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். யப்பானியர் இயற்கைப் பொருட்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்கள். அதாவது அவர்கள் மட்டையை வெட்டி மட்டக்கங்கு என்று சொல்லப்படும் இதில் உள்ள தும்பை (மிகப்பலம் வாய்ந்தது) விற்கின்றார்கள். அதே போல் நாமும் இரண்டு தடவைகள் அனுப்பி 15 மில்லியன் வரை பெற்றுக் கொண்டோம். மூன்றாம் முறை அனுப்புவதற்கு முன்னர் மன்னாரில் இருந்த தும்பை இந்திய ராணுவத்தினர் எரித்து விட்டனர். பின்னர் இது யாழ்ப்பாணம் முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளில் வீடுகளில் இருந்து செய்யப்பட்டது. அதற்கு நாம் ஒரு விசேட இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தோம். அதாவது மட்டைக்கங்கை நனைய வைத்து நன்கு அடித்து விட்டுப் அந்தப் பொறியில் பிடிக்க அது தும்பாக்கிக் கொடுக்கும். இத்தும்பை இன்றும் வியாபாரிகள் ஒரு கிலோ 75 ரூபாவிற்கு வாங்கி 200 ரூபாவிற்கு விற்கின்றார்கள்.

* மில்க்வைற் கனகராசா : இவர் 'மில்க்வைற்' என்ற பெயரில் வடபகுதியில் ஓர் பெரிய சவர்க்கார (சோப்) நிறுவனத்தை நடத்தி வந்தார். தன் விளம்பரத்தில் ஒரு பகுதியாக 'பனையை வளர்ப்போம் பயனைப் பெறுவோம்' என்பது போன்ற வாக்கியங்களை வைத்திருந்தார். விணாகப்போகும் பனங்கொட்டைகளை சேகரித்து நாட்டுவிக்கும் பழக்கம் கொண்டிருந்தார். உரியபடி இந்தக் காலத்ததுக்கான விருதுகள் வழங்கப்படுமாயின் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் போன்ற காரணிகளுக்காக நிறைய விருது கிடைத்திருக்க வாய்ப்புடையவர். இலங்கையில் பிறந்தபடியால் அறிப்பிடாமற் போனவர். பாடசாலைகள் மூலமாக பனைவளர்ப்பையும் அதன் உற்பத்திகளையும் ஊக்குவிப்பதில் பெரியவர். பனைக் கலைப்பொருட்கள் செய்து பள்ளிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். மாணவர்களுக்கு பனையின் பயனை இலங்கையில் 70-80களில் பரவலாக்கியதில் இவரது பங்கும் முக்கியமானது.

Borassus flabellifer

பொறாஸஸ் :பிளாபெல்லி:பர்
(பனையின் தாவரவியல் பெயர்)

Analysis of numbers of papers/mentions over time (Agricola database 1970-1996):
Source: AGRICOLA database (1970-1996)
Common Name(s): palmyra palm syn doub palm syn tala palm syn wine palm
Crop Use(s): tanning agent=sugar/sweetener=beverage

Reference Source(s): kochhar, rehm, sturtevant
Number of Papers/Mentions: 32

Source: <http://www.newcrops.uq.edu.au/listing/landolphiaflorida.htm>

Tune-up, Brakes, Safety Inspection, Body Work, Emission Checkup, Air-Condition, Transmission, and Engines Rebuilt and free Competitive Estimates

Used Cars available under \$1000

SIVA

MOVERS & CAR CARE Ltd

Complete Automotive Service
1551 Keele St.
(Keele/Rogers Road)
Toronto, Ontario, M6N 3G1

Wedding and parties
Limousine for rent

24 Hrs. Emergency

416- 657-1106

Bus: 416- 657- 1106

Res: 416- 242- 8884

Cell: 416- 219- 3863

உள் என்பது அடையாளத்தோடு இணைந்தது என்பது பற்றி உரைமொழிவு முதலாவது இதழில் எழுதியிருந்தேன். ஊரானது அடையாளத்தோடு மட்டுமல்லாது புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் உயிரோடும் உணர்வோடும், அவை சொல்லும் கதையோடும் இணைந்தது. ஊர் இழந்த சோகம் ஒரு வகை என்றால் அந்த இழப்பினை இரை மீட்கும் நினைவு தரும் சோகம் இன்னொரு வகை. முதல் வகையைவிட இது மிகஅதிகம். 'கட்டையோடுதான் போகும்' என்பார்களே, அது போன்றது. ஈழம்விட்டுப் புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் முதலாவது பரம்பரை, உலக மூலை முடுக்கெல்லாம் இப்போது சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் சோகம் அதுதான். இழப்பையும் அதன் நினைப்பையும் இலக்கியமாக்கும் - பதிவுகளாக்கும் முயற்சிகள் தமிழிலக்கிய உலகில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இழப்பும் நினைப்பும் இன்றல்ல, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே 'தொடர்ந்து வரும் வரலாறாய்' தமிழர் வரலாற்றோட்டத்தோடும் இலக்கிய வோட்டத்தோடும் காணப்படுகிறது.

அந்த வகையில் தொடர்ந்து வரும் நிழலாய் தமிழரின் வாழ்வோடு உள்ளும் புறமுமாய் உறவு கொண்டுவிட்ட இழப்பையும் நினைப்பையும் ஊர் எந்தளவிற்குக் கொண்டுள்ளது என்பதைப் பற்றிய ஒரு சிறுபார்வையாய், புறநானூற்றுக் கால, இக்காலக் கவிதைகள் சிலவற்றாடாக இப்பத்தி விரிகின்றது.

புறநானூறு: அவசியம் இல்லையெனினும், தமிழரின் பண்டைய வீர வாழ்வின் வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பண்டைத் தமிழ்நூல். தமிழர் வீரம் என்று வந்தால், உரைஞர் புறநானூற்றையே அதிகம் தொட்டு உரையாற்றுவர்., உணர்வேற்றுவர். ஆனால்

அந்நூலை நாம் நுணுகிப் பார்த்து
தோமானால் அது
வீர வாழ்வை மட்டு
மல்ல அந்தவீர வாழ்வின்
முக்கிய பகுதியான
போரையும் அதன்பின்னால்
தொடரும் அவலங்களையும்
காட்டி நிற்பதை நாம்
காணலாம். அழிவு, அவலம்
இரண்டையும்
தாரக மந்திர
ங்களாக
கொண்ட போரானது அழி
த்தலும் அழிக்கப்ப
டுதலும், அவை
சார்ந்தும் எழுகின்ற

அவலங்களையுமே மக்க
ளுக்குப்பரிசாகத் தருகி
ன்றது. எக்கருத்துநிலை சார்ந்து போர்கள் எழுந்
தாலும், ஈற்றில் இழப்பும் நினைப்பும் மிஞ்சுகின்றன.
போர் இல்லாத உலகு கண்களாகக் கெட்டிய தொலை
வில் (தொலைநோக்கி வைத்துப் பார்த்தாலும்)
தெரிகின்ற மாதிரி இல்லை.

பெரும்பாலான புறநானூற்றுக் காலப்
புலவர்கள் அரசுஎன்ற நிறுவனத்தைச் சார்ந்து நின்
றார்கள். சிலர் சாராதும் நின்றிருக்கிறார்கள் என்ப
தை அப்பாடல்கள் ஊடாக நாம் அறியலாம். போரினை வெறுத்தும் போர் செய்ய முனைந்த நின்ற
அரசர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் அப்போரினால்
ஏற்படும் அழிவுகளை எடுத்துக் காட்டி, அதன்மூல
மாகப் போரினை நிறுத்தியும் பாடல்கள் புனைந்து
ள்ளனர் சில புறநானூற்றுப்புலவர்கள். தாங்கள்
காலங்காலமாக வாழ்ந்துவந்த நிலங்கள், ஊர்கள்
போர்களால் அழிவுற்றுப் போகுமோ? அதனால் தம்
இருப்பு இருப்பற்றும் போகுமோ? என்று மனம்
நொந்து பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

இங்கு சில பாடல்கள்:

போரினால் ஏற்படும் அழிவுகள் அதிகம். மக்களின் வாழ்வியல் தலைகீழாகும் அபாயம். மனித சக்தியினால் உருவாக்கம் பெற்ற கோட்டை, கொத்தளங்கள், வீடுகள் என அனைத்தும் நாசமாகும். குளங்கள், அகழிகள் தூர்ந்துபோய் அதனால் மற்றைய உயிரினங்களும் அழிவடையும் நிலையேற்படும். இப்போர் நிகழ்ந்ததால் எனது ஊரின் நிலைமையும் இதுவே எனச் சங்ககாலப் போர்ச் சமூகத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்த ஒரு பெயர் தெரியாப் புலவன் விட்டுச் சென்ற பாடல் இது. ஊர் அழிந்த சோகத்தைச் சொல்லும் இப்பாடல்கூட, அழிந்த ஊரைப்போல, நமக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக சோகம் கமந்த இப்பாடல் இன்றைய எம் நிலை யையும் சரியாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மதிலும் ஞாயில் இன்றே கிடங்கும்
நீஇர் இன்மையின் கன்றுமேய்ந்து உகளும்
ஊரது நிலைமையும் இதுவே.

புறநா- 355

அடுத்த பாடல் இவ்வாறு சொல்கின்றது.

ஊர்: இழப்பும் நினைப்பும்

நீர் வளத்தோடு நல்ல நிலவளமும் கொண்டது அந்த ஊராகும். வயல்களை ஒட்டியுள்ள குளத்தில் இருந்து கயல் மீனைப் பிடித்துத் தின்ற நாரை, பின்னர் வாளை மீனைத் துரத்தக் கண்ட நீரோடும் பெண்கள் அந்த வாளை மீனைப் பிடித்து வீடு திரும்புவார்கள். இத்தகைய இயற்கைக் காட்சிகளும் வளமும் நிறைந்த ஊர். இந்த ஊரில் போர் வந்து விடுமோ? ஊர் தன் வளத்தையும் பொலிவையும் இழக்க நேருமோ? எனக் கனத்த நெஞ்சோடு சங்கப்புலவன் பரணர் பாடிய பாடல் இது.

.....

வயல்அமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
கயலார் நாரை உகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளைமனை ஓய்யும்
ஊர்கவின் இழப்பவும் வருவது கொல்லோ?
புறநா- 354

ஊரினை இழக்கப் போகும் சோகம் பரணருடையது. ஊரினை இழந்த சோகம் எங்களுடையது. பரணரின் நெஞ்சத்தை, சோகத்தை எங்களைத்தவிர யாரால் புரிந்து கொள்ள முடியும்? பரணர் பாடிய இன்னொரு பாடலும் ஊரிழக்கும் சோகத்தைப் பற்றியதே. இரு அரசுகளின் மனம் ஒன்றாத் தன்மையால் போர் துளும் அபாயம். அழகிய குளம். அங்கு நீரோடும் பொருட்டு வந்த யானைகள் தம்மிடை மோதினால் எவ்வாறு குளம் கலங்குமோ, அப்படித் தன்னூர் அழிந்து போகுமே எனப் புலவனின் நெஞ்சம் அழுது எழுதிய பாடல் இது.

.....

ஆயிடைக் கன்றுபொரக் கலங்கிய தண்கயம்
போலப்,
பெருங்கவின் இழப்பது கொல்லோ,
மென்புனல் வைப்பின்தித் தண்பனை ஊரே!

புறநா- 341

ஊர் இழந்தசோகம் சங்ககாலப் புலவனுக்கும் ஒன்றே. ஈழத்துப் புலவனுக்கும் ஒன்றே. தமிழ்நாடு தந்த பரணரின் ஊர் இழந்த சோகத்தை ஒத்ததாய் தமிழீழப் புலவனுக்கும் வந்தது.

வரண்ட மண்ணில் வாழ்வை விளைத்தோம்
வாய்க்கால் ஓரப் புல்லுக்கும்
வாமும் முறைமை காத்தோம்
வியர்வை சொரிந்த உழைப்பின்
விளைச்சல் முன்றலில் அனைவர்க்கும்

காலம் வண்டிமாட்டின் சதங்கைகளாய்
கலகலவென்னக் குலுங்க நடந்த
அது ஒரு காலம்

.....

எங்கள் வயல்கள் எங்களுடையவை
எங்கள் தெருக்கள் எங்களுடையவை
இனியது இரவு இனியது நிலவு
இனியன எங்கள் காலை ஒவ்வொன்றும்

.....

இன்றோ எங்கள் மண்
கைம்மை பூண்ட பெண்ணாக
பட்ட காயங்கள் எழுப்பும் ஓலங்களோடு...

தனிமனிதரின் ஆணவத்தால் உருவாகும் போர்கள் அழிவுகளின் உச்சமாய் இருக்கும். மண்ணாசையால் மற்றநாடுகளைக் கவர நினைக்கும் மன்னனுக்கு, நீ, பகல் என்றும் இரவென்றும் பாராது பகைவரது ஊர்களைப் பொசுக்குவதிலேயே கண்ணாக இருக்கிறாய். உன்னால் எரித்து அழிக்கப் பட்ட பகைவரது ஊர்களிலிருந்தும் அழுகரல் ஒலித்த வண்ணம் உள்ளது. அங்கு சென்றும் துறையாடி வருவதில் நாட்டம் உடையவன் நீ என்று அவனால் நிகழ்ந்த அழிவுகளைச் சுட்டிக் காட்டி

வேருக்குத் திரும்புதல்

சிவா தட்சாயணி

கருங்குழல் ஆதனார் பாடிய பாடல் இது.

.....

எல்லையும் இரவும் எண்ணாய். பகைவர் ஊர்குடு விளக்கத்து அமுவிளிக் கம்பலைக் கொள்ளை மேவலை....

புறநா -7

புறநானூற்றுக் காலத்தைப் போன்றே நாடும் இன்று ஒரு போர்ச் சூழலுக்குள் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுள்ளோம். இன்றும் இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள எழுகின்ற பாடல்களாக, எரிந்து போன ஊர்களை, இழந்து போன காலங்களை, உறவுகளை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்ற பாடல்களாக எழுகின்றன.

மேலே குறிக்கப்பட்ட புறநானூற்றுக் காலப் பாடல் சொல்லும் ஊரின் நிலை ஈழத்தில் இன்று காணப்படுகின்றது. அப்பாடலைக் கீழே காணலாம்.

வெளியாரின் வருகையோடு
வேர்கொண்ட வாழ்வையும் பிடுங்கிக்
கொண்டு

மக்களெல்லாம் வெளியேறிய

ஓரிரவிற்குப்பின்

விடியப் பார்த்தால்

வாழ்வெனும் வெள்ளம் வற்றிக்கிடந்த திழலாய்
கிராமம்.

'ஊரான ஊரிழந்தோம் ஒற்றைப்பனைத்
தோப்பிழந்தோம் பாராள வந்தவரே உம்மையும்தான்
நாமிழந்தோம்' என்ற தமிழீழத்திற்குச் சொந்தமான கவிதை வரிகள், ஈழத்து ஊர்களில் இருந்து பிடுங்கி எறியப்பட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற ஒவ்வொரு தமிழர் வாழ்வின் துன்பத்தின் கதையைச் சொல்லும்.

விழுதுவிட்டுக் கிளையெறிந்து

வேர்கொண்ட வாழ்வு

வேறுவேறாய்ப் பெயர இருப்பிழந்தோர்

இப்போது எந்தக் காடோ கரம்பையோ

முன்விளையும் பாலையோ?

வேரிழந்த வாழ்வுக்கு தமிழர் முகம் கொடுப்பது இக்காலத்தில் மட்டுமல்ல., புறநானூற்றுக்காலத்திருந்தே அந்த அவல வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகத் தமிழர் இருக்கின்றனர். வீரம் பேசும் புறநானூற்றுக்கும் இப்போதைய புதுநானூறு களுக்கும் அடிநாதமாய் சோகமே இருக்கின்றது. (தொடர்ச்சி 18ம் பக்கம்)

போல் கதைப்பார். நான் அப்போது மிகவும் வயதில் குறைந்ததாவனாக காணப்பட்டதால் எனக்கு அவரைப் பற்றி ஆழமாகப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனால் எல்லாவற்றையும் அறியக் கூடிய வயது வந்த காலத்திலேயே அம்பகாமத்தில் ஆச்சியுடன் தங்கி நின்று படிக்கப் போயிருந்தேன்.

கற்கிடங்குப் பொங்கலுக்குப் பறைமேளம் அடிக்கும் அதே செல்லத்துரையைத் தினமும் அம்பகாமம் கிராமத்தில் காணமுடிந்தது. எனது ஆச்சியின் வீட்டுக்கு முன்பாக வேலி ஓரமாக ஒரு விருச்சமான புளியமரம் ஒன்று நின்று. அந்தப்

புளியமரத்தின் வேர்களில் தினமும் ஒரு எட்டுப்பேர் குந்தி இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அல்லது சாந்திருந்து அயந்து தூங்கிக் கொள்வார்கள்.

அவர்களில் பறை மேளம் அடிக்கும் செல்லத்துரையும் காணப்படுவார். மதியச் சாப்பாட்டு நேரங்களில் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்று விடுவார்கள். ஆனால் செல்லத்துரை மட்டும் புளியம் வேரில் சாய்ந்து கொண்டு பாக்கு, வெத்திலையை வாய்க்குள் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டு இருப்பார். எந்த நேரமும் ஒரு ஆழ்ந்த சிந்தனையிலேயே இருப்பார். எப்போதும் அவரின் முகம் சோகம், சிந்தனையிலேயே நிறைந்து காணப்படும்.

நான் அம்பகாமத்தில் தங்கியிருக்க தொடங்கிய நாளிலிருந்து தினமும் அவரைப்பற்றியே யோசித்துக் கொண்டிருப்பேன். அவரைப் பற்றி அறிய முற்பட்டால் யாரும் கூற மாட்டார்கள். இரு தடவை எனது ஆச்சியிடம் கேட்டுப்பார்த்தேன். கேட்டவுடன் ஆச்சி கொதித்து எழுந்து "உந்தப் பூராயம் எல்லாம் ஆராயவே கோத்தை உன்னை மினைக்கெட்டு என்னடட அனுப்பிவிட்டவள்". "இழுத்துவிட்டன் என்டா அலகு பிஞ்சு போடும் பிரமசத்திக்கு" என்று என்னில் ஏறிவிழுவா. இதே போல் ஆச்சியின் தமக்கை, அவவை நான் பெரிய பெத்தாச்சி என்று அழைப்பேன். அவரிடமும் கேட்பேன். அவவும் என்னில எரிஞ்சு விழுவா. 'நீங்கள் முளைச்சிட்டியள் தானே இனி உந்த பூமானுகள்தான் ஆராயும். எனக்கு வெருகுது வாயிலை கண்டியோ போடா அங்கால எண்டு' என்னை துரத்திவிடுவா.

நானும் பலதடவைகள் கேட்டிருக்கிறேன்.

ஆச்சியும் பெரிய பெத்தாச்சியும் சொல்லவே இல்லை. இவர்களின் நடத்தை எனக்கு கெதியில் அறிந்து விடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை தூண்டியது. அம்மா ஒரு தடவை அம்பகாமம் வந்த போது இதைப்பற்றிக் கேட்டன். அம்மா ஏதோ வாய் எடுத்து சொல்ல வந்து விட்டு 'ஏன் இதொல்லாம் உனக்கு இப்ப உதெல்லாம் சின்னப்பிள்ளையள் கேட்கிற கதையில்லை. நீ அம்பகாமத்தில்தானே இருக்கிறாய் போகப் போக எல்லாம் தெரிந்து கொள்வாய்' என்று கதையை மறப்பி விட்டார்.

என் சிந்தனையெல்லாமே செல்லத்துரையாரை அறிவது பற்றியே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அவர் மீதான அவதானிப்புக்கள் அதிகரித்துக் கொண்டேயோனது. எனது உறவினர்கள் பலரும் யாருக்கோ பயந்து பயந்து அவருடன் கதைப்பது போல் என்னால் உணர முடிந்தது. சிலர் உறவு முறைப் பெயர்கள்

கொண்டு அழைத்ததை அவதானித்தேன். இவரை குஞ்சியப்பு என்றும் இன்னும் சிலர் சின்னம்மான் என்றும் 'அண்ணை அண்ணை' என்றும் அழைத்து மெதுவாக உரையாடுவதை அவ தானித்திருந்தேன். ஆனால், யாரும் சனநடமாட்டம் இல்லாத வேளையில் தான் உறவு பெயர் சொல்லி அழைப்பார்கள்.

இரண்டு பேர் தம்பட்டம் அடிப்பார்கள். இரண்டு பேர் பெரிய மேளம் அடிப்பார்கள்.

செல்லத்துரை யாரைப் பற்றியும் பொருட்படுத்தாது எல்லாரையும் பெயர் சொல்லி அழைத்து உரையா

டுவார். எனது ஆச்சியை சின்னம்ச்சாள் என்று வரும் இல்லாத வேளைகளில் உறவுபெ சொல்லிக் கதைத்திருக்கிறார். அதே போல் பெத்தாச்சியைப் பெரியம்ச்சாள் என்று அழை உரையாடியிருக்கிறார். ஆனால் அவர்கள் முன் உறவுப் பெயர் சொல்லி அழைப்பது இல்லை. உ களின் காதுகளுக்குக் கேட்கும் படியாகக் கமமாட்டார்.

ஆச்சிக்கு இரண்டு சகோதரர்கள் இரு றார்கள். மூத்த சகோதரருக்கு நிறையப் பிள்ளை இருக்கிறார்கள். ஆச்சிக்கு பக்கத்திலேயே அவர் குடியிருந்தார்கள். ஆச்சியின் இளைய சகோடி மனைவியைப் பிரிந்து ஆச்சியுடனேயே கமலமாக வசித்து வந்தார். அவர் என்மீது நிறைய பற்றுப் பாசம் வைத்திருந்தார். வெளியில் போ போதெல்லாம் 'தரம்பா வா வன் உங்கால போ வருவம்' என்று என்னைச் செல்லமாக அழைத் தன்னுடன் கூட்டிச் செல்வார். அவர் ஒரு உயிந்திரம் ஒட்டுபவராக வேலை செய்து வந்த நான் அப்பப்பா என்றே அவரை அழைப்பே அப்பப்பா, செல்லத்துரையார் மீது ஒரு அனுத் ததைக் கொண்டிருந்ததை நான் உணர்ந்து கொ டேன். செல்லத்துரை வெளியில் இருந்தால் உன் உண்ணவோ, தேனீர் அருந்தவோ மாட்டார். இதை செல்லத்துரை விளங்கிக் கொண்டிருந்த சாப்பாட்டு நேரங்களில் அப்பப்பா வீட்டில் இருந்த செல்லத்துரை அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்து போ விடுவார்.

அப்பப்பாவுக்கு காசு வரும் வேளைய சாராயம் வேண்டி வந்து குடிப்பார். செல்லத்துரை அந்த நேரங்களில் புளியம் வேரில் இருந்த எண்டால் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைத்து சாராய ஊத்தி வைத்துக் கொண்டு என்னைக் கூப்பிட 'இஞ்சேர் தரம்பா இதை ஆருக்கும் தெரியாம கொண்டு அவரிடடை குடு' என்பார். நானு மறைத்து வைத்துக் கொண்டுபோய்க் குடுப்ப செல்லத்துரையர் சரிந்து புளியம் வேரி படுத்துக்கொண்டே தோளில் இருக்கும் 'துவாயா மறைத்துக் கொண்டு குடிப்பார். இந்த சாராய கிளாஸ் மறைத்துக் கொடுக்கும் சம்பந்தமா விசயத்தால் எனக்கும் செல்லத்துரையருக்கும் ஒ நெருங்கிய உறவு ஏற்பட்டது. செல்லத்துரைய என்னைக் கண்டால் முகம் மலரச் சிரிப்பா அவரும் என்னை "தரம்பா" என்று அழைத்து கொள்வார்.

ஒரு நாள் அப்பப்பா தனியாகத் தன்னை அடித்துக் கொண்டு இருந்தார். ஆச்சியும் வீட்டில் இல்லை. நான் மெதுவாக அப்பப்பாவிட செல்லத்துரையரைப் பற்றிக் கதை கொடுத்தேன். "அப்பப்பா உவர் செல்லத்துரையர், கோயிலினை பறைமேளம் அடிக்கிறவர், யார்?" என்று கேட்டேன். என்னைப் பார்த்து மெல்லமாக சிரித்துக் கொண்டார். அப்பப்பா கட்டாயம் சொல்லுவார் என்ற எண்ணம் என் மனதில் எழுத் தொடங்கியவுடன் மீண்டும கேட்டேன். அரைக் கிளாஸ் சாராயத்தை அண்ணாக்காய் ஊத்திவிட்டு 'செல்லத்துரை யாரும இல்லை உவர் பொன்னுத்துரை அத்தான், தம்பிதான்' என்று விட்டு 'அவன் பாவி அவற்றை குறுக்குப் புத்தியாலை கெட்டுப் போய் இருக்கிறார் என்று விட்டுக் கைகள் இரண்டையும் தொடையில் தடவி ஒரு பெரிய மூச்சு விட்டு விட்டு மீண்டும் ஒரு கிளாஸ் நிரப்பி தண்ணியடிக்கத் தொடங்கினார். □

(27ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நூலின் ஆசிரியர் சிந்தனையின் எழுத்துக்களும் தமிழ் எழுத்துக்களும் ஒத்திருப்பதாகக் கூறும்போது, இவ்விடயம் பற்றிய முன்னோர் ஆய்வுகள் பற்றிய மொழியியல் அறிஞர் க.சக்திவேல் செய்த ஆய்வுநூல் பட்டப்படிப்புத் தளத்தில் நின்று உதவினாலும் அவை ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டுக்களின் ஆதாரங்களை முன்வைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அவற்றின் படங்களுடன் இந்நூலில் சேர்த்திருந்தால் மிகவும் பயனுடையதாக இருந்திருக்கும். ஆசிரியர் பல நூல்களைக் கற்று அதனுடாகத் தனது சிந்தனைக்கும் தன்வழிவுக்கும் எட்டிய வகையில் நின்று ஆய்வு செய்துள்ளமை புலப்படுகின்றது. இவர் ஒரு விஞ்ஞானத்துறை சார்ந்த அறிஞர். இந்த அறிஞரின் மொழியியல் பற்றிய தேடல் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் மொழி, எழுத்து வடிவம் போன்ற துறைசார்ந்த படிப்பை

முடித்து அல்லது அதனுடான கற்றலின் பின்னணியில் எழுதுவாராயின் திந்தனாள் உயர்ந்த இடத்திற்கு சென்றிருக்கும்.

முதன்முதலில் கனடாவில் தமிழ் எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆய்வு வெளி வந்திருப்பது கனடியத் தமிழருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விடயம். இந்த முயற்சியை ஓர் ஆரம்பமாக எடுத்துக்கொண்டு இத்துறை சார்ந்தவர்கள் இதனைத் தொடரவேண்டும். அதற்கு "என் மொழியின் கதை" முதல் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். அழகான எழுத்துவடிவங்களைக் கொண்ட வண்ண அட்டைப்படத்துடன் கூடிய இந்நூலைப் பெற்றுப் படிப்பதனால் எமது மொழிபற்றிய ஒருவகைச் சிந்தனை வரலாம். இது எமது தேடலுக்கான ஆரம்பம் என்று உறுதி கூறிக்கொள்கின்றேன்.

ச.வீ.துருவசங்கரி. என்மொழியின் கதை . மீனாட்சி பதிப்பகம். கனடா. 2003.

2014

பாரம்பரிய தொழில் செய்து வரும் இச்சமூகத்தினர் தங்கள் இளம் வயதிலேயே கல்விக் கூடங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு, தங்களது குலத் தொழிலைச் செய்ய முனைந்து விடுகிறார்கள். இத்தொழில் கலை நுட்பமும், மதி நுட்பமும், பொறுமையும், நுணுக்கமும் சேர்ந்த சிறப் பாணகைவினைக் கலையாகும்.

விஸ்வகர்ம தட்டார் சமூக மக்கள் கல்வியில் பின் தங்கியிருந்தாலும், கலையில் தேர்ச்சியும், நுட்பமும் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். சில இடங்களில் பிறசாதியினர் இக்கலையைப் பழகி னாலும், இச்சமூக மக்களிடம் வாய்க்கப்பட்டுள்ள கலை நுட்பம் அவர்களுக்கு வாய்ப்பது இல்லை என்றே கூறலாம். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொரு த்தவரையில் பிற சாதியினர் யாரும் இத்தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. வியாபார ரீதியாக பெரிய நகைக் கடைகளைப் பிற சமூகத்தினர் நடத்தி வந்தாலும் பொன்னால் ஆபரணம் செய்யும் கலையைக் குறிப் பிட்ட சமூகத்தினரே செய்து வருகின்றனர்.

தட்டார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் இளம் வயதிலேயே இக்கலையில் ஈடுபட அவர்களது குடும்பச் சூழலும் காரணமாக அமைகிறது. பெரும் பாலும், தட்டார்கள் தங்களது வீட்டின் முன் பகுதியையே பட்டறையாக (தொழில் புரியும் இடம்) கொண்டிருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக சிறுவர்கள் பள்ளிக்குப் போய் வந்த நேரம் போக, அநேக நேரங்களில் பட்டறையில் இருக்க வேண்டிய நிலை. மேலும் தட்டாருக்குச் சிறிய வேலைகள் செய்யச் சொல்வதற்குச் சிறுவர்களே ஏற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இதன் காரணமாக, இளம் வயதிலேயே சிறுகச் சிறுக, இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர். சில சிறுவர்கள் பள்ளி விடுமுறையின் பொழுது முழு நேரம் பணிபுரிவார்கள்.

தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ளும் விதம்

பொன்னால் ஆபரணங்கள் செய்யும் கலை காலங்காலமாக குலத் தொழிலாக செய்யப்பட்டு வருகிறது. இம்மக்கள் தங்களது முன்னோரிடமிருந்து உற்று நோக்கல், பழகுதல், பயிற்சியின் மூலம் கற்றுக் கொள்கின்றனர். ஏறத்தாழ ஒன்பது அல்லது பத்து வயதில் சிறுவர்கள் இத்தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள். முதலில் இவர்கள் எடுபிடி வேலைச் செய்பவர்களாக அமர்கிறார்கள். காபி, மீ வாங்கி வருதல், காலையில் வந்ததும் இடத்தைச் சுத்தம் செய்து பட்டறைச் சாமான்களை (பொன் ஆபரணம் செய்யப்படுகின்ற கருவிகளை இவ்வாறு அழைக்கின்றனர்) எடுத்து வைக்க, உமிலோடை இட்டு நிரப்ப, கரியையிட்டு தொழிலுக்குத் தேவையான கருவிகளை ஆயத்தமாக

நெல்லை மாவட்ட தட்டார்களின் வாழ்வியலும் நகைத் தொழில் நுணுக்கங்களும்(பகுதி 2)

தட்டார்களின் தொழில் நுட்பங்கள்

எடுத்து வைக்கின்றனர். இக்கால கட்டத்தில் அவர்கள் அனைத்து ஆயுதங்களின் பெயர்களையும், அதன் தேவைகளையும் அறிந்து கொள்கிறார்கள். இது பயிற்சியின் முதல் படியாகக் கருதப்படுகிறது.

அடுத்தாக, தங்கத்தை தகடாக தட்டுவதற்கும், உருக்குவதற்கும் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள். இக்காலகட்டத்தினூடே தட்டார் எவ்வாறு ஆபரணங்களைச் செய்கிறார் என்று அருகிலிருந்து கவனிக்கிறார்கள். இந்தக் கவனிப்பின் மூலமே எவ்வாறு செய்வது என்ற புரிதல் கிடைக்கிறது. பின்னர் நகைகளின் சிறிய பாகங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்து, பழக்கம் பயிற்சியின் காரணமாக இத்தொழிலின் அனைத்து நுட்பங்களையும் தெரிந்து கொள்கின்றனர்.

இத்தொழிலைப் பரம்பரையாகச் செய்து வரும் ஒருவர் 'எனது மகனுக்கோ படிக்க வரும் மற்றவருக்கோ தொழில் பற்றி 10 சதவீதம் மட்டுமே கற்றுக் கொடுக்கிறேன். மீதி 90 சதவீதத்தை அவன் தன்னுடைய ஆர்வம், புத்தி கூர்மை. நுட்பத்தின் காரணமாக தானாகவே கற்றுத் தேர்கிறான்' என்று கூறுகிறார்.

முன்பு, இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் நெத்திச்சுட்டி. நாகரிலிருந்து. கால்மெட்டி வரை செய்பவர்களாக இருந்தனர். அனைத்து வேலைகளையும் அவர்களே செய்வர். ஆனால் இன்றுள்ள கலைஞர்களிடம் இத்தன்மை குறைந்துள்ளது. அனைவரும் அனைத்து வகை ஆபரணங்கள் செய்யப்பழகியிருந்தாலும், குறிப்பிட்டதொரு ஆபரண

த்தைச் செய்வதில் மட்டும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். மோதிரம் மட்டும் செய்ய, நகைகளின் டிசைன் செய்ய, கல் நகைகளில் கற்களை வைக்க, எனாமல் வேலைபாடுள்ள நகைகளில் எனாமல் வேலை செய்ய என்று குறிப்பிட்ட வேலைகளைச் சிறப்பாக தெரிவு செய்து அதில் சிறந்துள்ளனர். இன்றும் இத்தொழிலில் சிறு வயதில் இருந்து பழகத் தொடங்குபவர்கள் அனேகம் பேர் உள்ளனர்.

அணிகலன்களை உருவாக்கும் விதம்

பொன்னால் ஆபரணங்கள் செய்யும் இக்கலையில் பொன்னைக் குறித்து முழுக்கத் தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. உலோகங்களிலேயே பொன் தான் சுத்தமான உலோகம் துருப்பி டிப்பதில்லை. தன் பொலிவையும் இழப்பதில்லை. மற்ற உலோகத்திலுள்ள இரசாயண மாற்றம் மனித உடலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும். ஆனால் பொன், மனித உடலுக்குள் சென்றாலும் நன்மையே விளையும். பொன்னிற்குச் சில நோய்களைத் தீர்க்கும் மருத்துவ குணமும்

உண்டு. எனவே தான் அணிகலன்கள் எல்லாம் பொன்னால் செய்யப் படுகின்றன. தங்கத்தைப் பெரிய வியாபாரிகளிடம் இருந்து வாங்குகின்றனர். இவ்வியாபாரிகள் மறை முகமாகவே இத் தங்க விற்பனையில் ஈடுபட்டு உள்ளனர். மற்றும் கழிவு தங்கத்தைச் சேகரித்து பின்பு அதிலிருந்து சுத்தத் தங்கத்தைப் பிரித்து எடுத்த அதனையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். தங்கத்தைப் பிரிக்க இரண்டு முறைகள் உள்ளன.

1. புடம் போடுதல்
2. மூசு போடுதல்.

புடம் போடுதல்

புடம் போடுதல் சற்று சிரமமான வேலை. இன்று அதிக வேலைப்பளுவால் இதனை யாரும் செய்வது இல்லை. மேலும் புடம் போடுதல் மிகக் கவனமாக செய்யவேண்டிய காரியம் ஆகும். புடம் போடுதல் மூன்று நிலைகளாகச் செய்யப்படுகிறது. பழைய, கழிவு தங்கத்தை நன்கு அரைத்துக் கொள்கிறார். (அரைப்பது என்பது தகடாக அடிப்பது என்பதனைக் குறிக்கும்) அதனைப் புளிக்கரைசலில் தோய்த்து உப்புத்தாள்,செங்கல் தூள் கொண்டு தேய்கின்றனர். பின்னர் இதனை மண் சட்டி ஓட்டில அடுக்கி அதனை மற்றொரு ஓட்டினால் மூடி அடுக்கப்பட்ட எருக்களின் மீது வைத்து மேலும் எருக்களை அடுக்கி மூட்டம் போடுகின்றனர். மூட்டம் போட மூன்று மணிநேரம் ஆகும் என்று கூறுகின்றனர். ஆறிய பின் தகடை எடுத்து மீண்டும் புளிக்கரைசலில் தோய்த்து எடுத்து உப்புத்தாள்,

Canadian Scholarship Trust Plan (Since 1960)

Exclusively Distributed by the CST Consultants Inc.
FIRST & LARGEST RESP (OVER \$1.5 Billion in Deposit) 416.540.6599

- இலாபநோக்கற்ற நிறுவனம் (Non-Profit Organization, No Share holders)
- கனடா அரசு வழங்கும் உயர்கல்விக்கான உதவிப்பணம் (CESG) வருடா வருடம் \$400 மொத்தம் \$7,200 வரை
- உங்கள் முதலீடு முற்றிலும் காப்புறுதி செய்யப்பட்டு அல்லது அரசு உத்தரவாதம் செய்யப்பட்டு உள்ளது.

தினோ அன்ரனி
Branch Manager / ED

12
வெட்டி

செங்கல் தூள் கொண்டு தேய்க்கின்றனர். பின்னர் மேற்கூறியவாறே மூட்டம் போடுகின்றனர். மூன்றாவது முறையும் இவ்வாறே மூட்டம் போட்டு எடுத்த பின் தங்கம் சொக்கத் தங்கமாக சுத்தமான தங்கமாகக் கிடைக்கும். மூட்டம் போடும் பொழுது தங்கத் துடன் கலந்திருக்கும், செம்பு மற்றும் மாசுக்கள் ஆவியாகி வெளியேறி விடும். தங்கம் மட்டுமே தங்கியிருக்கும். இம்முறையில் மிக கவனமாக மூட்டம் போட வேண்டும். அதிகளவு வெப்பம் கொடுக்கும் பொழுது தங்கமும் உடன் சேர்ந்து ஆவியாகிவிடும். கவனமும் அதே நேரம் நீண்ட நேரமும் எடுக்கக்கூடிய முறையாகும்.

மூசு போடுதல்

மூசு போடுதல் முறையில் ஐந்து நிமிடத்தில் சுத்தமான தங்கத்தைப் பெறலாம். மூசு போடுவதில் கழிவு தங்கத்தைச் செம்பு அல்லது வெள்ளி கலந்து அமிலத்தில் கொதிக்க வைக்கின்றனர். மாசுக்கள் அமிலத்தில் கரைந்து விடும். இதன்மூலம் சுத்தமான 24காரட் தங்கம் கிடைக்கிறது. அமிலத்தில் கரைந்திருக்கும் வெள்ளியையும் தனியாக பெறலாம். எனவே, இன்று இம்முறையிலே அதிகமாக தங்கம் சுத்திகரிக்கப்படுகிறது. இவ் வேலையில் இன்று மார்வாடி சமூகத்தினர் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

தங்கத்தின் இயல்பு

சுத்த தங்கம் இயல்பில் இளக்கமான தன்மை கொண்டது. உடைந்துவிடும் தன்மை கொண்டது. இதன் தரத்தினை காரட் என்ற அலகில் வரையறுக்கின்றனர். (1 கிராம் தங்கத்தை 1கி.மீ. நீளமான கம்பியாக இழுக்க முடியும்). சுத்த தங்கம் என்பது 24காரட் என்றும் அதாவது 100மூ தங்கம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. சுத்தத் தங்கம் அபரஞ்சி, சொர்ணா என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தங்கம் ஆபரணங்கள் செய்வதற்கு ஏற்றது அல்ல. காரணம் அதன் இளக்கமான தன்மையாகும். எனவே அதனுடன் செம்பு சேர்க்கின்றனர்.

10 கிராம் தங்கத்துக்கு 1 கிராம் என்ற அளவில் செம்பு சேர்க்கின்றனர். இதன்மூலம் தங்கம் உறுதியைப் (Temper) பெறுகிறது. இப்பொழுது இதன் தரம் 22காரட் என்ற நிலையில் உள்ளது. தங்கத்தின் தரத்தை இவர்கள் டச்சு என்று பேச்சு வழக்கில் கணக்கிடுகிறார்கள். செம்பு கலப்பில்லாத தூய தங்கம் 100 டச்சு ஆகும். 10 கிராமுக்கு 1 கிராம் செம்பு சேர்க்கும் பொழுது தங்கத்தின் டச்சு 90 ஆகக் குறைகிறது. இக்கணக்கில் தான் தங்கத்துடன் செம்பு சேர்த்து ஆபரணங்கள் செய்ய வேண்டும். லாப நோக்கிற்காக செம்பின் வீதங்களை அதிகரித்தும் நகைகள் செய்யப்படுகின்றன.

மராட்டியத்தில் செம்பிற்குப் பதிலாக, வெள்ளி சேர்க்கின்றனர். தங்க வெள்ளி கலப்பிலான உலோகத்தைக் கொண்டே கோயில் நகைகள் (கிரீடம், அங்கிகள், அலங்கார வளைவுகள்) செய்யப் படுகின்றன. தங்கத்தின் உறுதிக்காக சேர்க்கப்படும் இப்பொருள்களைச் சேர்மானம் என்று அழைக்கின்றனர். சேர்மானம் எவ்வளவு சேர்க்கின்றனர் என்பதைப் பொறுத்து தங்கத்தின் தரம் அமைகிறது.

தங்கத்தை உருக்கி பின்பு அதனைச் சுத்தியல் கொண்டு தட்டி தங்களுக்கு வேண்டிய வடிவிற்கு அதனை மாற்றிக் கொள்கின்றனர். முன் காலத்தில் தட்டிய தங்கத்தைத் தகடாகவோ, கம்பியாகவோ நீட்டுவர். இதற்கு தங்கத்தை அரைத் தல் என்று பெயர். இன்று இப்பணியைச் செய்ய இயந்திரம் வந்துவிட்டது. இயந்திரத்தில் கொடுத்து தங்களுக்கு வேண்டியவாறு தகடாகவோ, கம்பியாகவோ நீட்டிக் கொள்கிறார்கள்.

பின்னர் தங்கக் கம்பிகளைப் பின்னி ஆபரணங்களை வடிவமைத்து செய்கின்றனர். நகையில் வடிவினை நுட்பமாக, செதுக்கி, வெட்டி பொருத்தி ஆபரணங்களைத் தயார் செய்கின்றனர். வளையங்களைப் பொருத்தி கம்பிகளை இணைப்பதற்கு

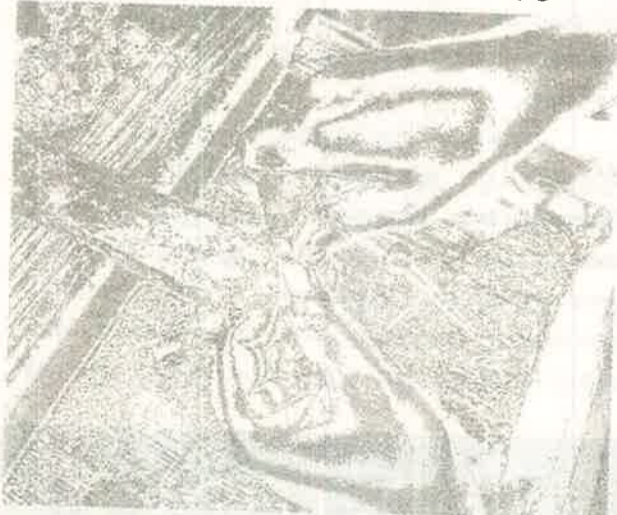
ஊதுதல் என்று பெயர். இதற்கு தங்கப் பொடி களையே பயன் படுத்துகின்றனர். இப்பொடிகள் தரம் குறைந்த தங்கமாக இருக்கும். இதனைச் சன்னம் என்று அழைக்கின்றனர். தரம் குறைந்த தங்கத்தைப் பயன்படுத்தக் காரணம் தங்கத்தின் உருகுநிலை அதிகம் உடன் பிற உலோகங்களைச் சேர்க்கும் பொழுது அதனுடைய உருகுநிலை குறைகிறது. இதன் காரணமாக தங்கம் விரைவில் உருகி இணைப்புகளை இணைக்கிறது.

நகைகள் இறுதி வடிவம் பெற்றதும், அடுத்தக் கட்ட வேலை பட்டை வெட்டுதல் ஆகும். இதன் மூலம் நகைகள் மெருகேற்றப் படுகின்றன. நுண்ணிய, உருக்கினால் செய்யப்பட்ட கூர்மையான கருவிகளைக் கொண்டு பட்டை வெட்டப்படுகின்றது. போரை (புகரை) மெருகு கதிர் போன்ற கருவிகள் இதற்குப் பயன்படுகிறது. இக்கருவிகளைக் கொண்டு தேய்த்து தட்டி நகைகளுக்கு மெருகிடுகின்றனர். (இன்று மெருகிடுதலுக்கும், பட்டை வெட்டுவதற்கும் இயந்திரங்கள் உள்ளன.) பட்டை வெட்டுதலின் மூலம் ஆபரணத்தின் மேலுள்ள நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஆபரணங்கள் செய்வதில் இறுதி கட்டப்பணி மிகவும் முக்கியமானதாகும். இறுதிகட்டப்பணி (Finishing work) சிறப்பாக இருந்தால் தான் ஆபரணம் சிறப்பாக பொலிவுடன் அமையும். இறுதி வடிவம் கச்சிதமாக (Finishing) அமையவேண்டும். எனவே, அதிகக் கவனமும், நுட்பமும், கலைநயமும், தேவைப்படுகிறது. தங்களைத் கற்பனையைக் கலந்து புதிய, புதிய வடிவங்களைச் செதுக்கி ஆபரணங்களைச் சிறப்பாக முடிக்கின்றனர்.

அணிகலன்களின் வகைகள்

பொதுவாக உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரைப் பலவிதமான ஆபரணங்கள் உள்ளன. உச்சந்தலையில் வைக்கும் நாகர், நெற்றிச்சட்டி இதிலேயே வடிவமைப்பு, கற்கள் அமைப்பு இவைகளைக் கொண்டு பலவிதமான அமைப்புகளில் ஆபரணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. தூரிய பிரபை, சந்திர பிரபை, திருகுப்பூ, உச்சிப்பில்லை, மூக்குத்தி, புல்லாக்கு, தோடு, காதுமலர், தொங்கட்டான், காதுமாட்டி, ஜடைப்பில்லை, கொப்பு, கொக்கிப்பூ, அட்டியல், சங்கிலி, ஆரம், மாலை, வங்கி, கங்கணம், வளை, மோதிரம், காப்பு, ஒட்டியாணம், அரைச்சலங்கை, தண்டை, கொலுசு, மெட்டி என்று பொதுவாகக் கூறலாம். பழங்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட நகைகள் தாடங்கம் (தோடு), கண்டிகை பக்கிரிவம், கீரைவேயுறாரம், அரும்புச்சரம், மணியாரம், முத்தாரம், கொங்குதுப, மணிமாலை, வைஜெயந்தி (புஷ்பராகம், நீலம், கெம்பு, வைரீரியம், பச்சை ஆகிய ஐந்து மணிகள் சேர்ந்த கொத்து).

இதில் ஒவ்வொரு வகை பரணங்களிலுமே பல வகைகள் உள்ளன. பொதுவாக சங்கிலி என்று அழைக்கப்படும் ஆபரணத்தில் இடம் பெறும் பதக்கத்தைக் கொண்டு அதற்கு பல பெயர்கள் உண்டு. வடிவமைப்பைக் கொண்டு முத்துமாலை, தென்னம்பாளை, கச்சப்பூறம், சுயிறு, கோபி, பூசுண்டு, கொடி, பொட்டிப்பு, சூர்க்கொடி, நாகரி, தென்னம்பூரி, வெண்டி, பின்னல் கொடி, மலேயா, சுடியச்சு, மைனர், காங்கிகாமணி, காப்பிக்கொட்டை, சங்கிலிமையி பெரிய வளவில் உறுத்தி செய்து

வெல்வெட், டெல்லி, வி செயின் என்று பல வகைகள் உள்ளன.

இவற்றைப் போல அட்டியல், நெக்லஸில் சுமாராக 2,000 வடிவங்கள் உள்ளன. இவ்வாறே மோதிரம், வளையல், தோடு, தொங்கட்டானிலும் பல வகைகள் உள்ளன. இன்று கசத்தோடு, கசமாலை என்று அழைக்கப்படும் ஆபரணங்கள் மிகவும் புகழ் பெற்றுள்ளன. தங்கத்தைக் கம்பியாக்கி கம்பியை வளைத்துப் பின்னி, தோடு, தொங்கட்டான், மாலை செய்யப்படுகின்றன. இதனால் குறைந்தளவு தங்கத்தைக் கொண்டு பல்வேறு வடிவங்களில் ஆபரணங்களைத் தயார் செய்ய முடிகிறது. இவை மக்களிடம் அதிகளவு வரவேற்பு பெற்றுள்ளன.

நகைத்தொழிலின் இன்றைய நவீனநுட்பங்கள்

முழுவதும் கையினால் செய்யப்பட்டு வந்த நகைத் தொழிலில் இன்று வேலை பளுவைக் குறைக்கும் வகையில் இயந்திரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தங்கத்தை அரைப்பதற்குச் (தகடாக கம்பியாக மாற்ற) சாதாரணமாக இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதிகமான எண்ணிக்கையில் சிறிய வடிவ மணிகள், பூச்சுகள் தேவைப்பட்டால் அவைகளையும் இயந்திர உதவியால் அச்சுப் பதித்து பெறுகின்றனர். இதனால் கணிசமான அளவு உடலுழைப்புத் தவிர்க்கப்படுகிறது.

தொழில் நுட்பங்கள் முன்னேறி இருப்பதால், இன்று ஒருவரே அனைத்து வேலைகளையும் செய்வது இல்லை. வேலைகள் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு கழுத்து ஆரம் தயாரிப்பை எடுத்துக் கொள்வோம். முன்பு தங்கத்தை உருக்குவதில் இருந்து கடைசி கட்ட மெருகிடும் வேலை வரை ஒருவரே செய்து முடிப்பர். இன்று தங்கத்தை உருக்கும் ஆசாரி, தகடாக அடிக்க இயந்திர உதவியை நாடுகிறார். பின்பு அச்சிருப்பின் அதில் வைத்து அடிக்கிறார். புதுவிதமான வடிவமைப்பாக (Design) இருப்பின் அதில் தேர்ந்த கலைஞரின் உதவியை நாடுகிறார். வடிவமைப்புக் கலைஞரின் வேலை. கொடுக்கப்பட்ட தங்கத் தகட்டில் வேண்டிய வடிவமைப்பைச் செதுக்கித் தருவது.

வடிவமைப்பாளரின் உதவியுடன் அந்த ஆபரணத்தின் முழு உருவைச் செய்து முடிக்கிறார். கல் ஆபரணமாக இருப்பின், கல் வைப்பதில் சிறந்து விளங்கும் கலைஞர் உதவிக்கு வருகிறார். அவாிடம் ஆபரணத்தையும், கற்களின் அமைப்பையும் சொல்லி விட்டால் விரைந்து கலை நயத்துடன் கற்களைப் பதித்துக் கொடுக்கிறார். இவ்வாறாகப் பல்வேறு கலைஞர்களின் உதவியுடன் ஆபரணம் தயாராகிறது. வேலை எளிதில் முடிகிறது. முன்பு ஒரு மாதம் எடுத்துக் கொண்ட வேலையானது, இன்று 10 நாட்களில் முடிந்துவிடுகிறது.

இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களான மும்பை, கல்கத்தா, சென்னையில் ஆபரணங்கள் தயாரிப்பில் இயந்திரங்கள் அதிகளவு ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தங்கத்தை இயந்திரத்தில் கொடுத்தால் ஆபரணமாக மாற்றித் தரும் இயந்திரங்கள் உண்டு. இதன் உதவியால் சங்கிலி அதிகளவு தயாரிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ரகங்களை மட்டுமே தயாரிக்க முடியும். மேலும் இயந்திரங்கள் வழியாக ஆபரணங்கள் தயாரிக்க அதிகளவு தங்கம் தேவைப்படுகிறது. உதாரணமாக 100 கிராம் எடையில் ஒரு சங்கிலி செய்ய வேண்டுமாயின் 200 கிராம் தங்கம் இயந்திரத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டும். மேலும் இதன் உதவியால் ஒன்று, இரண்டு போன்ற சிறிய எண்ணிக்கையில் ஆபரணங்களைச் செய்ய முடியாது.

வியாபார ரீதியாக பெரிய அளவில் ஆபரணங்களைத் தயாரிக்க இயந்திரங்கள் உதவியாக உள்ளன. இதில் தயாராகும் ஆபரணங்களின் வடிவமைப்பைக் கைகளால் செய்வதன் மூலம் கொண்டு வர இயலாது. இடம் கணக்கில் தங்கத்தைச் செலுத்தி, சங்கிலிமையி பெரிய வளவில் உறுத்தி செய்து

வைத்துக் கொண்டு, பின்னர் தேவையான அளவில் வெட்டி அழகுக்காக குண்டுகள் கொக்கி இணைந்து விற்பனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன.

புதிய, புதிய அணிகலன்கள் உருவாக்கும் விதம்

பொதுவாக இன்று சந்தையில் புதிய நவீன என்ற பெயரில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் ஆபரணங்கள் அனைத்துமே பழையகால ஆபரணங்களே. இன்றைய இயந்திரமயமான உலகில் ஆபரணங்களின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்ட ஆபரணங்கள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. பண்டைக்கால ஓவியங்கள், சித்திரங்கள் சிற்பங்களின் ஆபரண வேலைப் பாட்டுடன் சிறிது கற்பனை கலந்து இன்றைய தழுவலுக்குத் தக்கவாறு ஆபரணங்களை வடிவமைக்கின்றனர். இன்றைய அனைத்து ஆபரணங்களும் பண்டைய மோஸ்தரின்படியே வடிவமைக்கப்படுகின்றன. ஆபரணங்களை வடிவமைக்கும் பொழுது வாடிக்கையாளரின் விருப்பப்படி மாதிரியைக் கொண்டு வடிவமைத்தாலும், எந்த அணி கலனும் ஒன்றுக்கொன்று 100வீதம் ஒத்திருப்பதில்லை. கலைஞரின் கற்பனைக்கு ஏற்ப சிற்பி மாற்றங்கள் இருந்தே தீரும் வடிவமைப்பில் திருநெல்வேலி நகர தட்டார்களில் பலர் சிறந்து விளங்குகின்றனர். இவர்களின் சிறந்த வடிவமைப்புகள் World Gold Council வெளியிடுகின்ற கையேடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. பண்டைக் காலத்தைப் போல கன முள்ளதாகச் செய்யாமல் எடை குறைந்த அளவில் பண்டைய கால ஆபரணமாதிரியில் இன்று ஆபரணங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இன்று இத்தகு ஆபரணங்களை பெருவாரியாக வரவேற்பைப் பெற்றுள்ள தாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். பூக்கள், கொடிகளின் அமைப்பில் தயாராகும் ஆபரணங்களுக்குச் சிறந்த வரவேற்பு உள்ளது.

அணிகலன்கள் செய்யும் பொழுது சடங்குகள்.

அணிகலன்கள் செய்யும் கலைஞர்கள் தொழில் ரீதியாக இதனை செய்வது என்பதினை விட அணிகலன்களை அணியும் மக்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மனச் சுத்தியுடன் வேலை செய்து வந்ததாக கூறினார்கள். இன்று வியாபார ரீதியாக இத்தொழில் மாறிவிட்டதில், கொடுக்கப்பட்ட வேலையைக் கவனத்துடன் குறித்த நேரத்தில் முடித்துக் கொடுத்து, வியாபார ரீதியான உறவைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதில் கவனமாக இருக்கின்றனர்.

முன்பு தங்க ஆபரணங்களில் தெய்வ உருவங்கள் செதுக்கப்படும் பொழுது அதற்கென்று விசேஷமாக பூசை செய்து வேலையைத் தொடங்குவது இருந்தது. இன்று இவை மிகவும் குறைந்து விட்டது. சில மூத்தக் கலைஞர்கள் இன்னமும் அதே பக்தி சிரத்தையுடன் செய்து வருகின்றனர்.

இன்று விடாமல் பின்பற்றப்பட்டுவரும் சடங்கு என்று கொண்டால் தாலிக்கு, பொன் உருக்குவது தாலி செய்வதில் கவனத்துடன் பயபக்தியாகவே செய்கின்றனர். தாலி பெண்ணின் கழுத்தில் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே இவர்களைச் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதில் தவறாமல் இருக்கச் செய்து வருகிறது.

இன்றைய தலைமுறையினரின் நகைத்தொழில் குறித்த கருத்து

எல்லாக் கலைஞர்களும் இத்தொழிலைக் குறித்துக் கூறும் பொழுது, இத்தொழில் நசிந்து வருவதாகக் கூறினர். பிறர் கண்ணுக்கு ஆடம் பரமாகத் தெரியும். இத்தொழில் கடும் உழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டிய தொழிலாகும். உழைப்புக்கேற்ற அளவு ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. மிகவும் கவனத்துடன், நுணுக்கமான கலை நயத்துடன் செய்ய வேண்டிய தொழில் பொன்னால் ஆபரணங்கள் செய்யப்படுவதால், பொறுப்புடன் செயல்பட வேண்டும். உடலுழைப்பை அதிகம் கொடுக்க வேண்டும். கண்பார்வை பாதிக்கப்படுகிறது. இன்று இயந்திரங்களின் உதவியால் வேலைப்பளு குறைவு, என்றாலும் வருமானமும் பிரிவதால் லாபம் இல்லை. தொடர்ந்து வேலை இருக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாத நிலையில் நிலையான வருமானம் கிடைப்பது இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

கல்யாண காலங்களில் தொழில் நன்றாக நடக்கும். துன்ப மாதங்களான ஆடி, புரட்டாசி, மார்ச்சுமீயில் தொழில் இருப்பதில்லை. பொறுமையும், நுட்பமும் தேவைப்படும். இத் தொழிலில் தங்களது சந்ததியினர் வருவதைப் பெரும்பாலான பெரியவர்கள் விரும்புவதில்லை. இளைய தலைமுறையிடமும், விரும்பி ஈடுபட்ட நிலை இல்லை. எனக்குச் சரியான படிப்புவரவில்லை. இத் தொழிலைச் செய்து வருகிறேன். கண்டிப்பாக இத் தொழிலை என் சந்ததிக்குத் தரும் எண்ணமில்லை என்று கூறுகிறார் இளையக் கலைஞர் ஒருவர்.

இதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் விளக்கம்: இது வியாபாரமல்ல. தொழில். இதில் பத்து சதவீதம் மட்டுமே பயிற்றுவிக்கப்பட முடியும். மீதி 90 சதவீதமும் கலைஞர்கள் தங்களுடைய விருப்பம். கற்பனைத் திறன், திறமை, ஆழ்ந்த கவனத்துடன் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுதுதான் கைவரும். அத்தகைய திறனுடன் அனைவரும் இருப்பார்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும் என்று கூறுகின்றனர். இளம் தலைமுறையினர் இத்தொழில் செய்வதுடன் சில குறிப்பிட்ட அணிகலன்களை மட்டும் செய்து ஆயத்த அணிகலன்கள் கடைகளுக்கு ரெகுலராக தரும் வேலையில் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதன் மூலம் ஓரளவு நிலையான வருமானம் பெறுகின்றனர். பலர் இத்தொழில் சார்ந்த வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

கலைஞர் ஒருவர் இதுகுறித்துக் கருத்துக் கூறும் பொழுது பொன் ஆபரணம் செய்யும் இக்கலை தொழிலாக இருந்தது. மாறி வியாபாரமாகிவிட்டது. முன்பு பெரிய பணக்காரர்கள், பணையார்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று மாதக் கணக்கில் தங்கி அவர்களுக்கான ஆபரணங்கள் அனைத்தையும் செய்து முடித்துவிட்டு வருவது வழக்கம். நகைக் கடைகள் பெருகி வருகின்றன, அவசர வாழ்க்கை வாழ்ந்துவரும் இன்றைய நாளில் மக்கள் ஆயத்த அணிகலன்களையே நாடுகின்றனர். கலைஞர்களுக்கு வந்த நேரடி வாய்ப்புகள் இன்று கடைகளுக்குச் செல்கிறது. கலைஞர்கள் கடை முதலாளிகளைச் சார்ந்து வாழும் நிலை வந்து விட்டது.

இதனால், மோதிரங்கள், வளையல்கள், காதணிகள், பதக்கங்கள் என்று தனித்தனியே செய்யப்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இன்னும் கொஞ்ச நாளில், மோட்டார் உதிரி பாகங்கள் போல, தோடு, தனியாக, திருகாணி தனியே என்று வாங்கி அணியும் தழுவல் உருவாகி விடும். இதனால் சில

குறித்த வேலைகளை மட்டும் தெரிந்து கொண்டு தொழில் செய்யும் கலைஞர்கள் பெருகிவிட்டனர்.

பெரிய அளவில் நகைக்கடை முதலாளிகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட இயந்திரங்களை நம்பத் தொடங்கியுள்ளனர். இதன் காரணமாக இத்தொழில் நசியும் நிலை உருவாகத் தொடங்கியுள்ளது. நகைக்கடை முதலாளிகள் கூலிக்குப் பல ஆட்களை அமர்த்தி வைத்துக்கொண்டு தங்கத்தைக் கொடுத்து அணிகலன்களைச் செய்கின்றனர். இதனால் குறிப்பிட்ட வேலையை இயந்திரம் போல் செய்யும் நிலைமிகுந்து வருகிறது. கலைநயம், நுணுக்கம் குறைந்து வருகிறது.

நகைத்தொழிலில் பெண்கள்

தொழிலில் ஆரம்பக் காலங்களில் இருந்தே பெண்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆபரணங்களில் தங்கக் கம்பிகளைக் கொண்டு பின்னுவது, திரிப்பது, கண்ணி கோர்த்தல், மாலை கட்டுதல் போன்ற வேலைகள் இருக்கும். இவ்வேலைகளைப் பெண்கள் அதிகம் செய்கின்றனர். இன்று ஆபரணங்களில் கல்வைக்கும் வேலையை அதிகமாக பெண்களே செய்கின்றனர். கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களில் பெண்கள் ஆபரணங்களில் கல்வைக்கும் வேலை, பட்டை தீட்டும் வேலைகளை செய்கின்றனர். சிலர் முழு வேலையைச் செய்வதில் வல்லவர்களாக உள்ளனர். இயல்பாகவே இத்தொழில் கலைநயமும் நுட்பமும் கொண்டதால் பெண்கள் சிறப்பாக செய்கிறார்கள்.

நகைக் கலைஞர்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள்

இன்று பரவலாக நகைத் தொழில் இயந்திரம் புகுத்தப்படுவதும் வெளிநாட்டு, ஆயத்த அணி கலன்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுவதும் இவர்களது கலையை நசுக்கி விடும் என்று நம்பப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இவர்களின் வாழ்வியலைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கும் பிரச்சனைகள் பணம் படைத்த முதலாளிகள் மற்றும் இடைத் தரகர் களாகவே ஏற்படுகிறது என்று கூறுகின்றனர். இயந்திரம் மூலம் குறிப்பிட்ட சில வடிவ சங்கிலிகளை மட்டுமே தயார் செய்ய முடியும். அதற்கும் டன் அளவில் தங்கம் தேவைப் படுகிறது. மற்ற வகை ஆபரணங்களைக் கைகளால் தான் செய்ய முடியும். கழுத்து ஆரம், கல் நகைகள் போன்றவை கலை நுணுக்கத்துடன் கைகளால் மட்டுமே செய்ய முடிகின்றது. எனவே அதிக பாதிப்பில்லை.

முன்பு நகைத் தொழிலில் ஈடுபடும் கலைஞர்கள் உரிமம் எடுக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. இதன் மூலம் நன்கு தொழில் தெரிந்த கலைஞர்கள், அவர்களைப் பயிற்சியளித்தவரின் சான்றோடு உரிமம் பெற்று சிறப்பாக செயல்பட முடிந்தது. இன்று உரிமம் முறை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. யார் வேண்டுமானாலும் தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்ற நிலை உள்ளது. உரிமம் முறை எடுக்கப்பட்டு விட்டதால், சில வேலை வாய்ப்புகளையும் தொழிலாளர்கள் இழக்க நேரிடுகிறது. பாங்குகளில் அப்பரைசர் (தங்கத்தின் தரம் அறிதல்) ஆக வேலை செய்ய உரிமம் அவசியம். மேலும் வெளிநாடுகளில் வேலைக்குச் செல்ல உரிமம் வைத்திருப்பது அவசியம்.

நகைக்கடைகள் அதிகம் உருவாகி விட்டதற்கு தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் ஒழிக்கப்பட்டது

அனோஜா சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

- வீரவாக விதித்தேர்வுக்கு நாள் எடுத்தல்
- விதித்தேர்வுக்கு வாகன ஒழுங்கு
- கீழமையில் 7 நாட்களும் பயிற்சி
- பொறுமையான கற்பித்தல்
- நீண்டநாள் அனுபவம்
- சிறந்த பயிற்சி

அழைப்புகள்:

கண்ணன் (Kannan)

Tel: 905-417-3084

Cell: 416-894-0410

காரணம். நகைக் கடைகளில் காட்சிக்காக பலவீதமான ஆபரணங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்பு இவ்விதமான காட்சிக்கு நகைகளை வைக்கத் தடை இருந்தது. இதன் காரணமாக அதிக நகை கடை முதலாளிகள் இல்லை. மக்கள் நேரடியாக நம்பிக்கையான கடை முதலாளிகளிடம் அல்லது நகைக் கலைஞரிடம் சென்று தேவையான ஆபரணங்கள் குறித்த விபரத்தையும் கூறி நகைகளைச் செய்து வாங்குவார்கள். இவ்வாறு வாங்கப்பட்ட நகைகள் தரத்தில் சிறந்து இருந்ததுடன் நகைக் கலைஞர்களுக்கு நல்ல வருமானம் வரும் வகையிலும் இருந்தது. இன்று மக்களின் பொருளாதார நிலை பெருகிவிட்ட நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் ஆயத்த அணிகலன்களையே மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். நகைக்கடை முதலாளிகள் தங்கத்தைக் கலைஞர்களிடம் கொடுத்து செய்து வாங்குகின்றனர். இதனால் ஒரு தொழிலாளிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணத்தில் பெரும் பகுதி முதலாளியையும், இடைத் தரகனையும் சென்றடைகிறது. நகைக் கலைஞன் பாதிப்படைகிறான். மேலும் இன்று ஓரிரு நகைத் தொழில் நுட்பம் மட்டுமே கற்றுக் கொண்டு, அதனை வைத்தே தனிப்பட்டறைய ஆரம்பிப்பவர்கள் அனேகம் பேர். நகைத்தொழிலில் ஒரு ஆடம்பரமானத் தொழில். அதாவது பணம் அதிகம் புரளக் கூடிய தொழில். எனவே இதன் மீது மோகம் கொண்டு சரிவரத் தொழில் தெரியாமல் குறிப்பிட்ட அணி கலன்களைச் செய்வதனால் வரும் வேலையானது பிரிக்கப் படுகிறது. இதனால் பொதுவான கூலி அனைவருக்குமே குறைகிறது.

இன்று,இத்தொழில் செய்யும் பொருள் பாலான கலைஞர்கள் தங்கள் சந்ததி இத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டாம் என்று நினைக்கின்றனர். இருந்தும் இத்தொழிலுக்குப் பலர் வந்து கொண்டே இருப்பதற்கு வறுமையும் காரணமாக அமைகிறது. நகை செய்ய கொடுக்க வருபவர்கள் நகை செய்யும் கலைஞருக்குச் சொந்த வீடு இருக்கிறதா, சொத்து இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். இதனால் வசதி குறைந்த கலைஞர்கள் மேலும் பாதிப்படைகிறார்கள்.

நமது நாட்டில் தயாராகும் கையினால் செய்த நகைகளுக்குத்தான் வெளிநாட்டில் அதிக வரவேற்பு உள்ளது. இதனால் நாட்டிற்குப் பெருமை ஏற்படுவதோடு வெளிநாட்டு செலவாணியும் கிடைக்கும். வெளிநாட்டில் தயாரான ஆபரணங்களை இறக்குமதி செய்வதனால் இவர்களது தொழில் பாதிப்படைகிறது. வெளிநாட்டில் இருந்து ஆயத்த அணிகலன் இறக்குமதியையும்,மேலும் அணிகலன்களைத் தயார் செய்யும் இயந்திர இறக்கு மதியையும் தடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்துள்ளனர். மேலும் ஆயத்தக் கடைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் வகையெய்ய வேண்டும் என்பது இவர்களது வேண்டுகோளாகும். இன்றைய ஆயத்த அணிகலன் கடைகளால் நகைக் கலைஞர்கள் அதிகளவு பாதிப்படைந்துள்ளனர் என்று கூறப்பட்டாலும் ஆயத்தக் கடைகள் இன்று சரியான பின்புலமில்லாத (வசதியற்ற) தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தளவில் தொடர்ந்த வேலை வாய்ப்பை நல்கி வருவதும் உண்மையாகும்.

நகைத்தொழில் பிரச்சினைகளும் சங்க நடவடிக்கைகளும்

1963இல் மொராஜி தேசாய் நிதியமைச்சராக இருந்த பொழுது தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் காரணமாக நகைத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் பாதிப்புக்கு உள்ளானார்கள். வேறு தொழில் தெரியாத துழுவில் வாழ்க்கை நடத்துவதே சிரமமாயிற்று. அக்காலக்கட்டத்தில் தான் ஒன்றிணைந்து போராட வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டு ஆங்காங்கே தொழிலாளர்கள் சங்கம் அமைத்தனர். 1963ல் திருநெல்வேலி டவுனில் அமைக்கப்பட்டது தான் நெல்லை நகர பொற்கொல்லர் சங்கம்.

1968ல் தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் தொடர்பாக சில திருத்தங்களை அரசு வெளியிட்டது.

இதன் மூலம் புதிய தங்கம் பயன்படுத்தாமல்,பழைய தங்கத்தை உருக்கி நகை செய்து கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. நகைத்தொழிலாளர்கள் உரிமைச் சான்றிதழ் பெற்றே தொழிலில் ஈடுபட முடியும். 18 வயதுக்குக் குறைந்தோர்,இத்தொழிலைச் செய்ய தடை இருந்தது. 300 கிராம் தங்கம் வரை தட்டர்கள் தங்கள் பட்டறையில் வைத்திருக்கவும் அனுமதி கிடைத்தது.

இதன் மூலம் தங்கம் விலை நன்றாக உயர், (விலைவாசி குறைவு) நகைத் தொழிலாளர்கள் நல்ல ஆதாயம் அடைந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் காரணமாக படித்து வேறு வேலையில் அமர்ந்தவர்கள் கூட வேலையை விட்டு, நகைத் தொழிலுக்குத் திரும்பினர். 1980 வரை தொழில் நன்றாகவே நடந்தது. 1980 - 90 ஆண்டு தொழிலில் சற்று சரிவு தோன்றியது. இக்கால கட்டத்தில் தங்கத்தின் விலை அதிகமாக உயர்ந்தது. பின்பு 1990 வி.பி.சிங் அரசு தங்கக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை ஒழித்தது. அத்துடன் உரிமம் சான்றிதழ் ரத்து செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் நகை வணிகம் பெருக ஆரம்பித்தது.

நகைத்தொழிலுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனையைத் தீர்க்க இந்தியாவெங்கும் பல்வேறு சங்கங்கள் செயல்பட்டாலும், அதற்கு முன்மாதிரியாக திருநெல்வேலி நகரப் பொற்கொல்லர் சங்கம் செயல்பட்டது என்றால் மிகையல்ல. முன்னாள் படைவீரர், கருப்புச் சட்டைக்காரர், 1963-லிருந்தும் (இடையில் இராணுவப் பணி) பின்பு 1968லிருந்து தொடர்ந்து இன்று வரை மாநில செயலாளராகவும் உள்ள நெல்லை நகர பொற்கொல்லர் சங்கத்தின் செயலாளர் மு. சங்கரலிங்கம் அவர்களின் தன்னலமற்ற பணி இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். வசதியற்ற வாழ்க்கைச் சூழலிலும் நகைத் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்.

1973ஆம் ஆண்டு முதல் மதுரை சென்ட்ரல் எக்ஸல் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் இவர் ரீஜனல் அட்வைசரி மெம்பராக (மண்டல ஆலோசனைக் குழு) இருந்து நகைத் தொழிலாளர்களுக்காக, தங்கக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்திலிருந்து பல மாற்றங்கள் திருத்தங்கள் செய்வதற்காக ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. அந்த மாற்றங்கள் இந்தியா முழுவதும் உள்ள நகைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

குடிசைத் தொழில் என்ற முறையில் அரசாங்கத்திடம் போராடி சலுகை விலையில் மின்சாரத்தைப் பெறவும், போலீஸ் துறையினரால் தொழிலாளர்கள் துன்பப்படுவதைத் தடுப்பதிலும் சங்கம் திறமையுடன் போராடி ஒட்டுமொத்த தமிழகத்திற்கு நன்மையைப் பெற்றுத் தந்துள்ளது. அவர்களது முயற்சியால் அமைப்பு சாரா தொழில் வாரியத்தில் நகைத் தொழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டார் கைவினைக் கலையே தட்டார் கலை

பொன், வெள்ளியால் ஆபரணங்கள் செய்யும் இத்தொழிலைத் தமிழ்நாடு அரசு குடிசைத் தொழிலாக, கைவினைக் கலையாக அங்கீகரித்துள்ளது. பொதுவாக நாட்டார் கைவினைக் கலைகள், மரபு வழிவந்து, கலையம்சங்களுடன் திகழ்பவை. தங்களது முன்னோர்களிடமிருந்து இக் கலைகளை, மக்கள் பழக்கம், பயிற்சியினால் கையாளப் பெறுகின்றனர் என்று வாரென் இ. ராபர்ட்ஸ் (Warren E. Roberts) தன்னுடைய நாட்டார் கைவினைக் கலைகள் என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். கைவினைக் கலைகளின் அடிப்படைப் பண்பாக ஓவியத் தன்மை (Painting) சிற்பத் தன்மை (Architecture) என்ற இரு தன்மைகளைக் காணலாம் என்று சங்கர் சென் குப்தா குறிப்பிடுகிறார்.

பொன்னால் ஆபரணம் செய்யும் கலையில் ஓவியக் கலைத் தன்மை. சிற்பக் கலைத்தன்மை இணைந்து திகழ்கின்றது. பொன் வேலை, நகைத்

தொழில் என்று கூறிக் கொண்டாலும், கலை நுட்பம் நிறைந்த இவ் வேலையைக் கலை என்று கூறவே இவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

நாட்டார்கள் உருவாக்கும் பொருள்களில் பயன்பாட்டுத் தன்மை மிகுதியாக இருக்கும். இதனைத் தயாரிக்கும் கலையை நட்டார் கைவினைக்கலை என்ற கார்ல் லிண்டா (Karl Linda) தன்னுடைய A Basic Guide to Beginning Folklore Students என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். மரபுரீதியான கலைஞன், குறைந்தபட்ச இயந்திர உதவியோடு தன்னுடைய கரங்களால் பொருள்களை உருவாக்குவதே கைவினைக் கலை. இக்கலையை வாய் மொழி மரபாகவும் (Oral transmission) போலச் செய்தல் (Imitation) மூலமாகவும் கைவினைக் கலைஞரின் குலத்தில் (Community) ஒருவனாக இருந்து கற்றுக் கொள்கிறான். கைவினைக் கலைஞன் மரபிற்குள்ளாக வேலையைச் செய்யும் பொழுது மரபினூடான வடிவமைப்பு, தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தினாலும் அவனுடைய படைப்பாற்றலும் சிறிதளவு கலந்திருக்கும்.

மேற்கண்ட தன்மைகள் அனைத்தும் பொன்னால் ஆபரணங்கள் செய்யும் கலையான, தட்டார் தொழிலுக்கு அப்படியே பொருந்தி வருவன. பொன்னால் ஆபரணங்கள் செய்யும் கலை கைகளையும், கருத்தையும் பெருமளவு பயன்படுத்தி செய்யப்படும் தொழில். அத்துடன் குலத்தொழிலாகவே கற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பாரம்பரியமான ஆபரணங்களை இக்கலைஞர்கள் செய்தாலும், தாங்கள் செய்யும் ஆபரணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கற்பனை கலந்து ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப் படுத்தியே செய்கின்றனர். மேற்கூறிய காரணங்களில் இருந்து தட்டார் கலை நாட்டார் கைவினைக் கலையே என்பது புலனாகும்.

□

மார்ச் ஏப்பிரல் மாதத்துக்கான
சிறப்பிதழ்
சிறப்பாசிரியர்:
சாந்தி பெருமாள் குமார்
Shanthi Perumalkumar

கட்டுரைகள், சிறு அளவிலான கருத்துரைகள், நேர்காணல்கள், நூலறிமுகங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

**பெண்களும்
ஊடகங்களும்**

கட்டுரைகளை ஏப்பிரல் 10, 2004க்கு முன்னதாக அனுப்பிவைக்கவும்.

மே, ஜூன் மாதத்துக்கான
சிறப்பிதழ்
சிறப்பாசிரியர் முனைவர்
அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
Ammankili Murugathas
**இலங்கையில்
நாட்டார்
வழக்காற்றியலின்
நிலை**

கட்டுரைகள், சிறு அளவிலான கருத்துரைகள், நேர்காணல்கள், நூலறிமுகங்கள் பல்துறை சார்ந்தவர்களும் எழுதலாம். குறிப்பாக வாய்மொழி வரலாறு நாட்டார் வழக்காற்றியலின் இன்றைய கல்விப்புல நிலை குறித்து வரவேற்கின்றோம்.

(4 ஆவது பக்கத் தொடர்ச்சி)

7. பழங்குடிகளின் தோற்றப் புராணங்களுக்கும், அவர்களது பழங்கதைகள் போன்றவற்றிற்கும் உள்ள தொடர்புகள் யாவை?

முடிவுரை

பல நூற்றாண்டுகளாக சமவெளியில் வாழ்ந்த குடியானவச் சமூகங்கள் தங்களது வேளாண்மையை தொலை தூரங்களிலும் விரிவாக்க முனைந்த போது அங்கிருந்த திணைக்குடிகள் காடு, மலைப் பகுதிகளுக்குத் துரத்தப் பட்டிருக்கக் கூடும். இது போன்ற இடப்பெயர்வுகள் ஓரிஸ்ஸாவில் நிகழ்ந்துள்ளதாக எஃப்.ஜி. பெய்லி என்பாரும், தென்னிந்தியாவில் நிகழ்ந்துள்ளதை பர்ட்டன் ஸ்டெயின் போன்றோரும் நிறுவியுள்ளனர்.

துணைநூற்பட்டியல்

Chellaperumal, A. 1992. Ethno history of Irulas of Coimbatore District, Tamilnadu: A Short note, Folklore 33:41-44
Dirks, Nicholas B., 19--. The Hollow Crown: Ethno history of an Indian Kingdom.

Nagam Aiya, 1989. The Travancore State manual Vol. II., Madras: Asian Educational Service.

Dorson, Richard M., (Ed), 19--. Folklore and Traditional History: Paris: Mouton the Hague.

Aiyyappan, 1948, Report on the Socio-economic condition of the Aboriginal tribes of the province of Madras.

Arockiaswamy M. 1959. The Kongu Country: Madras, Madras University Press.

Steen, Ann-blinda, 1985. The Context of an Illusion: The Problem of Tribe in South India (mimeo) Copenhagen: Institute of Ethnology and Anthropology.

பெரியாழ்வார், ஆர், 1976. இருளர் வாழ்வியல், சென்னை, தமிழ் நூலகம்.

(18ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புதுவதன்(று), இவ்வுலகத் தியற்கை.

புறநா. 76

ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும், ஒருவனுக்கு ஒருவன் தோற்றலும் இயற்கை வரலாற்றில் புதிதன்று என்று புறநானூறு சொல்கின்றது. போரி

னைப் போரினாலேயே வெல்லுதல் என்பதற்கு அப்பால் தமிழர்க்கு வழி என்ன என்பதும் இக்கால உலக முறைக்கு அமைய விடுதலை எவ்வாறு அமையும் என்பதும் இனிவரும் வரலாறுதான் கூறி நிற்கும். அதுவரை ஊரின் இழப்பும் நினைப்பும் இறப்பின் பின்தான் முடிபுமோ?

குறிப்பு: மேலே காணப்படும் ஈழத்துக் கவிதைகள் கவிஞர் சு. வில்வரத்தினத்தால் எழுதப்பட்டவை. தான் பிறந்த ஊரான புங்குடுதீவின் நிலை பற்றியும் தனது நிலை பற்றியும் அவரின் கவிதைகளை, காலத்துயர், காற்றுவுழிக் கிராமம் போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகள் வாயிலாகக் காணலாம். □

(11 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

மற்றும் யாழ்ப்பாண மக்கள் நோய்களுக்கு பெரிதும் கைவைத்தியத்தையே நம்பியிருப்பவர்கள். கைம் மருந்துகள் மிகவும் கசப்பானவை. அந்தக் கசப்பைப் போக்க பனங்கட்டிகள் பெரிதும் பயன்பட்டன. காலப்போக்கில் பனங்கட்டிகள் விதவிதமான வடிவங்களைப் பெறத்தொடங்கிவிட்டதோடு, சீனியா கவும் மாற்றம் பெற்று வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஓரிரு பனங்கட்டித் தொழிற் சாலைகள் கூட 1970களுக்குப் பிறகு உருவாகத் தொடங்கிவிட்டன. பனங்கட்டியைவிட கருப்பநீரிலிருந்து கல்லாக்காரம் எனப்படும் இனிப்புப் பண்டமும் தயாரிப்பர். இதன் முழுப்பயன்பாடும் மருந்துக்கு மாத்திரமே. பிறந்த குழந்தைகளுக்கு மருந்து பருக்குவதற்கு இக் கல்லாக்காரம் பயன்படுத்தப்படும்.

உணவைத் தவிர பனையின் மற்றப் பகுதிகள் மிகுந்த பொருளாதார பலத்தைத் தரவல்லன. பனையோலைகளை வடலிப்பருவம் கடந்த பின் ஆண்டு விட்டு ஆண்டு வெட்டுவது வழக்கம். யாழ்ப்பாணத்தில் தென்மராட்சி, வடமராட்சிப் பகுதிகளில் பல வீடுகள் ஒலைவீடுகள். அதனால் வெட்டிய முற்றிய ஒலைகளை வீடு வேயப் பயன்படுத்துவர். அவ்வாறு வேய்ந்த வீடுகள் அடைமழைக் காலத்திலும் ஒழுகாமல் இவ்வோலைகள் அவ்வீடுகளைப் பாதுகாக்கும். வீடு வேய முதல் பழைய ஒலைகளை வீட்டிலிருந்து அப்புறப் படுத்துவர். அப்பழைய ஒலைகளிலுள்ள கருக்கு மட்டைகளை வெட்டிய பின்பு பழுதடைந்த ஒலைகளை பக்குவமாக தோட்டத்தில் ஒரு அடி ஆழத்தில் நிலத்தைத் தோண்டிப் பசளையாகத் தாழ்ப்பர். இதனையும் இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறை செய்வர். ஆனால் ஒலை தாட்ட ஆண்டு தோட்டம் தரும் விளைச்சல் மிகுதியாகவே இருக்கும்.

வெட்டிய கருக்கு மட்டைகள் அடுப் பெரிப்பதற்கு விறகாகப் பயன்படுத்தப்படும். பச்சைக் கருக்கு மட்டைகளை வேலியடைக்கப் பயன்படுத்துவர். முற்றிய ஒலைகள் தவிர்ந்த ஓரளவு விரிந்த ஒலைகளை வெட்டி வெயிலில் பதமாகக்

காயவைத்து, சத்தக்க கத்தியால் வாரி, வேண்டிய நிறம் தீட்டி வைத்துக் கொள்வார் நம் பெண்கள். நல்ல அடைமழைக் காலங்களில் வேறு தொழில் முயற்சிகள் இல்லாத போது பெண்கள் கூடியிருந்து வகை வகையான பெட்டி, கடகம், குட்டான், நீற்றுப்பெட்டி, பாய், ஈர்க்குக்கட்டு, துடைப்பம், அடவியன், திருகணை, சும்மாடு போன்ற வீட்டுக்குத் தேவையான அனைத்துப்பொருட்களையும் அத்துடன் தோட்டவேலைக்குத் தேவைப்படும் பொருட்களான தண்ணீர் அள்ளும் மட்டை, துலாக்கயிறு நார்ப்பெட்டி போன்றவற்றையும் செய்வார்கள். அவர்களின் கலைத்திறன் இக் காலங்களில் வெளிப்படும். சிலர் வீட்டை அலங்கரிப்பதற்குரிய அலங்காரப் பொருட்களையும் செய்து அழகுபார்ப்பர். இந்தக்காலங்களில் இவர்களின் பொழுதுகள் அருமையான முறையில் கழியும். அதுமட்டுமல்ல அயலவர், உறவினர் என்ற ஒரு கூட்டுவாழ்வு இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மேலும் வலுப்படும்.

இதனை உணர்ந்து காலங்கள் செல்ல இலங்கை அரசு சில நிறுவனங்களை நிறுவி பலவேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கியது. இதனால் பெண்களும் சாதிகுறைந்தவர் என்று மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் என்று சொல்லப்படுவோரால் பொருளாதாரரீதியில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கமுடிந்தது. இன்றைக்கு இத்தகைய அனைத்துப் பொருட்களும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

பனையோலை தவிர பனைமரங்களில் பழுதடைந்து விழுந்த மரங்களை அரிந்து பனஞ்சலாகைகள் வெட்டுவர். இவை வீடு கட்டுவதற்கு பலமானவை என்பர் வீடு கட்டுபவர்கள். எஞ்சியுள்ளவற்றை நம்மவர்கள் விறகாகப் பயன்படுத்துவர். யாழ்ப்பாணத்தில் எரிபொருள் தட்டுப்பாடு மிகஅதிகம். மின்சாரம் இல்லாமல் நாடு இருட்டில் இருந்த காலங்கள்தான் அதிகம். அது தவிர மின்சாரம் இருந்த போதிலும் இணைப்புகளைப் பொருத்திக் கொள்ளும் வசதிகளற்ற மக்களும் இப்பிரதே

சங்களில் ஏராளமானோர் இருந்தனர். இவர்களுக்கெல்லாம் உதவியளித்த ஒரே சாதனம் இந்தப்பனை மரம் தான். விடிந்ததும் விழுந்த பனையோலை, பன்னாடை, கங்குமட்டை போன்றவற்றை மக்கள் பொறுக்கப் போகும் காட்சிகளை நாம் அன்றாடம் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

அத்துடன் இத்தகைய பனைமரத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஒலை, விழுந்தபனங்காய் நுங்கு போன்றவற்றை ஆடு, மாடு போன்ற கால்நடைகளுக்கு உணவாகவும் பயன்படுத்துவர். பனம்பழத்தை அப்படியே பிரித்துப் போட்டால் மாடுகள் தின்றுவிட்டு நிறையப் பால் கறக்கும் என்பர் வீட்டுத் தலைவியர்.

இவ்வாறு மக்களது அன்றாட வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்த பனைமரம் பல சமயங்களில் இந்திய இராணுவத்தாலும், இலங்கை இராணுவத்தாலும், நம்மவர்களாலும் அவ்வப்போது வெட்டியுழிக்கப்பட்டன. பதுங்கு குழிகள் அமைக்க நல்ல கேடயமாக பனங்குற்றிகள் பயன்பட்டன. அது மட்டுமல்ல பலாலியிலிருந்து இராணுவத்தினர் எறியும் எறிகணைத்தாக்குதலிலிருந்தும் நம்மக்களை அவ்வப்போது காத்த பெருமை இப்பனைகளுக்கு உண்டு.

இவ்வாறெல்லாம் அழிந்த பனைமரம் அதன் விதையை நட்டுப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் பயனைத் தரவல்லன என்பர் ஆய்வாளர். அவ்வாறு நாட்டாவிட்டாலும் தானாகவே விழுந்து முளைத்து தானாகவே நம்மக்களுக்குப் பயனளித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பனைமரம் தமது மக்களுக்கு பயன்கருதாச் சேவையாக உணவு, உறைவிடம் போன்றவற்றையும் தந்து, அவ்வப்போது நமது உயிரையும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய ஒரு பாரிய கடமையை தமது கடமையாகப் பயன்கருதாமல் செய்து கொண்டிருக்கும் அந்தப் பனையை கனடாவி லிருந்தாவது ஒருகணம் நினைக்க இக்கட்டுரை மூலம் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு பெருமகிழ் வெய்துகின்றேன். □

Academy of Tamil arts & Technology

தமிழ்க்கலை-தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

கற்றல் தொடர்பான அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் இலவச ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

தமிழ்க்கலை-தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

▲ கணினி வகுப்புகள் ▲ தமிழ்மொழி வகுப்புகள் ▲ நுண்கலை வகுப்புகள்
▲ கல்விமேம்பாட்டு வகுப்புகள் ▲ தொழில்நுட்ப வகுப்புகள்

2130 Lawrence Ave. E. Suite 200 Scarborough, ON

Tel: 416-757-9601

Fax: 416-757-2006

E-mail: atat@atat.org

சிந்தனையாளனைச் சிந்தித்தவன்

பார்த்திபன் வடிவேலு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதன்மையான சிற்பிகளில் ஒருவராக கணிக்கப்படும் ஆகஸ்டே ரோடினின் (Auguste Rodin) ஒரு பிரான்ஸ் நாட்டுச் சிற்பியாவார். இவர் 1840 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 12ம் திகதி பரிஸில் ஒரு பொலிஸ் அதிகாரியின் மகனாகப் பிறந்தார். 1875 இல் இத்தாலி நாட்டிற்கு இவர் விஜயம் செய்தபோது, மைக்கல் ஏன்ஜலோ, டொனாரெலோபோன்ற மறு மலர்ச்சிக் காலத்து சிற்பிகளின் படைப்புக்களைப் பார்க்க இவருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இப்படைப்புகளில் காணப்பட்ட தசைநார்களின் செயற்பாடும் இயக்கமும் இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

ரோடினின் படைப்புகள் கரடுமுரடான தோற்றம் கொண்ட சிற்பங்கள் மினுக்கமான தோற்றம் கொண்ட சிற்பங்கள் என்று இருவகைப்படும். இயற்கையின் உண்மைகளை பொய்யாக வெளிக்காட்ட ரோடினின் ஒரு போதும் விரும்பவில்லை. எப்பொழுது ஒரு படைப்பாளி இயற்கையை மனதைக் கவர்வதற்காக மாற்றியமைக்கின்றானோ, அவன் அவலட்சணத்தையே உருவாக்குகின்றான். காரணம், நிஜம் அவனுக்கு பயத்தைக் கொடுக்கிறது என்று ரோடினின் ஒரு கூறினார்.

Man with the Broken Nose படம் 2

தனது சொந்த பட்டறையில் 1864ம் ஆண்டு உருவாக்கிய "உடைந்த மூக்கு மனிதன்" என்ற சிற்பம் இவரது ஆரம்ப காலப் படைப்புகளில் முதன்மையானது. ரோடினைப் பொறுத்தவரையில், மனித முகமானது தனக்கேயுரிய ஆச்சரியப் படக்கூடிய அமைப்பைக் கொண்டது. அது வெளிப்பாட்டின் நேர்மைத் தன்மையை (nobleness of expression) தன்னகத்தே கொண்டது. ஆகவே அதை ஒரு குறைபாட்டுடன் சேர்த்துப் பார்க்கும்போதுதான் அதன் வித்தியாசம் புரியும் என்று கூறினார்.

The Age of Bronze

1877 இல் "The Age of Bronze" என்ற சிற்பத்தை பிறசல்ஸ் என்ற இடத்திலும் பரிஸிலும் இவர் காட்சிக்கு வைத்தபோது இரு வேறுபட்ட விமர்சனங்கள் கிடைத்தன. அச்சிற்பத்தின் உண்மையான அழகை கண்டு சிலர் வியந்து பாராட்டிய அதே நேரம், அதன் வியக்கத்தக்க இயற்கைத் தன்மையைக் கண்ட வேறுசிலர் இவர் மானிட மாடல்களை சிற்பங்களாகச் செதுக்குவதாக கடுமையாக விமர்சித்தனர். இருப்பினும், நண்பர்களின் தலையீட்டால் இச்சிற்பம் அரசினால் வாங்கப்பட்டு லக்சம்பேர்க்கில் நிறுத்தப்பட்டது. இயக்கமற்ற சிற்பத்தில் கூட இயக்கத்தைக் காட்டவல்ல இச்சிற்பியின் திறமை கண்டு வியந்து நின்றது உலகம். நாகரிகமடைந்த கண்களுக்கு இச்சிற்பம் நேர்மையாக, சிற்ப மரபை மதிப்பதாகத் தெரியலாம். ஆனால் உண்மையில் அது அக்காலச் சிற்ப அமைப்பு விதிகள் அனைத்தையும் மீறியே செதுக்கப்பட்டது. மரபு, தெய்வீக உருவங்களை செதுக்கும்படி பணித்த காலமது. சாதாரண மனிதர்களை அல்ல. சிற்பம் நிர்வாணமாக இருப்பினும் அதில் காமம் அன்றிகடவுள் தன்மை தெரியவேண்டும் என்று கருதிய காலமது. உணர்ச்சி அன்றி கட்டுப்பாடே முக்கியம்

என்று எதிர்பார்த்த காலமது. இருப்பினும், ரோடினின் மரபையே மிகச் சாதாரண மனிதனின் அளவுகளைக் கொண்டே சிற்பம் படைத்தார். அச்சிற்பம் வெறும் நிர்வாணச் சதையன்றி வேறேதுமில்லை.

ஒரு சிற்பி மேற்பரப்புகளை செவ்வனே செதுக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அங்கே தான் ஆத்மா, அன்பு, இச்சை, வாழ்க்கை என்பன எல்லாம் துடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதன்படி, சிற்பம் என்பது வெறும் குன்றுகளும் குழிகளுமேயன்றி அழுத்தமான மினுக்கமான தோற்றங்கள் அல்ல என்று ரோடினின் The Kiss கூறினார். "அந்த படம் 4 முத்தம்" என்ற இச்சிற்பம் டான்டே என்ற 13ம் நூற்றாண்டு இத்தாலியக் கவிஞரின் "Inferno" என்ற படைப்பிலிருந்து உருப்பெற்றதாகும். இவரது கவிதையின்படி, பிரான்ஸெஸ்கா என்பவள் பௌலோ என்பவனைச் சந்தித்தபோது அவள் அவனையே திருமணம் செய்யப் போவதாக கூறப்பட்டது. பின்னர் அவளுக்கு உடலாலும் உள்ளத்தாலும் ஊனமுற்ற அவனது சகோதரனை கட்டிவைக்க சதிசெய்யப்பட்டது. இதனால், பௌலோ அவனது ஆசானாகிறான். இந்த ஜோடிகள் உறவு கொண்டிருந்ததை அறிந்த கணவன் அவர்களைக் கொலை செய்கிறான். இந்த ஜோடிகளையே ரோடினின் தனது சிற்பத்தில் செதுக்கியிருந்தார்.

The Kiss படம் 4

ரோடினின் படைப்புக்களில் உன்னதமானது "சிந்தனையாளன்" என்ற சிற்பமாகும். பூமியிலுள்ள உயிரினங்கள் எல்லாவற்றிலும் விட மனிதனை உயர்ந்தவனாக்குவது அவனது சிந்திக்கும் சக்தியே. டேகாட்ஸ் என்ற தத்துவவியலாளன் மனித இருப்பின் சாரமே இந்த சிந்தனைதான் என்று நம்பியவன். Cogito ergo sum அதாவது "I think, therefore I am" என்று கூறியவன். ஆனால் இச்சிந்தனையானது கலப்பமாகவோ உடனடியாகவோ வருவதில்லை. அதனால் தான் தோமஸ் எடிசன் என்ற சிந்தனையாளர் "சிந்திப்பதுதான் எல்லாவற்றையும் விட கடினமான விடயம். காரணம் ஒருசிலரே அதைச் செய்கிறார்கள்" என்று கூறினார். ஒரு மெய்யியலாளர் ஒருமுறை கூறினார்: "உலகில் ஐந்து வீதமான மக்களே சிந்திக்கிறார்கள். பதினைந்து வீதமானோர் தாங்கள் சிந்திப்பதாக நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். மிகுதி என்பது வீதமானோர் சிந்திக்காமலே தங்கள் வாழ்க்கையை கழித்துவிடுகிறார்கள்" என்று. சிந்தனை இன்றேல், புதுமைகள் இல்லை எல்லாம் பழமையின் நகல்களாகவே இருக்கும். ஆக்க பூர்வமான சிந்தனை தெரியாததை ஆராயும், விளங்காததை விளக்க முயலும். இலங்கையில் வாழும் விஞ்ஞான எழுத்தாளர் ஆதர் சி கிளார்க் ஒருமுறை கூறினார்: "இயலும் என்பதை நீ வெற்றி கொள்ள விரும்பினால், இயலாததுடன் அவ்வப்போது உரசு" என்று. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக, மனிதமனம் சிந்தித்தல் என்ற உயர்வான செயலிற்கு ஏற்றதாக அமைக்கப்படவில்லை என்று நவீன ஆய்வுகள் சில கூறுகின்றன. எட்வேட் தெபோனோ என்ற எழுத்தாளர் தனது "Lateral Thinking" என்ற நூலில் "உங்கள் மூளை சிந்தனையை விலக்கும் வகையிலேயே ஆக்கப்பட்டுள்ளது" என்று கூறுகிறார். ரோடினின் திறமை ஒரு சிந்தனையாளனைச் சிந்தித்தது தான்.

1880 ஆம் ஆண்டு ரோடினுக்கு Museum of Decorative Arts என்ற கட்டடத்தின் நுழைவாயிலை அமைக்க அழைப்புக் கிடைத்தது. இது "Gates of Hell" என அழைக்கப்பட்டது. இதற்காக ரோடினின் பல பிரபல்மான எழுத்தாளர்களினதும் கலைஞர் களினதும் சிற்பங்களை செதுக்கவேண்டியதாயிற்று.

அவற்றுள் பிரசித்தி பெற்றதுதான் இந்த "சிந்தனையாளன்" என்ற சிற்பம். ஏறக்குறைய பத்து ஆண்டுகளை ரோடினின் இவ்வேலைப்பாட்டின் சிந்தனையிலும் செதுக்கலிலும் கழித்தார் என ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. செதுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சிற்பமும் டான்டேயின் (Dante) "The Divine Comedy" என்ற கவிதையில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரங்களை பிரதிபலிப்பதாக அமையவேண்டும் என்பது ரோடினின் எண்ணம். சிந்தனையாளன் என்ற சிற்பம் டான்டேயை பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதும் அவர் எண்ணம். ஆரம்பத்தில் "கவிஞன்" என்ற தலைப்பில் இதைச் செதுக்க நினைத்த ரோடினின் பின்னர் அதை "சிந்தனையாளன்" என்ற பெயரில் படம் 5 உருவாக்கினார்.

படம் 5

ரோடினின் இறக்கும் வரைக்கும் இச்சிற்பத்தின் பின்னாலுள்ள இரகசியத்தை பரகசியப் படுத்த வேயில்லை. இருப்பினும் ஒரே ஒரு ஊகத்தை மாத்திரம் விட்டுவைத்து இறந்து போனார். அதாவது, எனது சிந்தனையாளனைச் சிந்திக்க வைப்பது எது வென்றால், அவனுடைய மூளை, சுருக்குவிழுந்த புருவங்கள், விரிந்திருக்கும் மூக்கு, இறுகியிருக்கும் இதழ்கள் மட்டுமல்ல அவனது புயங்களின் ஒவ்வொரு தசை நாரும், பின்புறமும், கால்களும் இறுக்கிய படம் 6 கைவிரல்களும் கால்விரல்களும் கூடத்தான். இன்று ஏறத்தாழ 125 ஆண்டுகளுக்குப் பின் ரோடினின் "இருண்ட" சிந்தனையாளன் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றான்.

படம் 6

அந்தச் சிந்தனையாளன் தான் மனிதமூளை! அவனது தொடை, பின்புறம், தோள் எல்லாமே ஒரு உண்மையான மூளையின் முற்பகுதி தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் பிரதிபலிக்கின்றன. அவனது கால்கள், மூளையின் "medulla" என்ற பகுதியை பிரதிபலிக்கின்றன. அவன் குத்தவைத்து உட்காந்திருக்கும் பாறைக்கல், மூளையின் "cerebellum" என்ற பகுதிக்கு ஒத்ததாகும். மூளையின் அடித்தண்டில் அமைந்துள்ள இந்த "medulla" ஆனது பல, புலன்களோடும் அசைவு இயக்கம் ஆகியவற்றோடு தொடர்புக்குட்பட்ட

நா.வின் ஒப்புதலின்றி ஈராக்கு மீது அமெரிக்காவும் அதனுடைய கூட்டணி நாடுகளும் நடத்திவரும் போரை எதிர்த்து உலக மெங்கும் கண்டனக் குரல் எழுப்பப்பட்டது. இந்தப் போரை அரக்கத்தனமான செயலாகவே தெரிவையா எங்கள் பார்க்கிறார்கள்.

திருநெல்வேலியில் நடந்த போர் எதிர்ப்பு உள்வலத்தில் 'போர் அரக்கன்' என்று எழுதப்பட்ட தாளைகள் காணப்பட்டன. இந்தத் தொடர் யாரைச் சீர்குலைத்து என்பதை அனைவரும் அறிவர். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர், இங்கிலாந்து தலைமை மைச்சர் இவர்களெல்லாம் நம் கண்முன்னே தூண்டுகின்றனர். நம் சிந்தனையில் 'அரக்கன்' என்ற சொற்சித்திரம் குறித்த கருத்துப் போர் கெழுகிறது.

அரக்கர்கள் என்பவர்கள் கறுப்பாக இருப்பார்கள் என்று தான் காலம் காலமாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். இராமாயணமும், மகா பாரதமும் இவ்வாறே வர்ணித்துள்ளன. கரிய மலை ஒன்று உச்சியில் தீ எரிய எதிரே நடந்து வந்தது போலத் தாடகை வந்தான் என்றும் கார்மேகம் போல் அரக்கர்படை திரண்டது என்றும் இராமாயணம் குறிப்பிடுகிறது. இந்த மரபைப் பின்பற்றியே கோலிபாத் என்னும் அரக்கனைக் 'கரியவின்' 'குன்றம்' 'அகல் கருமுகில்' 'கருத்த அவ்வரக்கன்' என்று தேம்பாவணி கூறுகின்றது.

ஆக, கொடியமனம் படைத்த, மனித உயிர்களிடம் இரக்கமற்ற, குருதி வேட்கை கொண்ட, ஆதிக்கமனம் படைத்த அரக்கர்கள் கறுப்பாக இருப்பார்கள் என்ற கருத்தே உலகமெங்கும் விதைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் வரலாற்று உண்மைகள் இதற்கு நேர்மாறாக உள்ளன. மனித இனத்திற்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையாளர்களின் பட்டியலைப் பார்த்தால் வெள்ளை நிற அரக்கர்களே விழுக்காட்டில் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். இன்றைய ஈராக்குப் போரும் அந்தப் பட்டியலில் இடம்பெறுகிறது.

தூர்ப்பநகையின் மூக்கையும் காதையும் அறுத்த இலக்குமணன் சிவப்பு நிறம் தான். அதே நேரம் தன்னுடைய தங்கைக்கு இழைக்கப்பட்ட நீதியற்ற செயலுக்காகச் சீதையெனும் நங்கைகையச் சிறைவைத்தது அறமாகாது என்று வாதிட்டும்பகர்ணன் கறுப்பு நிறத்தவன். தோழமை என்ற சொல்லிற்கு இலக்கணமாக விளங்கிய குகன், கறுப்பு நிறத்தவன்.

சிவப்பு நிறத்தவர்களே நல்லர்கள், உயர்ந்தவர்கள், அழகானவர்கள், ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்ற பொய்யான கருத்துகள் திட்டமிட்டே தொடர்ந்து பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. 'வாழையும் பாலையும்' என்ற

போ. வே. மாணிக்கம்

கருமையே

நூலில், நீக்ரோ ஒருவன் தன் காதலியின் அழகை பற்றிப் பெருமிதமாகக் குறிப்பிடுகிறான். இதைப் பற்றி வெங்கட்சாமிநாதன் என்ற வெள்ளைத் திறனாய்வாளர், 'கரியவன், அழகானவன் என்று நீக்ரோ சொல்வன ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத இரண்டு தனி வாக்குகள். நமது விஞ்ஞான முறையில் கரியவன் என்ற அறிவுக்குப்பிறகு அழகுள்ளவன் என்ற ரசனைக்கு வரும் பிணைப்பு அறுந்து விடுகிறது.' என்று அழகிற்கு அளவுகோல் (ப. 43) வைக்கிறார். அவர் பார்வையில் சிவப்பே அழகு. இது எதிர்பார்வை: எதிரிப்பார்வை.

கருமையே பெண்களுக்கு அழகு என்பது பழந்தமிழ் மரபு. 'கறுப்பிக்கு நகைபோட்டுக் கண்ணால்பார், சிவப்பிக்கு நகை போட்டுச் செருப்பால் அடி' என்பது மக்களின் வழக்கு மொழி. நரைத்த தலை முடியைக் கறுப்பாக்கிக் கொள்ளவே பலரும் விரும்புகின்றனர். தமிழக அரசியலிலும் ஆலயங்க ளிலும் வெள்ளை நிறத்தவரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட பின்னரே சிவப்பு உயர்ந்தது கறுப்பு தாழ்ந்தது என்ற கோட்பாடு உருவானது. இன்று விளம்பரங்களைப் பார்த்து ஆறு

நாட்களில் சிவப்பு நிறமாகும் விந்தை யில் இளம் நங்கையர் பணத்தையும் உடல் நலத்தையும் பாழாக்கி வருகின்றனர். 'கறுப்பின்கண் மிக்குள்ளது அழகு' என்ற சிந்தனைத் தளத்தைத் தகர்த்துவிட்டுச் சிவப்பு நிறக் கீழ்வானத்தை நோக்கி இளம் தலை முறையினர் சிறகடித்துப் பறந்து செல்கின்றனர்.

கறுப்பு, சிவப்பு என்பன சினம் என்னும் மெய்ப்பாட்டின் குறியீடு என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். சினம், சீற்றம், செற்றம் என்று வெகுளி மூன்று நிலைகளை அடையும். பிறரை அழிக்கும் சீற்ற நிலையில் உள்ளவர்களை அரக்கர் என்று சுட்டினர். இந்தச் சீற்றவடிவிலான அரக்கன் கறுப்பா கவும் இருப்பான் சிவப்பாகவும் இருப்பான். ஆனால் உலகவரலாற்றில் கோபத்துடன் தூழ்ச்சித் திறம் கொண்ட அரக்கர்களில் சிவப்பு நிற அரக்கர்களே முதலிடத்தில் நிற்கிறார்கள். எனவே அரக்கன், அரக்கி வடிவங்களைக் கறுப்பு நிறத்தில் சித்திரித்துப் பார்ப்பது பொருத்தமற்றதாகும். ஒங்கி முழங்குவோம், 'அரக்கர்களின் நிறம் பெரும்பாலும் சிவப்பு.' □

என் மொழியின் கதை' என்ற நூல் நவம்பர் மாதம் கனடாவில் வெளியானது. இந்நூலின் உள்ளே சென்று பார்த்தால் அதன் அற்புதங்கள் பல. உயிரெழுத்துக்களையும், மெய்யெழுத்துக்களையும் இயற்கையுடன் தொடர்பு படுத்த முயற்சி செய்துள்ளார். இம்முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் இத்தொடர்புபடுத்தும் முயற்சியானது எந்தளவுக்கு சாத்தியமாகும் என்பது ஐயத்திற்குரியது.

தீயனாய்வு துருவசங்கரியின்என்மொழியின் கதை

விஜயநாதன் பேரின்பநாதன்

பல எழுத்துக்களை மிருகங்களின் அமைப்புகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கிறார். இது புதிய கற்பனையுடன் கூடிய சிந்தனை என்றுதான் கொள்ளலாம். எடுத்துக் காட்டாக 'ஊ' என்ற எழுத்தை ஊர்வனவற்றுடன் ஒப்பிடுகிறார். 'உ', 'ஊ' என்ற தமிழ்

எழுத்துக்கள் என்முன்னே ஊர்ந்து வந்தன. என்ன அதிசயம். மெல்ல மெல்ல அசையும் உயிரினங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஊர்வன என்றே அழைக்கின்றோம். ஊர்-மெல்ல அசைதல், அசைவுற்ற இடம். ஊர்வன-மெல்ல அசைந்து செல்லும் உயிரினங்கள். ஊஞ்சல்-மெதுவாக அங்கும் இங்குமாக அசையும் ஒரு விளையாட்டுப்பொருள். (பக் 17) இவ்வாறு "ஊ" என்ற எழுத்துக்கு தொடர்பு இருக்கிறது என்பவர், ஊடல் என்ற சொல்லை எந்த வகையில் மிருகத்துடன் தொடர்பு படுத்துவது. இப்படியாக பல எழுத்துக்களை மிருகங்களுடன் தொடர்பு படுத்த முயல்வது ஒரு குழப்பமான சிந்தனையா? என்ற கேள்வி என்னுள் எழும்பி நிற்கிறது.

அத்துடன் பல நூற்றாண்டுகளுக்குரிய எழுத்துவடிவங்களைப் பின்னிணைப்பாக சேர்த்திருக்கிறார். இது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் இந்த வடிவங்களை எங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். யாரால் இவை சேகரிக்கப்பட்டது போன்ற ஆதாரங்களையோ தகவல்களையோ தரத்தவறிவிட்டார். (ஆடப்சி 20ஆம் பக்கம்)

For all your D.J. Services

Party Hall Music Group!

Contact: RONNIE
416-671-6793

மீப நாட்களில் இலங்கையில் தமிழர்கள் குறித்த நகர்த்துகிறார்.

வரலாற்று நூற்கள் வெகு குவாக வருகின்றன. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள்:

அ. அரசியல் வகையில் வேறுபட்ட இனப் பிரதிநிதித்துவங்களால் ஆன அரசு அமைந்துள்ளதனால் தமிழர்கள் குறித்த வரலாற்று ஆய்வகளுக்கு உரிய இடமும் நிதியும் அளிப்பது நிகழ்வதில்லை.

ஆ. தமிழர்களுக்குள்ளேயே வரலாற்றை எழுதுதல் தணிக்கை தாண்டி வரவேண்டிய புறச்சூழல் அமைந்தள்ளது.

இப்படிப் பாதகமான நிலைகள் இருக்கின்றபோதும் பலநாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்திருக்கின்ற தமிழர்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெயர்ந்து மறைந்திருக்கின்ற வரலாற்று ஆவணங்களைப் பார்க்கவோ சேகரிக்கவோ அவற்றை எழுத்துவடிவாக்கவோ இடமிருக்கும் சாதகமான நிலையுமுண்டு. இரண்டாவது சாதக நிலை அச்சக்கான வாய்ப்பு, தமிழக்கத்தில் பரவலாக யாரும்போய் நூல் வெளியிட அச்சத் தொழில் என்றவகையிலாவது வாய்ப்பிருப்பது. இப்படிப்பட்ட சாதகமான புறச்சூழலை வாய்ப்பாக்கித் தனது தேடலையும் உழைப்பையும் மூலதனமாக்கி வந்திருக்கும் ஓர் நூல்தான் 'வரலாற்றுத் திருகோணமலை'.

இன்றைக்கான இலங்கையின் ஏதாவது ஒரு பகுதியிலிருந்துகொண்டு தமிழ் வரலாற்றை எழுதுதல் காழ்ப்புணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளுக்கும் பெருமைபேசுதல்களுக்கும் விதிவிலக்கானது அல்ல. ஆனால் இந்த நூலில் கனகசபாபதி சரவணன் அதைச் செய்யவில்லை. பெருப்பாலும் காழ்ப்புணர்வற்ற வகையிலேயே தனது எழுத்தைச் செய்திருக்கிறார்.

"சிங்கள வரலாற்றாய்வாளரான சேனக பரணவிதானயின் பிரவேசம் இலங்கையில் தொல் பொருளியந்துறை ஆய்வில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவரே சிங்கள, பௌத்த மதம் தொடர்பான பல சாசனங்களை வெளிக் கொண்டு வந்தவர். பரணவிதானயின் ஆய்வில் சில தமிழ், கிரந்த சாசனங்களும் வாசித்து அறியப்பட்டன. இவருடைய பல கருத்துக்கள் சர்ச்சைகள் உருவாகக் காரணமாகின." (ப.21)

இதன்வழி அவர் தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறார். எப்போதும் நூலில் காழ்ப்புணர்வு தென்படவில்லை.

அதேவேளை இவருடைய வரலாற்றுப்பார்வை தற்காலத்துக்குரியதாகவே இருக்கிறது. மிகத் தெளிவாக வராற்றின் மூலங்கள் எவை என்பதிலும் குறிப்பான கவனத்துடன் இருக்கிறார். வரலாறும் சான்றாதாரங்களும் என்ற தன்னுடைய முதல் இயலில் இலங்கையின் தொடக்க வரலாற்ற ஆவணங்கள் எவை என்றும் அவை எவ்வகை நம்பகத் தன்மை அல்லது புனைவுத்தன்மை, வழக்கள், புறவரலாற்றுப் செய்திகளுடன் ஒட்டிப் போகின்றன என்று பார்க்கின்றார். இதன்வழியாக வரலாற்றின் முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்கொண்டு எந்த இடத்தில் திருகோணமலையின் வரலாற்றுப் பதிவு இடம் பெறாமல் போகிறது அல்லது இடம் பெறவேண்டும் என்ற வாதத்தை வைக்கிறார்.

மிகவும் தெளிவான நாகரீகமான முறையில் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்களின் எழுத்துவழியாகவே தனது வாதங்களை வைத்து நகர்த்திச் செல்லும் பாங்கு ஒரு திறன்வாய்ந்த இன்னும்பல பங்களிப்புக்களைத் தமிழிற்குச் செய்யக்கூடிய ஆய்வாளரை அடையாளம் காட்டுகிறது. தீபவம்சம்- மகாவம்சம் - ராஜாவலிய ஆகியவற்றின் அகமுரண்களைச் சுட்டி அதனுடிக் திருகோணமலையை நோக்கி

"மகாவம்சம் தொகுக்கப்பட்ட

காலத்திலிருந்தே இலங்கைத்தீவானது பௌத்த சிங்கள ஒற்றையாட்சி நாடாகக் காட்டும் முயற்சி இருப்பதனால் தற்காலச் சிங்கள வரலாற்று அசிரியர்களும் இலங்கைத்தீவின் வரலாற்றைச் சிங்கள இராசதானிகளான அநுராதபுரம், பொலநறுவை, தம்பதேனிய, யாப்பகுவ என ஒழுங்கு நிரல் படுத்தியுள்ளனர். . . . அதே நூல்கள் அநுராத பரத்திற்கு வடக்கேயும் தெற்கேயும் இருந்த சிறு இராச்சியங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளன." (ப.32)

அந்த இயலின் இறுதியில் இவ்வாறு கூறி முடிக்கின்றார், "மகாவம்சத்திலிருந்தே திருகோணமலை குறித் செய்தியை முதலில் பெற முடிகின்றது" (ப.33).

இரண்டாவது இயலில் திருகோணமலை பற்றிய

வரலாற்றுத் திருகோணமலை

கனகசபாபதி சரவணன் திருகோணமலை வெளியிட்டாளர் 2003

தமிழ் வரலாற்று இலக்கியங்களைப் பார்க்கிறார். அவ்விலக்கியங்களின் தன்மை, அவை உருவான பின்னணி என்பவற்றோடு கயவாகு குளக்கோட்டன் பற்றிய சில குறிப்புக்களையும் முன்வைக்கிறார். இடுத்தஇயல் வரலாற்றுக்கு முந்திய - பெருங்கற்கால ஆதாரங்களைப் பற்றியும் தகவல்களையும் சொல்கிறார்.

அடுத்து வரும் இயல்கள் வரலாற்றுக் காலங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு செல்கின்றது. முதலில் திருகோணமலையின் தோற்றத்தையும் பின்னர் தென்னிந்திய அரசுகளோடு இருந்த தொடர்பையும், குறிப்பாகச் சோழர்களோடு கொண்டிருந்த நெருங்கி தொடர்பையும் அதன் தொடர்ச்சி யாக குளக்கோட்ட மன்னன் பற்றியும் குறிப்பிடு கின்றார்.

இவற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியது சோழர்கள், இராஜ இராஜனுடையவும் இராசேந்திர ரனுடையவும் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டிருந்த மண்டலங்களில் ஒன்றில் அமையப்பெற்ற வள நாடுகள் பற்றியது.

நான்கு வளநாடுகள் திருகோணமலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது என்கிறார். இருகோணத்திர சோழ வளநாடு (திருகோணமலை நகரமும் கந்தளாய்ப் பகுதியும்), விக்கிரம சோழ வளநாடு (முதுார் பற்றின் ஒருபகுதி கணக்கன் கொட்டியாரம்), இராஜ இராஜ வளநாடு (முதுார்பற்றின் மற்றப் பகுதியான மாப்பிகம்புக் கொட்டியாரம்), இராஜேந்திர சிங்கவளநாடு (வில்லம் விகாரை அல்லது இராஜ இராஜப் பெரும்பள்ளி அல்லது கட்டுக்குளம் பற்று) ஆகியவையே அவை.

நூலில் பொதுவாசிப்புக்கும் பண்பாட்டு ஆய்வாளருக்கும் ஆர்வமுடக்கூடிய பகுதி திருகோணமலையில் வன்னியர்கள், திருகோண மலைச் சமூகம் ஆகிய இறுதிப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இயல்கள். வன்னியர்கள் எவ்வாறு திருகோண மலையுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றும் அவர்கள் தமிழ்நாட்டுள் எவ்வாறு தொடர்பு படுகிறார்கள் என்றும் கூறும் பகுதி. இதுவரை இருந்துவரும் தமிழ்நாட்டு இலங்கை அரசி

யல் தழுவிகள் பல இருக்க ஒப்பாய்வுகளைத் தடுத்தவைத்தள்ளன. அதில் இவ்வன்னியர்கள் பற்றிய ஆய்வு மிகக்குறிப்பான ஒன்றாக தற்போது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் வன்னியர்களுடைய இந்த வன்னியர்களும் ஒன்ற அல்லது சோழராட்சிக் காலத்தில் சொல்லப்பட்ட குளக்கோட்டன் போன்ற சிற்றரசர் அல்லது அரசுப்பிரதிநிதி ஒருவரின் பெயரால்

வந்த பெயரின் தொடர்ச்சியா என்பவை எல்லாவாய்மொழி வழக்காறுகளினூடாகவும் புதிய தரவு ஆவணங்க ளுடாகவும் மீள்கட்டுமானம் செய்யப்பட்டவேண்டும்.

திருகோணமலைச் சமூகம் என்ற இயலில் காப்பிரிகள், பறங்கியர் பற்றி மட்டுமல்லாத வனக்குறவர் பற்றியும் கவனம் எடுத்திருக்கிறார் திருகோணமலையைப் பற்றிய பொதுவான அறிவு வாசிப்புக்கும் வரலாற்றுப் பண்பாட்டுப் படிப்புகளைச் செய்யப் போகின்றவர்களுக்கு முதல்நிலைப் பார்வையைத் தரக்கூடிய ஓர் முன்னோடி நூலாகவும் இது இருக்கும். எப்போதும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிப் பேசிப்பேசிச் சலித்தப்போகின்ற இலக்கைத் தமிழர்கள் ஒரு மாற்றாகவேனும் இந்நூலை வாங்கிப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்த நூலை அவர் சொந்த முயற்சியில் அச்சிட்டிருக்கிறார். அதனால் பக்கஒழுங்கமைப்புக்கள் உள்ளே நிகழ்ந்த ஒழுங்குபடுத்தல்கள் என்பன தற்காலத்திற்கு ஒத்ததாக இல்லை. மற்றும் ஆங்கில நூல்களிற்கான மேற்கோள்களைத் தரும்போது அவற்றிற்கான பதிப்பகங்கள் தரப்படவில்லை. கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் பிற வரலாற்று ஆவணங்களின் படிக்களைக் காட்சிப்படுத்துவது வரலாற்று நாற்களை வாசிக்கும் வறண்ட நிலையைக் குறைக்கும் முயற்சிகளாக அமையும். சில ஆதாரங்களை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வரும் ஒரு கிழமைப் பத்திரிகை யிலிருந்து காட்டுகிறார். அவரளவில் அது நம்பகத் தன்மை உடையதாயினும் புனைபெயர்களுடன் எழுதப்படும், இலவசமாக வரும், இவற்றில் எழுதும்போது பெரும்பாலும் தற்சார்புடைய இனமையவாதப் போக்குளே தலைதூக்கி நிற்கின்றன. எனவே அவற்றையெல்லாம் மேற்கோளாகக் காட்டலாமா என்பதைக் குறித்தும் மேற்கூட்டப்பட்டவை குறித்தும் அடுத்த பதிப்பில் கவனம் செலுத்துவார் என நம்பலாம். அடுத்த பதிப்பு வரும் வண்ணம் இதை எல்லாரும் வாங்கிப் படிப்பார்கள் என்றும் நம்பலாம்.

தமிழர்கள் எழுதும் வரலாற்று நூற்களில் இல்லாத ஆதரவு அல்லது எதிர்நிலை முழுக்கம் அல்லது "கோஷம்" இதில் இல்லை. எழுத்தை வாசிக்கும் போது ஓர் அமைதியான அணுகுமுறை தெரிகிறது. வரலாற்று எழுத்துக்களில் வந்துவிடக்கூடிய சார்புத் தன்மை என்பவையற்ற நல்ல நூல்.

அறிவித்தல்

1987-1990 காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் நிகழ்ந்த நடப்புகள் பற்றிய இலக்கியப் பதிவுகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுக்கவிருக்கின்றோம். புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களும் ஈழத்திலிருப்போரும் இதுவரை வெளியிடப்படவை மற்றும் வெளிவராத கையெழுத்துப் படிக்களாக உள்ளவற்றையும் அல்லது இவை பற்றித் தெரிந்தவர்கள் அவற்றைப் பற்றிய தரவுகளையும் உரைமொழிவிற்கூடாக தந்துதவும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஒல்கார் அமையினர்

அடுத்த இதழிலிருந்து இருமாதங்களுக்கு ஒரு முறை 8 1/2 X11 அளவில் வடிவமாற்றத்துடன்!

தமிழர்

வரலாற்று